

ଚଣ୍ଡିନୀ କେଉଁଠାରେ ଶିଥ ନ ସିବ ।
ମୁମାଜେ ହାଲୟ ହାତିମାହକୁ ଅନୁଗ୍ରହ
ଅଛୁଁ ଯେ ମେମାଜେ ଏ ବଧ୍ୟ ଉତ୍ତରଦୟ
ବରହା କର ଓ ବବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟକୁ କଣାଇ
ତ ପ୍ରତିବାର କବହୁନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାଜେ
ଏ କହୁଅଛୁଁ ଯେ ସବ୍ୟକ୍ତନରେ କର
ଶପର ବିହିନ୍ତି ଅପରି ହୋଇ ନ ଥାରେ ।
ତବକନ୍ତୁ କମାଦିବା ବହୁ (୧୩ ନମ୍ବର
ଚନ୍ଦ୍ର) ପଠାଗଲେ ଓ ଜଣସଳଦାରକୁ
ଏ ଆଦେଶ ଦେଲେ କୌଣସି ଅସୁଧା
ହେବ । ଉତ୍ତଳବିହିନ୍ତିମା ବରହା ମଧ୍ୟ ଅନୁ-
ଧ କରିଅଛୁଁ ଯେ ସେ ଏ ବିଷ୍ଣୁରେ
ମେଣ୍ଟକୁ ଅବେଦନ କରନ୍ତି ବି ଯେପରି
ବନ୍ଦରରେ କରଗାଥାକୁ ଏଥର ବନ୍ଦ ନ
ହେବ ।

କେତେବେ ଓ ହର୍ଷିଣୀ ।

ଅମେମାନେ ଉଛଲହୁଟେଣିଏଇରେ “ଗେ-
ସବ ଦୋଗନ୍ଧ” ବିଶେଷମାର ପ୍ରସାଦ
କର ଅର୍ଥାତ୍ ବରେ ମରୁ ହେଲୁ
କର ଦେବାରେ ଲେବଙ୍କୁ ଯେ କଞ୍ଚି ତେ
ଯୁ ପଡ଼ିଲ ଭାବା ଅର୍ପଣ ବାଢ଼ିଲୁ ନୋଟ
ଖା ହୋଇଥାଏ । ବାହୁଦୂ କାହିଁ କି ଉହିରେ
ତେବେ ନିଧିବଳଥା ଲେଗ ଯାଇଥାଏ ।
କିମ୍ବା ମନ୍ଦିରପୁ ଯାବା ଲେବିଥାଏ ତୁ ଭାବା
ସେ ସଂଘର ଦେଇଥିଲେ ନା ବିଷ୍ଣୁ ସୁଧେ
ବଜି ହୋଇଥିଲେ ନା “ଅବଳପାତିଆ”
କି ଅଛନ୍ତି । ‘ଅବଳପାତିଆ’ ଲେବିଥିବାର
ପାଥ ଦୁଇ କାରଣ ଜାହାଜାକାରେ ଅବେ
ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରହଶ ନ ଥିଲେ, ହିତେଥିବା
ଥିଲାନ୍ତି, ଯେ ଧନୀକର ଦେବାବନ୍ତି କବେଷକୁ
ର ଦେଖିଲେ କି ବାବାରୁରେ ଧୂଳିଷ କନେ-
ନି ଯହର, ଉତ୍ତରକୁ ସବାର ହୁକୁମ ହାହିଁ
କରିବେ ତାକୁ ଗୁରୁଥାନା ଦେଇ ଏକ ପଥ-
ର ପାର ପାଇଲେ ଓ ଉତ୍ତରକୁ ଯାଇ
ପାଇଲେ ଯେ ଆହୁଥ ଏକ କନେଷୁକଳ ଯମ-
ନନ୍ଦାଧୀ ହିତା ହୋଇଥାଏ ଓ ଭାବାରକୁ
ହୁକୁମ କରି ପ୍ରହାର କରିଥାଏ । କି
ଏବେ ଆଉ ମୃଗଥାନା ସେ କନେଷୁକଳକୁ
ବାବାକୁ ପତିଲ । ଏଥିରେ ଏକବିର ନାଥ ସବୁ
ଯ ତେବଳ ଏକସାନରେ କନେଷୁକଳ ପ୍ରହଶ
ଲେ, ସେମାନେ ପ୍ରଥମ ଦିନ ଏବନନ ଭାବା

ବାହାରାଗ ପୁରୁ ଏକପଇସା ଲେଖୀଏ ନେଇ
ଥିଲେ ମାତ୍ର ଜାହା ଧରୁ ପଡ଼ିବାର ବିବାରଣ
ଚୋରଗଲ ଓ ସେମାନେ ଧୃତଦେହୀର ବିଶ୍ଵମୂ-
ରୀନ ହେଲେ । କେବେ, ଉଚ୍ଚମୁକ୍ତମାନେ
ଧରୁ ରେଖାଫି ମାରିଥିଲେ ଯାହା ମାତ୍ର ଭାବର
ଅନୁସରିବିଳ ଅଟଇ । ଏ ସଞ୍ଚିରରେ ହିତେଷି-
ଶିଙ୍କର ଆଉସବୁ କଥା ବାହୁଲ୍ୟ ଓ ପୂର୍ବପରିହର୍ଯ୍ୟ
ଓ ଗୁରୁଥାନୀ ଲେଖୀଏ ହେବା କଥା ମିଥ୍ୟା
ଅଟେ । ଗର୍ବଶ ରେକଷ୍ଣଶ ପାଇ ପହର ପାର
ଦେବାକୁ ହେଉ ନ ହେଲେ ରେଲବାଟେ
'ରେକଷ୍ଣ' ବାକୁକୁ ଶିଳ୍ପ ବଢ଼ାଇ ଦେଇଥିଲେ
ଓ ଦେହବାଟେ ଫୋର ନେଇଥିଲେ 'ବେବଳ
ଯୋହାର ପାଇରେ ପ୍ରହର୍ଯ୍ୟ ଥିଲେ । ସେ ଘୁନ୍ଧ
ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଲେବେ 'ରେକଷ୍ଣସବାକୁ' ବିକ-
ର୍ବୁ ମନବେଳକୁ ସେ ଅନାନ୍ଦଲେ ଜାହିଁ ତାଙ୍କୁ
ମନ୍ତ୍ର ଗୁରୁଥାନୀ ଦେବାକୁ ବେଳ । ମେହନ
ଦେବଳ ରେକଷ୍ଣର୍ୟ ହୋଇ ରହିଲେ ତର୍ହି
ଆରଦନ ସମସ୍ତକୁ ଅଛି ଶୁଣି ଅଶା
ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ହୃଦୟ ପାଇର ଦେହଦନ
ମିଳିଲୁ ଜନ୍ମବା ଜହିଁ ଅରଦନ ଆର
ଗୁରୁଥାନୀ ଦେବାକୁ ପଥର ଏପର କଣେ
ମେହନ୍ତର ଲେବକୁ ହାତରେ ବାତେଇଲା ।
ଏପରୁ କଥା ଅଯୁକ୍ତାଂଶ ମିଥ୍ୟ ଅଟଇ । ହିତେ-
ଶିଙ୍କି ଅହୁର ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଲେବେ ଗର୍ତ୍ତ
ବକାମେ ଲେଖା ପିଲା ବିଦର କିବିଲେ ଏହା
ମନ୍ତ୍ର ଅମ୍ବୋମାନେ ଜାହାରତାର ଶୁଣି ନାହିଁ ।
ଅମ୍ବୋମାନେ ସୁବେ ଓ ଏପ୍ରାବରେ ଲୋକଙ୍କର
ଯେତେ କଷ୍ଟ ଓ ବ୍ୟଧି ଲେଖିଅର୍ତ୍ତ ପକ୍ଷତରେ
ସେଇବ ଦକ୍ଷିଧୁର୍ମୁଖ ଓ ଜାହା ସାମାନ୍ୟ ନୁହେ
ଏବ ସେଥିପୀର ଅମ୍ବୋମାନେ ବ୍ୟାକୁନିତ ଅର୍କୁଁ ।
ନନ୍ଦମୁକ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରହର୍ଯ୍ୟ ଧରିପଡ଼ିବା ବନ୍ଦ
ରଜନିଲ ବାକୁ ସବୁ ଜଳଣାଗାନ୍ତା ପଣ୍ଡାରେ
ସବଧା ବରିହରିଲେ ଓ ଦେହଠାରେ ଚଲିଗ
ରେକଷ୍ଣର୍ୟ ଓ କର ଯିହମ ହେଉଥିଲା । ଅମ୍ବୋ-
ମାନେ ମନ୍ତ୍ର କେତେବିଧର ଜଳଣାଗାନ୍ତା
ପାଇଥିଲୁ ଓ ହିତେଷିଶାକ ବର୍ଷିତ ଅମ୍ବରଣ
ରେଖାଫି କହିଛୁ ଦେଖି ନାହିଁ । ତଥାମ ପୁରୁ
ଦେହଦନ ହେହୁ ଜାହା ତଥ ତୁଲ ଏକପଇସା
ଲେଖୀଏ ମେଇଥିବେ ଯାହା ଜାହା ଲୋକେଇତରିନ
କିମ୍ବାର ଗାରିବାପୀର କଲେ ବଲେ ଦେଇଥିବେ ।
ଅମ୍ବୋମାନେ ସୁନ୍ଦର ବହୁଅର୍କୁଁ ଯେ ଅମ୍ବା-
ମାନେ ଦେବାର ଦେଖା କରି ନାହାନ୍ତି ।

ଅନେକ ଚଲଣ ପ୍ରତ୍ୟହ ଥାଗଳ ହେବାରୁ
ସେବରୁ ସେହିଦନ ରେଜଞ୍ଚଲ ହୋଇ କ
ଧାରନ ଓ ଯାହା ହେଲା ତାହା ସବୁ ସେହିଦନ
ଖଳାହୁ ମୂଷର କର ସେହିଦନ ଫର୍ମାଇ ଦେଇ
ନ ଥାରିଲେ ସ୍ତରମୁଁ ରେଜଞ୍ଚଲ ହେବାରେ
ବା ପାଇବ ପାଇବାରେ କେତେବସୁଲେ ବଳମୁଁ
ହେଲା ମାତ୍ର ଏଥିରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୋଷ
କରିଯାଇ କି ପାରେ ।

ଦୁର୍ଲିପ୍ତି ଅପହରଣ ଯେପରି ପ୍ରିସାବ
ଦେଇଥିବାକୁ ରହିରେ ପ୍ରତି ଧାରକର ଦେବା
ନ୍ୟକୁ ପୂଜ୍ୟଙ୍କା ଲାଜ ଦେବାର ପରିଅଛି ।
ଦର ଏକଥାର ଦାଖଲ କରନା ସକଳେ ଲୋକେ
ଯେ ରତ୍ନଙ୍କା ପୂର୍ବ ଦେଇଥିବେ କମାପି ସମ୍ବନ୍ଧ
ନୁହେ ଓ ଦେଇଥିଲେ କମାପି ତୁଳି ହୋଇ ନ
ରହନ୍ତେ । କଳାପ୍ରକଳି ଦୂର ଏହପରିଶା ନେ-
ବାର ଧରାଇ ଦେଲେ ଓ ପ୍ରତି କର୍ମଗରିରୁ ଯେ
ପୁରୁଷ ପୁରୁଷ ଦୂର ଜୀବାଶା ଦେଇ ତୁଳିହୋଇ
ରହନ୍ତେ ବିବ ସମ୍ବନ୍ଧ ବରନ । ଦେବ ଏଠାରେ
କୃଦିନ ରହୁଗଲେ ଜାହାର ଆଠଥା ବିଷ-
ାର୍ତ୍ତ ପଡ଼ନ୍ତା ସେ କାହିଁ କହି ପରିବର୍ଜନେ
ରତ୍ନଙ୍କା ପୂର୍ବ ଦିଅନ୍ତା । ଘରେ କାହାର ବିନେଷ
କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲେ ସେ ଏପରି କର୍ମଧ ଥିଲା କା ଏତେ
ପୂର୍ବ ଦେବାର ଗର୍ଭ ଥିଲ । କରିବିଲେ ଥାବା
କାହାର କେତେ ମାତ୍ର ଦିଅନ୍ତା ଯେ ମେ ଏତେ
ପୂର୍ବ ଦିଅନ୍ତା । ଜହାନାହାର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ କର୍ମ-
ଚାରିମାନେ ଯେ ଦେବେ ଦିନ ନ ଦିଅନ୍ତି ଏହା
ଆମ୍ବେମାନେ କହ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଅପେକ୍ଷାକୁଟ
କୈତ୍ତିଥେ ସର୍ବର୍ଗରେ ସେମାନେ କିନ୍ତୁ
ନେଇ ନାହାନ୍ତି କହିଲେ କୁହାଯାଇ ଥାରେ ।
ପ୍ରକଳନକହିମାନେ ପଢା ହୋଇ ଯଥେଷ୍ଟ ଦକ୍ଷିଣା
କେଇଥିବାକୁ ଦରି କିନ୍ତୁ ସେଥିରେ ବିବ
କାହିଁ ? ହରିଶିଶୀଳୁ ବଲେବୁଝା କବେଶ
ଅଛି କିକହ ସେ ଥରେ ଦେବାକୁ ଯାଇଥିଲେ
ପ୍ରତିକଷ ସବୁ ଦେଖିଥାନେ । ନବୁଦ୍ଧି ସୁତି ଏପରି
ଲେଖିବାର ଉତ୍ତର ନୁହେ ଏଥିରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏକ
ଲେଖ କିମା ଫୁଲର ଦୁଇଲ ଓ ମଧ୍ୟ ପମ୍ବାଦି-
ପର ମନ୍ଦିର ଲିଖା ଦୁଇଲ । ଯେତେ ଅଛି
ଏହିଅଛି ଜାହା ରଙ୍ଗଲାର ଦୋଷ ଓ ପ୍ରାୟେ
ଏହି ଲିଲରେ ପର୍ଯ୍ୟବ, ସେଥିର ବୁଝି ପ୍ରକଳନ
ଆମ୍ବେମାନେ ହୀନାନ୍ତରେ ହୀନାକ କରିଅଛି ।

ସାପୁତ୍ରିକ ସଂବାଦ ।

କିନ୍ତୁ କାହିଁ ସିରେ ଯେଉଁ ନରହରଣ ମନ୍ଦିରର
ହୋଇଥାଏ ଭାବେ ବିଜ୍ଞାନୀୟ ବେଶଙ୍କ
ଅଧିକାରୀଙ୍କରେ ଅପରିଚ୍ୟ ସୀବାର କର କହିଲା କି
ଗାହାର ସା ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଣର ଥିବାର ପଦ୍ଧତିର
ହେବାର ସେ ଏକାତ୍ମିକ ବିଶ୍ଵରୂପ ଓ ଅଧିମ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିଥିଲା : ଗାହାପାତ୍ର ପାପିର ହୃଦୟମ ହୋଇ
ଥାଏ ।

ଏଠା ଜୀବନମାଟିଖେଁତକାରେ ଏହି
ସିନ୍ଧୁମେଘ ମନ୍ଦିରମା ହୋଇଥିଲୁ କି ତହୁଁରେ
ଶବ୍ଦକଣ ମୂର୍ଖ ଜଗତେ ପ୍ରଥବର୍ଷ ଲେ-
ଅଁଏ ଦାସବାବୁ ଦଶ ପାଇ ଅଛନ୍ତି । କି ଏକୁ
ମାଟିଖେଁତ କିମ୍ବା ଏହେ ଦଶ ଦେଲେ ଏଥିରେ
କେହି ଅର୍ଥର୍ଥ ହେବେ କିନ୍ତୁ ଜାହା ଏକ ସ୍ଵର୍ଗ
ଉପାୟରେ ହୋଇ ଅଛି । ସେ ମନ୍ଦିରମାରେ
ଦିନିଶିରେ ପ୍ରଦିବ ଗେଣୁ ହୋଇଥିଲା ଯାହେବକ
ଜାହା ତିବି ମନ୍ଦିରମା କର ପ୍ରତ୍ୟେକରେ ହୃ-
ଦର୍ଶ ଲେଖାଏ କିମ୍ବା ଦଶ ଦଶ ଦେଲେ ଏମନ୍ତ-
ମନ୍ଦିରେ ମୋଟରେ କ ୫୦ ର୍ତ୍ତ କିମ୍ବା ଦଶ
ଦେଲୁ । ଅପରିଧିମାନେ ବଜ ସିନ୍ଧୁଆଳ ଧୂର୍ବାଳ
ଏହେ ବନ୍ଦିଦଶ ଦଶ ଯାଇଅଛି ।

ଜହମ ପ୍ରଗତିରେ କୃତିଷେଷ ଲାଭକାର
କଣେ ଅଧେରର ଦେବେତ୍ତ କୁରାଜ ଗୋଲମାଳ
କରିବା ଅପରାଧରେ ଦେବିଶୁଷ୍ଠୋଦ୍ଧ ହୋଇଥାଏ
ବୋଧଦ୍ଵୀର ଏ ଅଧେରର ନିଷାଗୟ ମଧ୍ୟରେ
କୁସଂଗ୍ରେ ଅସମନ୍ତର ଧାରା ବିନ୍ଦୁରେ ।

ଶୋମପ୍ରକାଶର ଅବଗତ ହେଲୁ ସେ ଟାଇପ୍‌ର
ଦେଖଇ ଗନ୍ଧା ବିଜନରେ ପ୍ରାଦୟ ଜ ୨୭ ଓ
ବରଦଳ ଫିଲିପ୍‌ପ୍ରି ଓ ବାନପାଦ ଅପରାଧ
ହୃଦୟରେ ବିଜାର ଦେମାନଙ୍କୁ ସିଂହ ଓ ବିଜନ
ପର୍ମାଣରେ ଘକାଇ ଦେଲେ । କି କଥାକିଛି ଯିଦ୍-
ଇତା, ଅବଗନ୍ଧା, ଓ ଅଧମନ୍ଦା ॥

ମହାମାନ୍ତ ଗରୁଣ୍ଟିର କେଜରଳ ପାଦେବ
ଅଦେଶ ବର୍ଷାହୃତି ଅ ଅଦାଲଗରେ ଉନ୍ନା
ପରିମୋଧ ବନ୍ଦିତ ଯେ ଅନନ୍ତ ସଂକଳିତ ଏହା
ବିଜ୍ଞମ ହିଏ ବହୁର ସାର୍ଵପରିବହି ଅର୍ଥାତ୍ ବଧୁ-
ନାମା ସାଦା ବାଗକରେ ଦିଅଯିବ ଆଖି ବା
କୌଣସିପ୍ରବାଲ ଫାଁଦ ନ ଲାଗିବ । ଜହୁରନ୍ତିର
ପୁଅରାଜନ ଓ ବୋଠପାଇ ଅରୁନରେ ଯେ
ଦୟମ କର୍ଷାରବ ଥିଲ ଜାହା ଲାଟ ପାଦେବ
ଏତ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ବିନ୍ଦୁ ଲାଗସାତ ପିପଳ

ଶାରବ ଯେତେବୁ ବର୍ଷମାନ ଅଳକରୁ ପ୍ରଥମ କିମ୍ବା କମ୍ବା ସକାମେ ଥାଏ ପାହାଙ୍କା ଫୀର ଦେବାର କିମ୍ବା ହୋଇଥାଏ ।

ହିମ୍ବ ସାହେବ ବାଲେଶ୍ୱର ବଳେବନ୍ଧୁ
ସରସ୍ତାଦାର କାନ୍ତି କିବାକର ପାପକୁ କଟୁଛ
ବଳେବନ୍ଧୁ ସରସ୍ତାଦାରଙ୍କେ କଷ୍ଟକୁ ବରବାର
ଅନେଗ ଦେଇଥିବାକୁ ଓ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟାରେ ବଳେ-
ବନ୍ଧୁ ସାହେବ ଜାକୁ ଦିଷ୍ଟକୁ ବର ତଳକ
କରୁଥିଲା ।

ଏଠାର ମାଉଜ ବେରସୀଧୁର ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ
ସାହେବକୁ ମେଳିଶୁର ଯାହେବ ଦରମର୍ଗୁଳ ବର-
ଅଛୁନ୍ତି । ଶିଶୁମାତ୍ର ଯେ ଲଗେ ବାଲେଶୁଳୀ
ଦେଇବୀ ଜାହା ଦରମର୍ଗେ ନିସ୍ତର୍କୁ ହେବାର କଥା
ହୋଇଥାଏ । ହେଉ, ବନ୍ଦିଜର ବଗାଳ
ଫାନ୍ଦିଅଛି !!

ସୁକିନା ଇଲାକାରେ ଗେବପ୍ତାର ନରହିତା
ମଦଦମାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଅଥୟବେ ଲେଜାଯାଇଥିଲା
ଏହି ମନ୍ଦିରମାରେ ଯାତ୍ରୀର ଅଗ୍ରିଷ୍ଠଙ୍କ ମେଳ-
ସ୍ଵର ସାହେବ ଅଧିନିକୁ ଦୌର୍ଗ ସୁଧାର୍ଦ୍ଦ କର-
ଅଛନ୍ତି ।

ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ଯାତ୍ରପୁର ସମ୍ମାଦିତାରୀ ଲେ-
ଖିଅଛି ଯେ ଦୋର ଅଶିଖୁଣ୍ଡ ମେହନ୍ତର
ଜନ ଧାରେବ ନଥରଳ ତୁମଣ କର ଗର୍ବ
ଅବଶ୍ୟା ସଂକ୍ଷେରେ ଦେଖି କରିପଣ ଦାନ ହେ-
ବାର ରିଷ୍ଟ୍ରୋର୍ କରିଥିଲା ।

କୌଣସି ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ
କଣେ ଫର୍ମି ଡକ୍ଟର କୁମାର (ବାରବମାନ୍ଦ୍ର)
ଦୂରିମ ଚିନ ପ୍ରତ୍ୟେ କରିବାର ଉପାୟ ଅବ୍ୟାୟ
କୁଥୁମ କରିବାକୁ । ଅଜ୍ଞାନ ଯେପରି ଚିନ ହେବ
ବେଳେ ପରି ଚିନ ହେବ ଓ ଏ କୁର୍ମିମ ଚିନର
ମୂଳପ୍ରକାଶର ମେର କୁର୍ମାକୁମା ମାତ୍ର ପଡ଼ିବ । ଏବା
କୁର୍ମାମ ଜାହାନ୍କ ଏବବୋଟି କୋଡ଼ିଏକଷଟଙ୍କା
ହେଉ ଏ ଉପାୟ ଜାହାନ୍ତାର କେଉଁପରି ।
୧୯୬୪ ବିଲାପିତାଙ୍କ ମୁଦ୍ରି ଓ ଯତ ।

ଯାଇପୁରରେ ଖେତିର ଶୂନ୍ୟରେ ଅଗ୍ନି
ଲାଗିଥିଲା, ସେଥି ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ମେଘାବ
ଦକ୍ଷା ହୋଇଥିଲେ । କବେ ମାହୀ ମୁଖର ଲାଭ
ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କର ଦେଖାଇଲୁ ଜଣାଇ କର
ଅଣିଲ କେବଳ ଗୋଟିଏ ବୃତ୍ତା ଓ ଚାରି
ମେଘା ମରିଥିଲେ ଓ ହେ ବାଟୁ ଦେଇ ଗୋଟି
ଦୀର୍ଘାବ ଦିଗେଷ ପାଞ୍ଚାଶ୍ରମ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର
ଆଗେଥିଲା କବି ଓହ । ଆଉ କବେ ବ୍ରାହ୍ମିଣ
ଏହି ଦେଖାଇବାର ଉପରେ କବି ହାତ୍ ହିବାର

ହୁଲ ଓ ସେ କାନ୍ଦ ବଳ ପତ୍ରବାଗୁ ସେ ଲେବ
ଭଲେ ରହିଗଲ ଓ କାନ୍ଦ ତାହା ଉପରେ ପ-
ଡ଼ିଲ । ଗୁରୁତବକେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରାଣଜୀବି
ହେଲ ।

ବ୍ୟାଙ୍ଗା ଇଲକାର ଦିବିଲବରବସର ଅପି-
ଶ୍ଵେତ ଗର୍ଭର ସାହେବ ହୁନୀରୂପାରେ ଓ ବୁନ୍ଦୀ-
ଲକ ସାହେବ ଦିଲବରାରେ ବୃଦ୍ଧତି ସୁମର
ସାର୍ଥିଦିନ ପ୍ରାସ ହେବାର ପ୍ରଥମୋତ୍ତ ସାହେବ
ଦୂରବସସ୍ତୁ ଝଳା ଓ ଗୋଟାକୁ ସାହେବ ଏବଂ
ସହସ୍ର ତଙ୍କା ଘୁରଜାର ପାଇଅଛନ୍ତି ।

ବୋମ୍ପାବାନ ଲେଖନ୍ତି ସେ ଧର୍ମପ୍ରକଳ୍ପ ଲିବର
ସ୍ଥଳରେ ବୋଟି ଏ ବାଳକଙ୍କୁ ଦିଲେଇ ବାମପ୍ରକଳ୍ପ-
.ବାହୁ ଭାବାର ମୁହଁ ହୋଇଥାଏ । ତୁମାଙ୍କ
ବୁଝୁଇବ କଥାର ଶୁଣା ଯାଉଥିଲା ଦିଲେଇ
କାମୁକଙ୍କେ ମୁହଁ ହେବ ଏ କଥା ଏତେ କିଛି
ଶୁଣାଯାଇ ନ ଥିଲା, ଜେବେ କିମ୍ବା କିମ୍ବାରେ
କଥା ବୋଲା ଯାଇ ନ ପାରେ ।

NOTICE

Required a qualified Surveyor for
the Pooree District Road Committee.
Salary including allowances Rs. 60.
A knowledge of English indispensable.
Applications will be received by the
undersigned from the 10th. to the
20th. instant. Testimonials of past
services and qualifications must accom-
pany all applications.

F. BOND
Executive Engineer
Cuttack, Pooree & T. Mehals.

୧୯୪୬

ଶାବଦୀ କଲନ୍ଦୋହନଗୁଡ଼ ଉଚ୍ଚବ ବିଜ୍ଞାପ୍ତା	୫	୨
ମିଳିରଥାହେବ	"	୩
ଶାବଦୀ ମେହମାରଟେଙ୍କ୍ସ	"	୫
ଶାବଦୀ ହରମୋହନ ଗୁଡ଼	"	୫
ଶାବଦୀ କଲ୍ପକୃଷ୍ଣଧାର	"	୫
ଶାବଦୀ ଅଚ୍ୟୁତାନନ୍ଦବାବ	"	୫
ଶାବଦୀ କୃଷ୍ଣଦିଲଖ୍ୟୋବ	"	୫
ଶାବଦୀ କେତ୍କାଆଏଣ୍ଟି	"	୫

ଏହି ଉତ୍ତରପାଇବା ସହିତ କଟକ ଦର୍ଶା-
ବତୀର ବନ୍ଧବପ୍ରିୟିଂ କମ୍ପାନୀଙ୍କ ଯୁଗଳଟୁରେ
ମହିଳା ଓ ପ୍ରଜାରଙ୍ଗ ହେଲା ।

ପାତ୍ର ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୬୮୭

୪୪୭

ତାଙ୍କୁ ନବମର ସନ୍ଦାୟିନିହା । ମୁଁ ମାର୍ଗର ଦିନେ ସନ୍ଦାୟିବାଲ ଶଳିବାର

{ ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମଲ୍ଲ ୧୫
ଦର୍ଶନ୍ମୁଖ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୧୬
ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ଭାଇମାସକୁ ୧୯୫୦ }

ଯଗୋହରର ଶତା ଏନ୍ଦରରେ
ପ୍ରସ୍ତାନ କର ନାହାନ୍ତିକ ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ
ଅଛି ପୂର୍ବକଥା ସମ୍ବନ୍ଧରେକ ଏ ଜଗରିବୁ
ଆଗମନ କିଛିଅଛନ୍ତି । ଯଥୀ ନୂଆଗତର ବହା
ଓ ବାଲେଷ୍ଵରର ଜଣେ ପ୍ରଥାନ କମିଦାର ଓ
ମହାଜନ ବାବୁ ବୃଦ୍ଧାବନଚନ୍ଦ୍ର ମଣ୍ଡଳ ! ନୂଆ-
ଗତ୍ତ ପାତାଙ୍କର ଆଗମନର ଉଦେଶ୍ୟ ପ୍ରକାଶ
ହାତୁଁ ଖାଲେ ବୋଲନ୍ତ ଯେ ହେବନ୍ତମଣି
ଇତ୍ତାରେ ଲକ୍ଷଜା ସବାକୁ କୁହାବର ଆସି
ଅଛନ୍ତି । ବାବୁ ବୃଦ୍ଧାବନଚନ୍ଦ୍ର ମଣ୍ଡଳ ଅପରା
ଜମିଦାରୀ ଦକ୍ଷିଣ ଓ ବାତିତିଥ ଉଦେଶ୍ୟରେ
ଆସିବାର ଜଣାମାଏ ଓ ବଳିକତାକୁ ଗନ୍ଧଳ
ମଠାଇବା ପାଇଁ ବଦ୍ଦିମେଶ୍ଵାର କଣ୍ଠାଇଁ କେଇ
ଅଛନ୍ତି ।

ଗୋଟିମଡ଼କ ନିବାରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବବ୍ରତ
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ଏତେପକା ବ୍ୟସ୍ତରେ ଯେଉଁ ତିଥିରୀ-
ପୁରୁଷ କହିଦାର ପ୍ରକୃତିକୁ ବିଜରଣ କରଅଛି
କୁ ଜନ୍ମାର ବିହୁ ଧଳ ଦ୍ଵାରାଯଥିବ କାହିଁ
ସ୍ଵାମୀମୁଁ କର୍ମଗୁରୁମାନେ ଜ୍ଞାନା ଜାଣିବାକୁ
କୌଣସି ଚେତ୍ତା କରିଥିବାର ଅନୁମାନ ହେଉ
ନାହିଁ । ଯେବେ ପେଗର କିଛି ତେବୁ ହୋଇ
ନାହିଁ ତେବେ ଯୁଦ୍ଧକ ବିଜରଣ କରିବା ଅନର୍ଥକ
ବ୍ୟସ ମାତ୍ର ଜନ୍ମାର କିଛି ଉପକାର ବେଳେ ନାହିଁ
ଆମେମାନେ ଅଳ୍ପବନ ଦେଲୁ ଅଶ୍ଵରେଣ୍ୟ
ପରଗନାର ଏକ ପ୍ରାମାଣରେ ଏକ ବନ୍ଦରେ ତିଥି-

ଜୀ ଗୋର ଅବହୁତି ପାଇବ ହୋଇ ଯାଏଥି
ଶ୍ଵା ମଞ୍ଚରେ ନରବୀବାର ଦେଖି ଥିଲୁ । ବୃଦ୍ଧି-
ମାନେ ଜାବା ଲୋକଙ୍କ ପାଇକୁ ଦୌଡ଼ା
ଦୌଇ ବରି ଯେ ଯାହା କହିଲ ବାଟି ସବେ
ଶୁଆଇଲେ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଉପକାର ହେଲା ନାହିଁ ।
ଗୋରଙ୍କ ଶବସାପୁସ୍ତକ ଅନୁସାରେ ବିହି ଉପାୟ
କହିବ ନ ହେଲା ଏମନ୍ତ ପରିବାରେ ସେମାନେ
ନେ କହିଲେ ଉକ୍ତ ପୁସ୍ତକ କଥା କାହାରିଲି
ତଣା ନାହିଁ ଓ ଯାହା ପାଇରେ ପୁସ୍ତକ ଅଛି
ତେବେ ତହିଁପ୍ରତି ଅନ୍ତା କରଇ ନାହିଁ । ପରବାର
ଉକ୍ତ ପୁସ୍ତକମାନ ଜମିଦାରଙ୍କ ବିଭବଣ କର
ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଜମିଦାର ଅଜି ଓ
ଅଳୟୁଥ କୌଣସି ନଈଲକର କଥାର ଫଳା-
ଫଳ ବିଭବେ ଏମନ୍ତ ଜାତୀୟ ପୁସ୍ତକ ଦେବା-
ରେ କିମ୍ବା ଫଳ ନାହିଁ କେବଳ ବ୍ରାହ୍ମାଣ୍ଡରୀ ମାର
ଯେବେ ଜମିଦାରଙ୍କୁ ପୁସ୍ତକ ଦିଅ ନ ହୋଇ
ତ୍ରାମର ପରିବର୍ତ୍ତ ଲକ୍ଷଣକଥାର ବି ଅନ୍ୟ କା-
ପୁଲୋକ ଯାହାର ବିଦ୍ୟା ବୁଝି ଅଛି ଓ ଯାହାଙ୍କ
ଲୋକେ ମାନନ୍ତି ଏପରି ଲୋକଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଦିଅ
ହୋଇ ଥାନ୍ତା ଭେବେ କଥାହୁବୁ ଉପକାର
ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଧରନା ଥିଲା । ମାତ୍ର ସେଥିର କିନ୍ତୁ
ହୋଇ ନାହିଁ । ଆମ୍ବାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ
ତ୍ରାମ୍ୟ ଧାରାକାମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷଦକ୍ଷ ଏପରି
ପୁସ୍ତକମାନ ଦେବାର ଉପର ଓ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟମାନୀ
କିଏ କେତେ ଗୋରେ ତିବ୍ରା କରିଅଛି ଓ

ଜହାଁରେ ଉପର ଫଳ ହୋଇଥାଛି ତମିଆ କୁ
ତମିଆ ଅନ୍ତରରେ ଜହାଁର ଗ୍ରେଟ ଲୈଖୀଏ
ତାମିବ କଲେଷ୍ଟର ସାହେବ ତାହାଙ୍କଠାର
ପ୍ରାସ୍ତ୍ର ହେବାର ଚେଷ୍ଟା ବଲେ ବୋଧ ହୁଅର
ପୁଷ୍ଟବର ଉପଯୋଗିତା ସନ୍ଦର୍ଭରେ କଣା
ପଡ଼ିବ। ଯେଉଁବ୍ୟକ୍ତି ଉକ୍ତ ପୁଷ୍ଟକ ଲିଖିତ
ଉପାୟଦ୍ୱାରା ବର୍ଷମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଧିତ ଦିନିବାର
ଜୋନ ବିଶ୍ୱାସ ପାରବ ତାହାରୁ ବିହୁର ଘାର-
ଭୋଷିତ ଦେଲେ ମାତ୍ର ବ୍ୟଥ ହେବ ନାହିଁ।
କିନ୍ତୁ ହାବିମଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟରେ ମୁଣ୍ଡ ରଖିବା-
ପାଇଁ ଅମେମାନେ ଅନଗେଥ କରୁଥାଏଁ ।

ମୋପବଳରେ ଅଛି କାଳ କୁର ସେଗର
ପ୍ରାଚୀର୍ଦ୍ଧବ ଅଚିନ୍ତ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରତିବର୍ଷ
ପ୍ରାୟ ଏହି ସମୟରେ କର ଅଥବା କୁଥାର ଓ
ଲୋକେ ଏହାକୁ ବାର୍ତ୍ତିକାନ୍ତରେ କୁହାଯିବା
କୁର କିଛି ସଂଘାତକ ନୁହଇ ମାତ୍ର ଗର୍ଭାଳ
ସ୍ଥାଯୀ ଯାହାକୁ ଥରେ ସହଜରେ ହୃଦାର ଜାହିଁ
କଥର ଅଥବା ହେଲେ ପ୍ରାଣଦୂରରେ ପଡ଼ଇବା
ଅମ୍ବେମାନେ ଦେଖିଅଛୁ ଯେ ଏହା ପ୍ରାମାଣେ
ବିସ୍ତରଣୋକ ଏ ଗେଗରେ ପଢ଼ ଅଛନ୍ତି ଫୁଲି
ଦୃଶ୍ୟର ବିଷୟ ଯେ ତତ୍ତ୍ଵାବ୍ଳମ୍ବ କୌଠରେ ଉତ୍ତମ
ସୁଯୋଗ ଜାହାଁ । ଶ୍ରୀନ୍ଦ୍ର ବୈଦିକମାନେ ଅନେ-
କହୁଳରେ ତତ୍ତ୍ଵା କରିଅଛନ୍ତି ସତିଥ କିନ୍ତୁ
ଜାହାକ ତୁର୍ଥ ବାହିନୀର ଅଛି ବିରଳ ଓ
ଅଧିକାଂଶ ବୈଦିକ କିତମାତ୍ର ନୁହନ୍ତି । କୌଠର

କେ ହେଉ ଅନେକ ସୁଲାରେ କର ଥିଲେ
ଦିନ ଅୟବ ରହିବାର କଣାପାଏ ତେ ଯଥା-
ସମୟରେ ଚିହ୍ନା କି ହେବାର ପୋଲେଜୁ ର
ଜୀବି ନାହା ଆଜୁହାରେ ଗେମାନ କାଢି
ହେଉଥିଲା । ଅମ୍ବେମାହେ ଅନେକ ଖୁବର
ଶୋଭା ଅବଧି ଦେଖିଥିଲୁ ତେ ତୁ ଯରଙ୍ଗୁ
ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପ ପରମା କୁଣ୍ଡଳ ମୟା
ଚିତ୍ରଜୀବିଶିରେ ଭବ ହେବାର ଦେଖିଥିଲୁ ।
ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ଅନୁମାନ ହୁଅରୁ ଯଦ୍ୱାରେ ଏମନ୍ତ
ସମୟରେ ଜଣେ ହେବି ଜାତୁର ପ୍ରାଣୀ
ଶୁଣ ସାମାନ୍ୟ ଭାଷା ଦିଅର ଭେଦେ ଅନେକ
କଲେବ ଶେଷମ ମୁକୁ ହେବେ କିନ୍ତୁ ଗବଞ୍ଚି-
ମେଘକୁ ବହୁର ବିଧାନ ଦିଇବାକୁ ବିଦ
ପ୍ରବର୍ତ୍ତିରୁ । ଅନ୍ତକଥାର ଘୋରେ ଶଶା-
ସାଏ ନାହିଁ ଉଥାର ସ୍ଥାନାୟ କର୍ତ୍ତା ପକ୍ଷ ଯେବେ
ମନେ କଣ୍ଠକେ ସଂକଳନେ ଏପରି ବିଧାନ ଦିଇ
ସାରନ୍ତି । ଦିନ୍ଦିନିଜନର ନେଟ୍ରିବ ତାତୁର-
ମାନେ ଗୁପ୍ତ କର ଭାଷା ଦେଇ ଦୁଇଲେ
ଉପକାର ହେବ ତେ ସଦରମୁକାମରୁ ଅଛିଲୁ
ତାତୁର ମନ ପଠାଯାଇ ପାରେ । ଏଥରେ
ବିଧ ବିପ୍ରର ପତ୍ରକ ନାହିଁ । ଅଥବ ଅନେକ
ମୋହକର ଉପକାର ହେବ ତେ ମୋହକ ହୁମ-
ମଃ ଛାପନ ଉପଥର ଗାନ୍ଧାରୀ ପାପେ
ମେ ସବୁ ବନ୍ଦିହାର ଦିଇବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବେ ।
ଦେବତେଜବର୍ଷ ହେଲା ଗବଞ୍ଚିମେଘ ସୁଲାର
ସୁଲାରେ ଡାଳି ଓଷଧ ବିକ୍ରି ଦିଇବାର
ସବିଧା କର ଦେଇ ଥିଲୁ ମାତ୍ର ଉତ୍ତରଗାରେ
ଗଢ଼ିଲ କିନ୍ତୁ ଏକ ହୋଇ ହାହିଁ ଏ ବିଧ
ଅମ୍ବେମାହେ ପ୍ରଫେ ଜହାନ୍ତି ତେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ସୁଖ କହିଅନ୍ତି ବି ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକମାନେ
ଓଷଧର ଉପକାର ଜାଣି ନ ଥାଇବେ ଯେ
ଅର୍ପନ କହାତ ହୁମୁ ଉପଦବେ ନାହିଁ । ଯେମନ୍ତ
ଗବଞ୍ଚିମେଘ ଓଷଧ କିମ୍ବର ଉପାୟ କିନ୍ତୁ
ଅଛି ତେମନ୍ତ ତହିଁର ଗ୍ରାମ ଲୋକଙ୍କ
ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ହୁମୁ ଉପଦବେ ଏକ
ତାତୁର ମୋହକରୁ ପଠାଇ ଯେ ପରୁ
କିମ୍ବର ଉପକାର ଦେବାର ହୁଏ କିମ୍ବର ।
ଅମ୍ବେମାନକୁ କିମ୍ବର ବୋଧ ହୁଅର ଯେ ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ବିମୟରେ ଯେବେ ଜଣେ ତାତୁର
ମୋହକରେ କୁଳ ଦେବତେଜ କୁରମେଗାନ୍ତ
କୁଳ କୁଳମନିଜ୍ୟାଗ ଅମ୍ବେମାନ କରନ୍ତି ତେ
ବେଳେ ଯେବେ ବନ୍ଦିହାର ହୁଅର ସବ ଏ

ଭାବୀ ପ୍ରକରଣିଙ୍କୁ କହ ଦିଅନ୍ତି ଗେବେ ଥିଲା
ଶ୍ରୀ ଉତ୍ସବ ଶୈଖ ପ୍ରକାଶକ ଅନ୍ତର୍ମାଳା
ଦିବିବ ତେ ଯାମାନ୍ତର୍କ ବେଗରେ ଲୋକେ ଦେବ
ଦିନର ଭରମା ହ କର ଗାଁପ୍ରା ଥାଏ ଶ୍ରୀମଦ୍
ମେଦନାଥ ଅବେଗଙ୍କର ଦୂରବେ ।

✓ ६६७

ଏହି ନାମରେ ଗଣ୍ଡିଏ କୁତ୍ତନପଦିବା <
ନଗରରେ ବାହାରିଥାଇଁ । ମାଗରିର ମାନ
ତା ୫ ଜଣରେ ଏହାର ପ୍ରଥମ ପ୍ରଦେଶ
ହେଲା । ଏଣ୍ଡିକ ମଞ୍ଚ ପାଞ୍ଚକଟିଥ ଓ ମୂଳ
ବକ୍ତଙ୍କା । ଏହାକୁ ନେଇ ବର୍ତ୍ତମାନ କିମ୍ବାରେ
ଖୁବଖୁବି ପାଞ୍ଚକଟିଥ ହେଲା ଓ ସମସ୍ତକର ଏହା
ଦର୍ଶ ମଞ୍ଚରେ ପ୍ରାଦର୍ଶିକ ଦେଖି ଥମ୍ବୋମାନେ
ମହେବନ୍ଧୁଅଛୁଁ ସେ ପାଞ୍ଚକ ସମ୍ମାନପଦିବ ବାହାର
କରିବା ଗୋଟିଏ ଗେଣ ଗୋଇଥାଇ । ତେଣା
ପରି କୁତ୍ତନରେ ଏହେ ପଦି କା ବାହାରିବାର
ଅନୁଭବ ବିଷୟ କୁତ୍ତନ କାରଣ ସମ୍ପ୍ରେସୋଜା
ହେଲେ କୁତ୍ତ ବିଦ ଦେବ ? ବୋଧ ହୁଅଇ
ବିଦେଶୀ ପାଶରେ ହଜୁ ହଥା ପ୍ରଗର୍ଠ କାହାର
ଯେହେବୁ ବିଦେଶ ଲୋକ ବିଦେଶକୁ ଧାରା-
ରିଲେ ଆପଣା ପାଥୟ ବିଷୟ ସଜରେ ଆଜି
ଆଜି ତେବେ ବିଦେଶୀ କି ଅଭିଗ୍ରାୟିରେ
ଅଗମନ ବରାଥରକୁ କିମ୍ବା କରନାର ଥାବ-
ଗିଥ । ଅତ୍ର ପରିବର୍ଦ୍ଧ କଣ୍ଠାୟାଏ ଯେ
ତେଣାର ମଙ୍ଗଳ ଦୟା ଓ ଶୁଭ ପ୍ରତ୍ୟାମା
ମଞ୍ଚରେ ଦେଖ ଓ ବନ୍ଦିକବ ସ୍ରାଗଜ ବରନ
ଏହାକିର ବିଦେଶୀ ଅଟେଇ ଅଥବ ବିଜାଳା
ଓ ଉତ୍ତଳିପତି ହେଲେମେ ଯେ ମନାକୁର କିମ୍ବ
ଅସୁଧାକୁ ତାହାରୁ ଲକ୍ଷ କର କହାଇଛନ୍ତି ଯେ
ଏକଜାତୀୟ ଲୋକ ଅନ୍ୟ ଜାତୀୟ ଦେବକୁ
ଦୃଢ଼ା କରିବାରେ ହଜୁ ବିଦିତ ହାହୁଁ ଓ ଏଗପା-
ମଧ୍ୟାଶାଳ ମନ୍ଦିର ଦେବକ ଅହେବ ବାଜ
ଦିଲମ୍ ଅଛ । ତେବେ ବିଦେଶୀ ଏହେ ତରି
ହୋଇ କାହିଁକି ପଥପରି କର ଥିଲେ ?
ବିଦେଶୀଙ୍କ ସ୍ଵାମୀ କଣ୍ଠାୟାଏ ଯେ ସେ ଅନୁ-
ବାଳ ଦେଖ ଦେଗାକୁ ଅଧିକାରୀ କିମ୍ବା
ସମ୍ମାନପଦି ପ୍ରମାଦାନ ଉତ୍ତରାର ମଙ୍ଗଳଗେଯ
ବରମ ଶୁଭେ ଉତ୍ତଳିପତି କିମ୍ବା ମିଶିଲେ
ଦିଲ ଦେବ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେତ୍ରପଦ କାହାରେ ସେ
ଅପଣା ଅଭିଗ୍ରାୟିମାନ ବ୍ୟକ୍ତ ବରାଥରକୁ ତାହା
ଦେଖି ଅମୂଳନକୁ ଏହି ଗଙ୍ଗା ଦେଇଥାଇ

ଯେ ତାହାଙ୍କ ବନ୍ଦବାସୀ ମନେ କର ଛେହ
କ ପୁଣି ଅଛବା କରନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ଆମ୍ବେମାନେ ଏଥିପୁର୍ବ ଲୋକିଥିଲୁ ଯେ
ବରଦେଶରେ ଏ ବର୍ଷ ଦୂରିଷ୍ଟର ଆଗଜ୍ଞା
ହେଉ ଏ ତିଳାର ବିଦ୍ରହ ଗୁରୁଲ ରଷ୍ଟିନୀ
ହେବ ଏ ତିଳାର ଗୁରୁଲର ଭାବ ଅନେକ
ବୃଦ୍ଧି ହେବ । ପୂରୁଷପ୍ରାହି ଗତ ନ ହେଉଥିଲା
କଥା ସ୍ଵର୍ଗଦ ଦେଖାଗଲୁ କଲିବତାରେ ଗୁରୁ-
ଲର ଦର ଦରିବାର ଏଠାର ମାରଖେତମାନେ
ଗୁରୁଲ ଦ୍ୱାରି ପଠାଇବାକୁ ଅରମ୍ଭ କଲେ ଅବ୍ୟ
ପ୍ରାୟ କୋଡ଼ିଏ ବି ଶରୀର ବଜାର ନଦୀର ଗୁରୁ-
ଲ ରଷ୍ଟିନୀ ହୋଇ ନାହିଁ କୁଣ୍ଡ ଏଥି ମନ୍ଦରେ
ନଜାରରେ ମନ୍ଦରିଲ ଗୁରୁଟଙ୍କାରୁ ଡେଇ
ହେଲାଣ୍ଡ ଶେ ଶୀଘ୍ର ଯେ ଏଥର ଗୁରୁ ହେବ
ଏମନ୍ତ ଅଶା ଦଶ୍ତ ନାହିଁ । ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଟ ଏଠା-
ର ଛିନ୍ନିଷ୍ଟ ମହିଳା ଗୁରୁକ କଲିବତାକୁ ରଷ୍ଟିନୀ
ବରିବାର ଅଛି ଦେଖାବ ଏଠା କଲେବୁର
କିମ୍ବାହାହେବ ତହିଁ ର ବନ୍ଧୁତାଟ ବାବୁ ବର-
ଲାଲ ମନ୍ଦିର ବାବୁ ବନ୍ଦାବନକୁ ମନ୍ତ୍ରକ ଓ ବାବୁ
ସ୍ଵରଗମନ୍ତ୍ର ମନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଏମାନେ
ନନ୍ଦାବିର ଗୁରୁ ଦୟା ଦିଇ ତିଳାର ମନ୍ଦରେ
ଜାହାଜରେ କଲିବତାକୁ ପଠାଇଲେ ପ୍ରତି
ମହିଳା ମୂଳ୍ୟ ଟ ଶି ଲେଖିବ ପାଇବେ ।
ଭବନ୍ଦୁରେ କଣ୍ଠାକୁରିମାନେ କଟକ ପୁଣ୍ୟ ଓ
ବାଲେପୁରିତାରେ ଗୁରୁଲ ଦୟା କରିବାର
ଅରମ୍ଭ କଲେଣି । ଉତ୍ତରାରେ ଧାରି ଏବେଳ
ବିଦ୍ସରେ ଘର ହୋଇ ମାହିଁ ଅନେକ ମୁଲେ
ମରତ ହେଲ ଅଛି ଏ ସ୍ଥାନ ସ୍ଵରୂପ ପ୍ରଦେଶ-
କିମ୍ବା ଗର୍ଭ ପାଇ ହୁବିଲିଷ ମହିଳା ଗୁରୁଲ
ଉତ୍ତରାର ରଷ୍ଟିନୀ ହୋଇ ପାରେ ବି ନାହିଁ
ସରେହ କେବଳ ଏଠା ଲୋକଙ୍କର ରଷ୍ଟିନୀ
ହେବ ହେବ ଏମନ୍ତ ସର୍ବଧାରଣ ବିଶ୍ୱାସ
କରନ୍ତି । ଅମୁମାନଙ୍କ ବିଦେଶନାରେ ଏ ରଷ୍ଟି-
ନୀମୁଖ ପ୍ରେକ୍ଷି ଅନେକଙ୍କର ଅଗଜ୍ଞା ନାହିଁ
ଯେଇଁ କିମ୍ବରେ ବନ୍ଧୁକିମ୍ବ ଦିଅଗନ୍ତ ଜହାରେ
ଅଶ୍ରୁ ଫଳ ଫଳିବାର ଅନୁମାନ ନୁଆର ।
ଆମ୍ବେ କରେକୁଟର ମାହେବ ଏ ଗୁରୁଲ
ଯୋଗାଇଥାଏଁ ରହିଲରେ ଦେହ ପ୍ରାର୍ଥି ଅଛି କି
କାହିଁ ବୋଷଶପୁଣ୍ୟ ତାହା ହାତିବାର ଦେଖା
କଲେ ନାହିଁ ଓ ଏ ବର୍ଷର ଧାରି ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏ
ବର୍ଷ କେବେ ବରରେ କିଏ ଗୁରୁଲ ଦେବାର

ପ୍ରାର୍ଥି ଅଛି ତାହା ନ ଗୁଡ଼ କଲିବାର ଥେ-
ଥିବା ଉଚ୍ଚ ପରରେ ଅପଣା ମନୋମାତ ବ୍ୟ-
କ୍ରିଦ୍ଧ ସବୁ ଜାଗଳର କଥା କହି ଦେଇ ପକାଇଲେ
ଜାଗଳ ଯୋଗାଇବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଲଭା-
ଲାଗି ହୋଇଥିଲେ ସରକାରଙ୍କର କିଛି ହେଲେ
ଜାଗ ହୋଇ ଥାନ୍ତା ଓ ଅଛୁଁ ଦଶ ବଢ଼ିବ
ଲୋକଙ୍କୁ ବଶ୍ୟାବ୍ଦିତ ଦେଇଥିଲେ ଦେଶର
ଲୋକମାନେ ହେଲେ କେହି କିଛି ଲାଭ କରି
ଆନ୍ଦୋ ଓ ବିଦ ବାହା ସୁରଖାନୁସାରେ ବିଷ-
ଜାଗର ଅଛୁଁ ହିଣିଥିଲେ ସବୁବାଧାରଣଙ୍କ
କହୁ ତାଣାଯାନ୍ତା ମାହଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ
ଅଛରେ ବଶ୍ୟାବ୍ଦିତ ଦଅଗଲା ଭାବରେ ସବୁ
ବୁନରେ ତାକ ପଞ୍ଚବିଏ ଯେ ସରକାର ବନ୍ଦତ
କୁଳ ନେଇ ଥିଲାନ୍ତି ଓ ଘରୀମାନେ ମୂଳ
ବିତାରନାକୁ ଅଛ ଏହି କରବେ ହାହଁ ।
ଏଥରେ ହିଣିଦ୍ଵାରାକର ଯେତେ କଷ୍ଟ ହେବ
ନାହା ଅକଥମଣ୍ଡ । ଏହି ବିତକ ନଗରରେ
ମୂଳର ତାକ ପଞ୍ଚବିଏ ତାହା ନିବାରଣ
କାମେ ଗତ ମନ୍ଦିରର ପ୍ରାୟକୁ ବିମ୍ବିତ-
କବ ସମସ୍ତ ଦଶିବାରଙ୍କୁ ବରେଣ୍ୟକୁ ତାହାର
ଜାର ଧନକାର କରିଲେ ତ କହିଲାର ଦର
କହ ଯେମନ୍ତ ବୃଦ୍ଧିକର ପାରିବ ମାହଁ ବିଷ-
ର ଗୁରୁ କିନ୍ତୁ କରିବେ । କିନ୍ତୁ କୁଳ
ହାର୍ଦ ବରବାର ମୂଳବାରଣ ଯେ ସମ୍ପଦ ଅନ୍ତର୍ଭୁ
ତା ବିମ୍ବିତାହେବ ଏତେ ସୁଯୋଗ୍ୟ ହୋଇ
ଦେଗାର ନାହାନ୍ତି ଆଶ୍ରମ୍ୟର ବିଷୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁ ।
କୁଳ କି ଦଶିବାରଙ୍କ ଏବେ ଫଳାଫଳ ଯେ
ମାନେ ଜାହାମତେ ଦୂଳ୍ପ ବୃଦ୍ଧି ବି ଉଣା କରି
ରିବେ ? ମୋଧୁପଦ୍ମରେ ସରକାର ବଶ୍ୟାବ୍ଦି-
ମାଦେ ଦେଇଲାକୁ ମରି କୁଳ ବିଶିବେ ଏ-
ହ ତେବେଳୀ ଓ ମାର୍ତ୍ତିକା ମହାଜନମାନେ
ଛନ୍ତି ହେମାନେ ଥିଲାନ୍ତି ଶେଷ ମୁଣ୍ଡରେ
ତ ଦେଇଲେଣି କମନ ଅବସ୍ଥାରେ ସହବକୁ
ଦୀର୍ଘବ ଅନ୍ତର କୁଳଙ୍କ ଅସବ ଯେ ଦିର
ଗା ହେବ ? ତାହା ଅନ୍ତରା ଲାଭ ନ ପାଇଲେ
ଏଥାଏ ପ୍ରତ ସରକାର କୁଳ ବିକ ଆସିବ
ହିଁ ଓ ଦଶିବାର ଯେବେ ସରକାର ତୁହାର
ର ତାହାର ପ୍ରଦ୍ୟ ଭାଣ ଦରରେ ବିଷୟ
ଦୋଷ କୁଳକ ଭେବେ ସେ ଅଛ ଅଧିବ
ତି । ନଅକ ସମ୍ପଦରେ ଠିକ ଏହୁପର
ନା ହେବାର ତନିକି ସହବକୁ କୁଳ
ବା କିମ ହୋଇ ଥିଲ ଓ ଏବେକିଲେ
ସେହୁପର ଉଠିବ ସନ୍ଦେହ ନାହଁ । ଭାବ ଗୁରୁ

ବୁଦ୍ଧିବାର ଏକ ମାତ୍ର ଉପାୟ ରହ୍ୟାନା ନିଷେଖ
ଅଛଇ । ଅମ୍ବେମାନେ ଏ ପଥରେ ଦୃଷ୍ଟି ରହି-
ବାକୁ ହୀନାଥୀ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ ଅନ୍ତରେ କରିଥିଲୁ
ଦେବୁ ବଦ୍ରମେଣ୍ଯା ଲଣ୍ଠିଯା ଯେଉଁ ଅଭିପ୍ରାୟ
ବ୍ୟକ୍ତ କର ଅଚ୍ଛାନ୍ତ ଉତ୍ସବ ପ୍ରକାଶ ଯେ ସିପରି
ନିଷେଖ ହୋଇ ନ ଥାରେ ଓ ଏ ବିଜୁର ସୁକ୍ରି-
ସୁର ଅଚ୍ଛା ସନ୍ନେହ ନାହିଁ ଥମ୍ଭେମାନେ
କେବଳ ଆପଣା ସୁବିଧା ସକାମେ ରହ୍ୟାନା
ନିଷେଖ କରୁଥିବାକୁ କହିଥିଲୁ ମାସବରେ ତାହା
ତୁଳ ଥିଲା । ଏଇ ମଧ୍ୟରେ ହିତର ଦେବାହେଲେ
ମୁକ୍ତ ଦରିକ ଓ ଦର ଅନ୍ୟକ ହେଲେ ବିଦେଶକୁ
ରହ୍ୟାନା ଲାଭକର ହେବ ନାହିଁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଆପେ
ରହ୍ୟାନା ରହିଲ ହେବ । କିମେଣ ତେଣୁମା
ବିଜ୍ଞାନ ଏକ ଜୀବନକର୍ତ୍ତାର ଅର୍ଥାନ, ତାହାଙ୍କର
ଦୃଷ୍ଟି ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ସମାଜ ଅତିଏବ ଏବଂ
ଜୀବନ ଦୁଃଖ ହର ଅଧିକ କଣ୍ଠକୁ କିମ୍ବା ବିହା-
ବାର ଉଚିତ । ତେଣାରେ ଅଜ ଫଳକ ହେଲା
କୋଳ ତେଣାବସିମାନେ ଗୁରୁ ଗାଇବେ ଓ
ବଜବାସିମାନେ ଗାଉ ମରିବେ ଏବଥା ଯେବେ
ତେଣୁମାଙ୍କ ସୁଖକର ହେବ କେବେ କାଲିଯେବେ
ବଜାରେ ପ୍ରଚୁର ଶବ୍ଦ ହୁଅର ଓ ତେଣା-
ରେ କାଳ ସତର ତେବେ ତେଣୁମାଙ୍କ ବଜା-
କାଗ ଗୁହଳ ନ ଅଗାର ସୁଖ ହେବେ କିମ୍ବା?
ଅତିଏବ କୌଣସି ସମୟରେ ଆପଣା ଗୃହୀ-
ନୟରେ ଅନ୍ତରୀମାନ ବିବୁ ରହ୍ୟାନା ନିଷେଖ କରି-
ବାର ଉଚିତ ନୁହଇ । ଯେତେବେଳେ ତାହା
ନ ହେଲା ତେବେବେଳେ ଭାବ ଉପରେ ଗୁରୁ-
କର୍ମଗୁରୁଙ୍କର ଅଭି କି ବଳ ଅଛି ? ପୁରୁଷ
ଅମୂଳଙ୍କ ନୂତନ ବନ୍ଦେକୁର ଯେତ୍ପଥ ଏ
ବିଷୟରେ ହସ୍ତଶେଷଣ କର ଅଛନ୍ତି ଏଥରେ
ଅକ୍ଷୟ କିମ୍ବା ଉତ୍ସବ ସ୍ମାବନା ନାହିଁ ।

ନାହିଁ ଓ ଲୋକମାନେ ପୂର୍ବର ସାବଧାନ ହୋଇ
ଅଧିଶ୍ଵର ବାଣୀଙ୍କ ଗର୍ଜ ସଂଗ୍ରହ କରି ରଖନ୍ତେ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଆମ୍ବନଙ୍କର କମିଶନର ପ୍ରାୟକୁ ଗରେ-
ନୂହା ସାହେବ ଗତ ଗୁରୁବାରଦିନ ଏହିଗରିରେ
ପଥୁଷୁଳେ । ସେ ଲିଖିଗାର ଗତ ଘୋମବାର
ବାହାର ବଜ୍ରାଯର ବାଟେ ଅସିଥିଲୁଣ୍ଡି । ଗରେ
ନୂହା ସାହେବ ଏଠାରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲାମାଧେ
ଅନେକ ପରିଚିତୀଜ ଦେଖି ଗମନ୍ତ ହୋଇ-
ଥିବେ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ବିମ୍ବ ପାଦେବ ଗଜ ମନ୍ଦିରାର
କଟକ କଲେଖନର ଓ ମାନ୍ଦିଖ୍ରେଷ୍ଟଙ୍କ ବର୍ମର
ଭାର ନେଇ ଥାଏ ଗୋଟିଏ ଅମଳ ଆର୍ଥାତ୍
ଅବକାଶ ଗୋଦାମର ମୋହରରକୁ ପଦବ୍ୟତ
କରିଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ଭାଗ୍ୟର ବିଷୟ ଯେ ଏପଦି-
ରେ ବାଲେଶ୍ୱର କୌଣସି ଲୋକକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତ
କରି ନାହାନ୍ତି । ଏହାଙ୍କ ଅଖିରେ କଟକ କ-
ଲେଖନର କୌଣସି ଅମଳ ଭଲ ଦଶ
ନାହାନ୍ତି । ଶୁଣିଲୁଁ ସେ ସେ ଏଠାକାର ସୁଯୋ-
ଗ୍ୟ ଜନାହକୁ ସୁଧା ବାହାର କର ଦେବେ
ବୋଲି କହ ସାମାଜିକ ।

ଉଚ୍ଚଲଘୁମ ପାଠକର ଥର ପୁଣେର ସହିତ
ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ ଜାଳଚେରର ଦୃଷ୍ଟିରୁ
କଳବନ୍ଧୁମାତ୍ରା ଶେଷ କରିଥିଲାନ୍ତି । ଏଗ୍ରତା ବଢ଼ି
ଆମ୍ବିକ ଥିଲେ ।

ଶୋଭିଦାଘ ଧାର୍ମ ନିନିତ କହୁବ ନଗର
ଲୁଜନ ସାମା ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇ ତହିଁର ବନ୍ଦୀ
ମେଘ ବନ୍ଧୁମନ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲୁ, ତହିଁର
ଦେଖାଯାଏ ଯେ ବିଜାହାସୀ, ରତ୍ନଲୟବାଙ୍ଗ,
ଜାନନଗର ପ୍ରକାଶ ହାତମାଳ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସର
କଷ୍ଟର ଲଭ ଅଛନ୍ତି । ଏ ଅଜ୍ଞାନ ଉତ୍ତମ
ହେବାନ୍ତି ।

ଶାସ୍ତ୍ର ପାଠେରେ କାର୍ଯ୍ୟର ଭାବରେ କାନ୍ଦିବାରେ
ଅଧିକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟର ଭାବରେ କାନ୍ଦିବାରେ କାନ୍ଦିବାରେ
ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଶାସ୍ତ୍ରରେ କାନ୍ଦିବାରେ କାନ୍ଦିବାରେ
ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଶାସ୍ତ୍ରରେ କାନ୍ଦିବାରେ କାନ୍ଦିବାରେ

ଦୁର୍ଲିଙ୍ଗ ସାହାଯ୍ୟ କିମିତ୍ର ବର ପ୍ରଦେଶରେ
ଅନେକ ବାରକମାସୁମ୍ବା ଭାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତରାର ଅବ-
ନ୍ୟକ ହେବାଟୁ ଏବଂ ଓଡ଼ିଶାର କାନ୍ତରାଯ୍ୟ
କୁର ହେବ ନାହିଁ ଏ ବାରେ ମେ ଜାହେ-
ବଳ ଅଧୀନରେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଦର-
ବେଳ୍ପାର୍ଯ୍ୟ ଦର୍ଶ କରିବାକୁ ନୟକୁ ହୋଇଥାଇବା
ସେମାନଙ୍କୁ ଅଣିସ ବସ୍ତର ବେହାରକୁ ଧିଗାର
ଆଜ୍ଞା ହୋଇଥାଇଛି । ବଳୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣି
ଦୁଃଖର ହେଲୁଁ ଯେ ବହୁତ କୋକ ଧୋଇବୁ
ସିବାପାଇଁ ଅସମ୍ଭବ ଅଛନ୍ତି । ଏପରି ହେଲେ
ଓଡ଼ିଶାବାସିଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଇନ୍ଦ୍ରପେ ଉତ୍ସିତ ହେବ
କିଛି ଉରସା ପାଇ ନାହିଁ ।

୧ ବାଲେଶ୍ଵରାର ଜଣେ ବନ୍ଦ ଲେଖିଥିଲୁ
ଯେ ଦୋରେ ଶୁଭଳର ଦର ଏକଷତ୍ରାବ
ପୂର୍ବେ ମହିଳାକୁ ଠ୍ଠ ଏ ଦର ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୂରତଙ୍କା
ହୋଇଥାଏ । ଆଜ ଝାଗ୍ର ଗୋ ଗାଟଣା
ଦର ପ୍ରଚାରିତ ବଦଳ ହେବାର ଦେଖାଯାଏ ।
ବରଲାର ଅଭାଲ ଓ ଜେଲଗା ମହାଜନଙ୍କ
ଅଗମନ ଏହିର ହେବୁ । ଏପରି ସର୍ବକାର
ଏଠାର ଅବୈର ଲକ୍ଷ ମହିଳାଙ୍କର ଜେବେ ।
ପ୍ରତି ଜଳରେ ସର୍ବକାର ଏପରି ଖର୍ବ ଭଲେ
କଷ୍ଟ ହୋଇଥାରେ ।

ଶ୍ରୀମାନ୍ ଯେ ମଧୁରଗୁଣର ଗତା ପ୍ର-
କ୍ଷେତ୍ରର ପ୍ରକଳିତ ଦତ୍ତକୁମି ହରଣ କରେ ଅଛନ୍ତି ।
ଦତ୍ତକୁମି ହରଣ କରିବା ଅବଶ୍ୟ ମନ ଅଟଇ
ମାତ୍ର ଅନେକ ଅବସ୍ଥାରେ ସେବନ କରିବାର
ମଧ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକ ହୁଅଛି । ଏବଜା ତି କିମ୍ବାମକେ
ହରଣ କରେ ଅଛନ୍ତି ସବୁଗେଷ ଜଣା ନ ସିବାର
ଆମ୍ବେମାନେ କିଛି କହ ନ ପାରଁ ।

ବଜାଳାର ଅଛି ଜଣେ ବଜାଳାର କବି ବାବୁ
ଧନ୍ୟବାଦ ମିଥ ଶୁଣୁବିଜ ହେଲା ସଂଗ୍ରହୀତାଦୀ
ମେଷ କରିପାରିବୁ । ଅମ୍ବେନାନେ ଏହମାତ୍ର
ଶୃଙ୍ଖଳା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିତ ହେଲା କେ ଅଧିକବ
ଲୋକେ ଦେଖି ଦୃଷ୍ଟିତ ହେବେ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ
କାରଣ ଉଚ୍ଚ ପାଦୁ ଦୁଇହାନ ଏଠାରେ ଜାମ
ଇଲବାରେ କର୍ମ କରିବାର ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ
ଠାରେ ପରିଚିତ । ଏ ଧାରୁ ଅନେକ ମୁଦ୍ରା
ବଜାଳାରେ ନାମକ ରଗଜା କରି ଆପଣାରେ
ନାମ ରାଜୁ ଯାଇଥିବାରୁ । ବଜାଳାର ଦୂର୍ଗାର
କୋଲିବାକୁ ହେବ ଯେ ଏହି ଦର୍ଶ ମଧ୍ୟରେ
ପରିଚିତ ସୁଲେଖକୁ ଦେଇ ଦେଇ ବସିଲା ।

କେଳିହୁମୁଗ୍ର ଅବଶେ ହେଲୁ ଯେ କବାଜ
ଚନ୍ଦ୍ର ବାନ୍ଧିର୍ଗାରୁ ସମା ଦେବା ପ୍ରାର୍ଥନାବେ

ମନ୍ଦବର ଲେଖନେଷ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ସାକ୍ଷା-
ତକୁ ଏକ ଆଦେଶପଥ ପ୍ରେରିତ ହେବାର
ପ୍ରସ୍ତାବ ହେଉଅଛି । ଉକୁ ଦରଖାସ୍ତରେ କଲ-
ଚା, ହୃଦୟ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜିଲ୍ଲା ଜିବାଧା-
ରାଜ୍ୟରେ ଓ ଦେଶୀୟ ପ୍ରାୟ ତିନି ସହସ୍ର
ଲୋକ ସ୍ଵାକ୍ଷର କଲେଣି ଓ ଥୁର ଅନେକ
ସାକ୍ଷର ସଂଗ୍ରହ କେବାର ଆଗା ଥାଏ ।

ପୁନ୍ଦୂଷ୍ଟ୍ରୀ ଥାଏ ଏମନ୍ତିକିମ୍ବା କଳନରେ ଶୁଣି ଆଚାରି
ଯେ ପୂର୍ବିକ ସାହାଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟର ତତ୍ତ୍ଵାବଧାରଣ
କାରଣ ଶ୍ରାସକୁ ବହିର୍ଭାବ ଓ ଗୋତ୍ରସ ସାହେବ
ଦୁହଁ ଏକଦିନର ସମ୍ମାଦିକ ନୟକୁ ହେବେ ।
ଗୋତ୍ରସ ସାହେବଙ୍କୁ ଶ୍ରାସ ଯେ ଏକାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମ-
ଜ୍ଞାନ ଦିଲାହ ହେବ ଏଥରେ ବରି ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ କାରଣ ସେ ଶ୍ରେଷ୍ଠାର ଶ୍ରାସ ଦୂର୍ଲିପ୍ତ ସଂ-
ମୃଗେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ନାହିଁ ଆଜି
ଜଣକୁ ଜାକ ଦିଗେ କାହାଁକି ଯୋଗି ଦିଆ
ଯାଉଅଛି ? ପୁହଁ ଶାଶ୍ଵତରେ ନ ପୁଣି ମନ
ହୁଅଇ ।

ଅପ୍ରାଚ୍ଛି ଦରମାର ତୃପଳକରେ ଅନେକ
ଶଙ୍କା ଓ ସରଦାରମାନେ ଅବିଅଛିଲୁ ମାତ୍ର
ଦରମାର ଶ୍ରବନ ଦେବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ
ମହାମାନ୍ୟ ଗବର୍ନ୍ରୀର ଜେହନ୍ତିଲ ଯାହେବ କେ-
ବଳ ସାଧାରଣ କରିବେ । ଦରମାରଙ୍କ ଥୁମଧ୍ୟାମ
ବିଛି ହେବ ନାହିଁ ।

କରନାର ଦୁର୍ଗିଷ୍ଠରେ ଅଚିରଳ ଲଜଗ
ଆଗରେ ଛନ୍ଦିର ଅନେକ ଶାଦେୟପଥ୍ୟୋଗ
ଶାଖ କରିବତାରୁ ରପାଳ ମୋଇଥିର ଓ ଶା
ଦ୍ୟତବ୍ୟର ମଳ ସବସରେ କହିଅଛି ।

ଚନ୍ଦମାସ ତା ୧୩ ରଖିରେ କବିବାଟା ଚା
ଜନହଳରେ ଏବଂ କଥା ସବୁ ହୋଇଥିଲା ତେ
ତହିଁରେ ଅନେକ ଲୋକ ହମାରେହ ପ୍ରଭାବ
ଏବିତି ହୋଇ ଦୁଃଖଗ୍ରେଷଣ ଲେବାକୁ ହାତାରେ
କବିବା କାବଣ ସ୍ଵଭବତିଙ୍କ ନିରାରେ ପ୍ରାର୍ଥନ
ହରିଥିଲେ । ପ୍ରମୁଖ ଶୈଳୀର ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଦୂର୍ଗା
ଉଦ୍‌ଦିନରେ ଏବଂ ହୋଇଥିଲା ।

ବ୍ୟେକ ଶାମର କଣେ ସମ୍ମାନ କମିଶାର
ବାବୁ ମନୀଥ ସିଂହ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନାରେ ହୃଦ
ହୋଇଥିବାର ତେବେଳୁମ୍ଭେଣ୍ଡ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲା
ଏବାଜି କଣେ ରାଷ୍ଟ୍ର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଖାଲେ ଓ ବିଜ୍ଞାନ
ମହିଳା ପ୍ରାଦୁ କଲ୍ୟୁଗକ ଅଚେଳ କୁଳବାଲାର
ଧର୍ମ ନାହିଁ କରିଥିଲେ । ଶାନ୍ତି ଲେବକୁ ଏପରି
ଦୁଃଖରୁଦ୍ଧ ଅସବ୍ଧ ହେବାର କେତେବେଳେ ଗୁଡ଼ିଏ
ନିର୍ବିଶ୍ଵାସ ମନୀଥ ହର୍ଷ ଉଠିଲେ ଯୁଦ୍ଧରେ

ଥରଣ କମ ଓ ଆଉ ଏବଜଣ ବାବିଜୁ ସ୍ଵଦଶ
ୟୁ ଦେଖାଇବା ହୁଲରେ ତାକି ଅଣିଲା । ସ-
ବେଳେ ପ୍ରାନ୍ତରୁ ବାବୁ ଯେମନ୍ ଥିଲେ ଏବ
ଜଣ ତାହାଙ୍କ ପଢ଼ିଅଛି ତରବାବା ଦୂଷିଦେବାଗ
ବାବୁ ପଞ୍ଚରୁ ଘାଇଲେ । ବର୍ତ୍ତଯକାଇମାନେ ସ-
ମଟ୍ଟେ ଧର୍ମପତି କିମ୍ବା ଧୀନରେ ଅଛନ୍ତି । ମୃତ
ଦେହକୁ ଏମାନେ ଦୂର ମାଜିଲେ ଅନ୍ତରକୁ
ସେଇଯାର ଯୋଗ ପକାଇଥିଲେ ।

NOTICE.

CUTTACK CATHOLIC SCHOOL.

A DRAMATIC PIECE ENTITLED

CHARLES THE XII.

KING OF SWEDEN.
will be performed by the pupils
of the Cuttack Catholic School
on 28th and 29th November.

TICKETS OF ADMITTANCE.

Performance to begin at 6 P. M., precisely. For Tickets, apply to the Head master of the Cuttack Catholic School. ॥

୧୦୪

ବାବୁ ସୁଦର୍ଶନ ଦାସ	କଟକ	ବିଜୟା	ଟ ୫
” ହବାନନ୍ଦ କେତେଗୁ ”	”	ପଞ୍ଚମ	ଟ ୫
” ଦିବମୋହନ ମନୀ ”	”	ଅତ୍ରିମ	ଟ ୫
” ହରବ୍ରତ ଦାସ ”	”	ପଞ୍ଚମ	ଟ ୫
” ବୃଦ୍ଧାବନବନ୍ଦୁ କୁଣ୍ଡଳ ”	”	ବିଜୟା	ଟ ୫
” ଲକ୍ଷମଣ୍ୟମର୍ଯ୍ୟାଣ ”	”	ପଞ୍ଚମ	ଟ ୫
” ମୁଦ୍ରାମରତ୍ନ ପଦ୍ମମାଲାକ ”	”	ଅତ୍ରିମ	ଟ ୫
କେତେଇ	ଅତ୍ରିମ	ଟ ୫	୫
ଦେଖ ବାଦର ପବ୍ଲହା			
ଶ୍ରେଷ୍ଠର ଘୋଷର	ବିକଦ୍ମା	ଟ ୫	୫
ପାବୁ ବାନନ୍ଦ ମଦାତ୍ର କଟକ	”	ପଞ୍ଚମ	ଟ ୫
” କୁରୋଜୁ ମହାନ୍ତି ”	”	ପଞ୍ଚମ	ଟ ୫
ତଥୋତ୍ୟ କରନ୍ତାଥ			
ଦର୍ଥା ଗୋପାଳ	”	ପଞ୍ଚମ	ଟ ୫
ଶ୍ରୋଷ୍ମୀ ପଦ୍ମମରତ୍ନବିନାମ	”	ପଞ୍ଚମ	ଟ ୫
ମୁକ୍ତମେ ଅଜତମାନ	”	ପଞ୍ଚମ	ଟ ୫
ବାବୁ କରତଥାରନଦିଦାସ	”	ପଞ୍ଚମ	ଟ ୫

ଏହି ଉତ୍ତରାଳୟପିଲା ସହରୁ କରିବ ଦିନୀ
ଦିନାର କରିବାରେ କାମାଳଙ୍କ ଯଜ୍ଞାଳୟରେ
ମୁଦ୍ରା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରାଚୀରତ ରେଲ ।

ପ୍ରକାଶ ପ୍ରକାଶ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୩୮

ଜାତିରୁଗ ନବମୟ ସନ୍ଦର୍ଭମହିଷୀ । ମୁଁ ମାଗଣିର ଦିନେନ ସନ୍ଦର୍ଭମହିଷୀଲ ଶକ୍ତିବାର । ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ୍ଯ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ନନ୍ଦପାଲ ପାଇଁ ଜାତିମାଧ୍ୟାଲ୍ । ୪୨୫୦

{ ଅଶ୍ରିମ ବାଣୀକ ମଳ୍ଲୁ ୩୫
ଦର୍ଶାନ୍ତେମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ନପାରାଳ ପାଇଁ ଚାକମାଘୁଲ ୩୯୫୨

ଅମ୍ବେମାନେ ଆଜଦର ସହିତ ଅବଗତ
ହେଲୁ ଯେ କଟକ ଜିଲ୍ଲାରେ ମାଳକତ ପ୍ରସ୍ତର
ଦରବା ଠାଁଇ ଗୋଟିଏ କାରିଆନା ଦର ପ୍ରାପନ
ହୋଇ ଥାଇ । ଦୂର ଉଦ୍‌ବର୍ଷଠାର ତେଣା
ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ମୁଦ୍ରରଙ୍ଗରେ କିମ୍ବା ମାଲର
ଗୃଷ୍ମ ହୋଇ ଅମୁଥୁ ମାଟି ଏ ଦାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା
ହୋଇ ଥାଇ । ସ୍ଵର୍ଗ ନୀଳକଳ ବାହୀମ୍ୟରେ
ଏହି କଟକଜଳ ଦେନ୍ଦ୍ରପୁଣ୍ୟରେ ମାଳକଷ୍ମ
ଅର୍ଥ ହୋଇ ମାଳକତ ପୋକ୍ରାନ୍ତ ହେଉ ଅଛି
ତକ୍ରମାନ୍ତ ନିବାସୀ ଜେଲଜ୍ଞା ମହାଜନମାନେ ଏ
ବ୍ୟବସାୟ ଅର୍ଥ କର ଅବଶ୍ରୁ ଓ ଉତ୍ତରଧୀର
ପ୍ରପଦ୍ମକୁ ଲୋକ ଅଣାଇ ଯଥ କିମ୍ବନରେ
ଏଠାରେ କାରିଆନା ଦର ପ୍ରାପନ ଦର ଅରଶୁ
ଏ ବର୍ଷ ଅଳ୍ପ ପରିମାଣରେ ମାଳ ଉପର୍ଦ୍ଧନ ହୋଇ
ଅଛି କିନ୍ତୁ ଦ୍ରବ୍ୟ ବି ପ୍ରକାର ବାହାର ଅଛି
ଦେଖି ନାହିଁ । ଶୁଣିଥାରୁ ଦ୍ଵଦ୍ୱ ଉତ୍ତରଧୀର ହୋଇ
ଥାଇ । ଯାହା ହେଉ ଏ ବ୍ୟବସାୟଟି ଲାଙ୍କ-
ଦରଙ୍କ ଯେବେ ଏଥର ଅରମକର୍ତ୍ତମାନେ
ସଫଳ ହୁଅନ୍ତି ଭେବେ ଦେଇର ମନ୍ଦିଳ ଦେବ
ଅମ୍ବେମାନେ ଦରବା କରୁ ଯେ ପ୍ରଥମରେ
ଅପ୍ରଦିଧା ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଏ ବ୍ୟବସାୟମାନେ
ଏ କବିକାଳୀ ପରିଜାଗ ନ କରି ଶିଥୁରଙ୍ଗ
ଭାବରେ କାହାର ର ତମ ସଫଳ ହେବ ।

କର ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅଶୁର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟ ଯେ
ଅମୂଳାଜ୍ଞର ପ୍ରଦ୍ରବ ଲେଖକଙ୍କ ସେ “ଗୋଟିଏ
ଦେଇ ସମ୍ପର୍କୀୟ ହୋଇଥି ବ୍ୟକ୍ତି” ସିବାନ୍ତ
କର ତହିଁର ସର୍ବାବଜାର ଫଳୁଆମାଳଙ୍କ
କଟିବାକୁ କର ଅଛନ୍ତି । ଦରାବଜାର ଫରୁଆ
ପଦ୍ଧତି ବୋଧ ହୁଅର ଅମୂଳାଜ୍ଞ ପ୍ରଦ୍ରବ
ହୋଇ ଅଛି ଓ ଅମୂଳାଜ୍ଞ ଉଚ୍ଚପାଇ
ଅତିକ୍ରମ କାହାର ଦେଲୁ । ନାହିଁ ଅମୂଳାଜ୍ଞ
ଲେଖକ ଯେବେ ବାସ୍ତଵରେ ଶେଷ୍ଟିବେଳ ସମ୍ପର୍କୀୟ
ଲୋକ ଥିବାର ହୃଦେଶିଶାଳର ବିଶ୍ୱାସ
ହୋଇ ଥାଏ ଜେବେ ସେ ଅବସଥିରୁ ବ୍ୟାପାର
ଅଦେଖାନ୍ତି ସୁଚିକରେ ଦେଖିଥିବେ ସୁରଗୁ
ତାହାଙ୍କ ଦଥା ଅନ୍ୟ ଲୋକାପେକ୍ଷା ଅଧିକ
ବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗ୍ୟ ହେବାର ସ୍ଥିତିମୁକ୍ତ ଅଛଇ ।
କରେଣ୍ଟରେ ଗୋଟିଏ କଥା ହେଲେ ବଜାରରେ
ସତର କଥା ହୁଅଇ ଓ ଏବେ ଘରଜାର ନାମ-
ପ୍ରକାର ଅର୍ଥ ଲୋକେ କରନ୍ତି ହୃଦେଶିଶା ସେ
ପ୍ରକାର କ୍ରମରେ ପଢ଼ିବାର ବିଶିଷ୍ଟ ନୁହଇ ସପରି
ଅମୂଳାଜ୍ଞର ନନ୍ଦରେ ଉଦୟ ହେଉ ଅଛି
ମାତ୍ର ହୃଦେଶିଶାଙ୍କ ସମ୍ବାଦକ ବ୍ୟାପଦେବ ସକଳ
ତାହାଙ୍କ ସହି ଅମୂଳାଜ୍ଞ ପ୍ରାୟ ମାନନ୍ୟ
ମାନବଙ୍କର ଦ୍ୱାରା କଲେ କେବଳ ଅରଗାଥର
ତାଗା ହେବି ସୁଜାରଂ ଶାନ୍ତ ରହନାବୁ ହେଲା ।

ମହାନ୍ ପ୍ରତି ଟ ୧୫ ହେଲେହୁଁ ବିଦେଶକୁ
ଉଧାନ ଅବ୍ୟ ଉଣା ଖୋଲ ନାହିଁ । କଳିବ-
ନାମ ତା ୨୦ରାଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଳିବଜାର ମୁୟେ୦୦୦
ଦଶ ଲକ୍ଷଣଶକ୍ତି ମ ଲକ୍ଷୀ୦୦ ଦଶ ମରଣପାତ୍ର
ଏବଂ ମ ଲକ୍ଷୀ୦୦ ମହାନ ପରିମ ଲକ୍ଷିତକୁ ଏଥ-
ପେ ସବୁଧା ମଟ୍ୟୀ୦୦ ହଣ ଗୁଡ଼ଳ ରପାନ
ହେଇ ଅଛି । ଯେଉଁ ପ୍ରାନରେ ପୂର୍ଣ୍ଣର
ମଧ୍ୟ ଅଗନ୍ତା ଓ ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରତିଗାନକ ବର୍ଣ୍ଣନା
କାରଣ ବକ୍ରମେଶ୍ଵର ନାନା ହାନର ଯେଉଁ
ଶାନକୁ ଜାଦ୍ୟପ୍ରବ୍ୟ ଅମଦାନା କର ଅଛନ୍ତି
ସେଠାର ଯେବେ ମାସକରେ ଲକ୍ଷେ ମହାନ
ଗୁଡ଼ଳ ବାହାରଯାଏ ଗେବେ ବକ୍ରମେଶ୍ଵର
କିମ୍ପେ ଦୁର୍ବିଷ୍ଟକୁ କିବାରଣ କରିଦେ । ବିଷେ-
ପତଃ ଯେ ସବୁ ପ୍ରାନକୁ ଗୁଡ଼ଳ ରପାନ ହୋଇ
ଅଛି କେବଳ ମରଚଢାପ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟରେ
ଗୁଡ଼ଳ ପାଥାରଣ ଜାହିୟ ନୁହଇ ଅଗବବ ଏ
ସମସ୍ତ ଶାନକୁ ଗୁଡ଼ଳ କ ଯୋଗାଇଲେ ବିଶ୍ଵ
ଯତ ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ଅନ୍ୟରେ ଯେ ପ୍ରଦୟା
ଜକରେ ଗୁଡ଼ଳ ଏ ସବୁ ପ୍ରାନରେ ଗର୍ଜି ହୁଅର
ତହିଁପାଇ ଦେଖାନେ ଅସବାଦର ଦେଖାରୁ
ମଧ୍ୟ କ୍ଲେମକର ଜାନ କ କରିବେ । ସତରାଂ ଦରି
ଉଠ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ରପାନ କର ଦେଖାର
ଆଗା ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ । କାଣିକ୍ୟରେ ହସ୍ତ
ଶୈଖ କରିବା ବକ୍ରମେଶ୍ଵର ଉପର ନୁହଇ
ସବ୍ୟ କିନ୍ତୁ କର୍ତ୍ତମାକଥର ଅବସ୍ଥାରେ ଜାହା ନ
କଲେ ଅନ୍ୟମାନ ବୁଝଇ ଏଠା ଲୋକଙ୍କୁ କାହିଁ

ଆମ୍ବାକେ ଡେଲିହୁପୁଷ୍ପରେ ପଣି ଆଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ
ହେଲୁଁ ଯେ କଲିବଜାବେ ଗୁରିଜର ହିଁ

ଅନେକ ସମ୍ବାଦରେ କୃତି ହେବ ପାଇବି
କିମେଗଲୁ ରୂପାନୀ ନିଷେଖ ବରତା ଆବଶ୍ୟକ
ହେଉ ଅଛି ମହାମାଣ୍ୟ ଗବତ୍ତିର ଜେନରଲ
ବନ୍ଧୁ ଅଭିନ୍ଦନ ଯେ ନିଭାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଦେଖିଲେ
ରୂପାନୀ ବନ କରିବେ ବିନ୍ଦୁ ରୂପାନୀର ଅବଶ୍ୟକ
ଦେଖି କିମ୍ବା ବୋଲ୍ଡ୍ସାଇ ପାରେ ଯେ ସେ-
ବାଳ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଅଛି ଅତି ଶୁଭବାନୀ
ସମୟ ନାହିଁ ।

ଗତ ସପ୍ତାହରେ ଏଠାରେ ପଥକର କଣ୍ଠ-
ଶୀର ସବୁ ହୋଇଥିଲା । ଏଥରାର କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ-
ରେ ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି ବୃଜକର ଆଚାର ।
ସେ କାର୍ଯ୍ୟଟି ଏହି ଯେ ପ୍ରାମ୍ୟ ଗ୍ରୂପ୍ ସକାରେ
ନ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷାମି ମନ୍ତ୍ର ହୋଇଥାଏ । ବିନ୍ଦୁ ଏ
ପ୍ରଗଂଧାର ଭଙ୍ଗା ବାମ୍ପେଲୁ ଥାବେବ ଆଚାର
କାର୍ଯ୍ୟ ସେ ଘୁଳାୟନଃ ଅଦେଶ କରିଥିଲୁଣି
କି ପଥକର ଝଙ୍କା ଯେପରି କେବଳ ସଦର
ତତ୍ତ୍ଵରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ନ ହୁଏ ସେଥିର ବିହିତ ଅଂଶ
ପ୍ରାମ୍ୟ ଗ୍ରୂପ୍ ରେ ଗର୍ଜ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ
ତାହା ହେଲେ ଯେତେକଣ୍ଠର ସୁଦିଖା ହେବ ଓ
ସେମାନେ ଜାଣିପାଇବେ ଯେ ଯେଉଁ ପଥକର
ସେମାନେ ଦେଇଥିବିଲୁ ତାହା ଜାଣିର ଉପ-
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଥାଏ । ଲେଫ୍ଟନେଞ୍ଜିନୀରୁ
ଗବଟ୍ରୀର ପାହେବ ଅଛୁଟ କୁହନ୍ତୁ ଯେ ପ୍ରାମ୍ୟ
ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀ କମିଶାର ହିମ୍ବା ପ୍ରଧାନ
ଲୋକଧାରୀ ପ୍ରତ୍ୟେ ହେବ ଓ ସେମାନେ ମ-
କୋମୋଦୀ ତମେ ବାରହମାଣସ ଅସେହା
ଅଛି ଗର୍ଜିଥେ ବର୍ଷ ଦିବାକର ଦିନବେ । ଅଧ୍ୟ-
ମାନଙ୍କର କଲେଡ୍‌ବ ବିମ୍ବ ସାହେବଙ୍କର
ମତ ମଧ୍ୟ ଏହି ପ୍ରକାର । ସେ ପରରେ ବିଭିନ୍ନ
କଲେ ଯେ ଯେଉଁ କମିଶାର ତାଙ୍କଠାରେ
ପ୍ରାମ୍ୟ ଗ୍ରୂପ୍ ସହାୟ ଅବସଦନ କରିବେ ସେ
ଭିତ୍ତିର କୁହନ୍ତୁ କରି ତାଙ୍କ ହିମ୍ବେ ଖର୍ଚ୍ଚ । ଏ
କର୍ତ୍ତାର କର ସମର୍ପଣ ଦିନବେ ଓ ହେ ତିକେ
ମଧ୍ୟରେ କୁମର ସମୟରେ ଯେଉଁ ଠାରେ
ପ୍ରାମ୍ୟ ଗ୍ରୂପ୍ ହେବାର ଅବଶ୍ୟକ ତାହା ହୁଏ
କରିବେ ।

ଥାର ଗୋଡ଼ିଏ ସୁମ୍ଭ ସମ୍ମାନେ ଦିଶାରେ ଶୁଣ
ଗଲ, ତାହା ଏହି, କୁଳଶୂନ୍ୟ ଦାରୁକର ପଥକର
କାନ୍ତୁ ଗୋରମୀର ଦା ସବୁଦେବଜନରେ ଉପରୁ
ହେବାର ଯେ ଅମ୍ବେଳାରେ ପ୍ରତ୍ୟାବ କରିଥିଲୁ
ଗାସର ବିନ୍ଦୁ ହାହେବ ଯେହି ଏକାର ପ୍ରକାର
ତାର ଦୋର୍ଚ୍ଛା ପାତ୍ର ଲେଖିଥିଲୁଛନ୍ତି ଏ ବରଗ୍ମ

ନର ବ୍ୟକ୍ତି ଅନୁଭବାତ୍ୟ ଲଧୁମ ପରଦର୍ଶିତ
ହେବାର ଥାଣ୍ଡାର ପାଇଅବଳ୍ଲି । ଏଥି ଯାଇ
ଆମୋମାନେ କିମ୍ବା ସାହେବଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ
ଦେଇଅଛୁ ।

ବୋଟଧିବ ଅଇନର ମତକ ଅର୍ଥ

ବ୍ୟକ୍ତ କଲେକ୍ଟରର ନୂଜିର ସିରପାଗାର
ବାବୁ ଦିବାକର ଦାସ ଗଜିମୋହନାର କାର୍ଯ୍ୟ
ଭବ ପ୍ରହଶ ଦର ଏଠା ହାର୍ଷପ୍ରଣାଳୀରେ
ଗୋଟିଏ ଦୋଷ ବାହାର କରଅଛନ୍ତି । ଜାହାଙ୍ଗ
ଏହିଯେ ହାଗଲଖାଇର ମୋଦମାର ଦିବଶାତ
ଆଠିଥି ସିଠାମ କାଗକରେ ଦାଙ୍ଗଲ ଦେଇ
ଥିଲା । ଦିବାକର ବାବୁ ଜାହାଙ୍ଗ କୋର୍ଟଧିର
ଅଇକର ବିଚିନ୍ତି ଜୀବ ଦର କଲେକ୍ଟର ଥାବେ
ବିଲୁକଣାଇବାରେ ସେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି କି
ଉକୁ ଆଇନର କୃଷ୍ଣୟ ଉପସିଲ ଅନୁଯାୟୀ
ଜମିଦାର ହାଗଲଖାଇର ଦିବଶାତ ଦିନପରିଦୟ
ସିଠାମରେ ନେଇ । ନେବେ ଏ ଅନ୍ଧ ଶୁଣି
କିମ୍ବା ମୋରଅଛନ୍ତି କାରଣ ସାଥୀରେ ବିବେକ
ଭନାରେ ଦେଖାଯାଏ ସେ ଶାମାନ୍ୟ ଜମିଦାର
ସବାଗେ ଏତେ ଅୟକ ଜର୍ଣ୍ଣି ପଢ଼ିବ । କିନ୍ତୁ
ସେ ତିନ୍ଦା ଦରିଥା ଆମୁମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟକ
ନାହିଁ ଆଇନକାର୍ତ୍ତମାନେ ଯେବେ ତୁଳ ଦର
ଥାନ୍ତି ତହିଁର କର୍ମଧରଙ୍କର ଦୋଷ ଜାହାଙ୍ଗ
ବାହାକୁ ଅଇକ ଦୂର କରି କରିବାର ଅଛି
ଏଥକୁ ଆମେମାନେ ଘାଇଅଛି ଯେ ଶ୍ରୀମତୀ
ମାତ୍ରଫର୍ମନ ସାହେବ ଏଠାରେ କଲେକ୍ଟର
ଥିଲାବେଳେ ଏହିକଥା ଜାହାଙ୍ଗ ସମ୍ମାନର

ପୂର୍ବ ସିରପ୍ରାବାର ଦର୍ଶ୍ୟେ ବରବାରେ କହୁଥିଲେ ଯେ ତାକୁ ନିମ୍ନ ଅଧିକତପ୍ରଯାତ୍ରେ ଅଟ୍ଟିର ରେବନ୍ ମହିଳାର କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରତିନିଷ୍ଠେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିମ୍ବ ସାହେବ ତହିଁର ବିପରୀତ ଶୁଣିଛନ୍ତି ଏଥିମାତ୍ରରେ କାହାର ଗୁଣିବା ଠିକ୍ ଗ୍ରାସୁକୁ ବିମ୍ବ ସାହେବ ଏଠାକୁ ଅବିଜ୍ଞାନ ଏହାହାତୀ ଖଣ୍ଡାୟାଏ ଯେ କହିବାର କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରତିନିଷ୍ଠା ତୁଲ୍ଯ ଓ ମୁଣିର ଅନ୍ଦର ବାଲେଶ୍ୱରରେ ରହି ଅଛି ସେହି ହେଉ ବିମ୍ବ ସାହେବ ଏଠାକୁ ଆ ଅପଣାର ପ୍ରଧାନ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ବାଲେଶ୍ୱର ଅଖାର ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଦିଗ୍ଭାଗରେ ଥାଏ ମାନଙ୍କର ମଜ ପେଇପ ନହିଁର । ଅମ୍ବେମାତ୍ର କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଯେ ବାଲେଶ୍ୱର ଦୁଇ କିମ୍ବା ଲଗତ କାହିଁ ଓ ତହିଁର ଅନେକ ପ୍ରମାଣୀ ଦେଇଗାନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟରେ ଅମ୍ବେମାତ୍ର

କହୁଁ ଯେ କୋର୍ଟପିତା ଅରଜର ଯେହଁ ଲାଗୁ
ଦେଇ ଏ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ହୋଇଥାଏ ଜହାରେ ଅଗଜ
ବିମା ଅଧୀନର ହେଉଥାବି ଗଲି ଲେଖାଅଛି।
ବାଗଲଙ୍ଘାରକର ବିମା ସନ ୫୦୦ ମସିହାରୁ
ଆଏ ପରିବହନ ଥା ୧୧ ଲାକ୍ଷରୁ ସଞ୍ଚାର ଓ ଜାହା
ଦେଇ ଏବଂ ବିମା ରେକର୍ଡିଗମାନ ଠିକରାହୁବା
ଥିବାମେ ହୋଇଥାଏ । ଅଦ୍ଦୀ ଜାହାକୁ ମୋ-
ବିମା ମୋହିବା ପ୍ରମା ଅମ୍ଭର ତର୍ହେର ଦରଖା-
ପ୍ରକୃତି ବିପରୀ ଅରଜ ବୋଲିବିବ ଯେ ଉଠିପାଇ
ଦରଖାପୁ ଦେବଳ ବଳେକୁଣ୍ଠରୁ ହସ୍ତାନ୍ତରର
ସମ୍ମାଦ ଦେବା ମାତ୍ର ଏହାକୁ ଯେବେ ଅରଜ
ବୋଲିଯାଏ ତେବେ ଦରଖାପୁ ମାତ୍ରରୁ ଅରଜ
ବୋଲିଯାଇ ଥାରେ । ଏକଷଷନରେ ଶୁଣିଲେ
ଯେହୁଳେ ଦାଖଲଙ୍ଘାରକର ସମ୍ମାଦ ନ ଦେଲେ
ଦେଇ ବିମାଧ୍ୟ ଅଟର ସେହୁଳେ ରହିପାଇ
ଅଦ୍ଦୀ ଶୁଣି ଦେବା ତୁଳ ଅଟର କାରଣଗାହା
ଲୋକଙ୍କର ବଜ ପ୍ରଯୋଜନ ନୁହର ମାତ୍ର
ଦରକାରଙ୍କର ପ୍ରୟୋଜନ । ଅଜଦକ ଆମ୍ବମା-
ନଙ୍କ ବିବେକନାରେ ବାଧୁଙ୍କ ବିବଦରେ ଅଧୀନ
ଦେବାର ଅବସର ଜାହା ହେଲେ ବିମାକ
ହୁଅର ଯେ କରିବାର କିମ୍ବା କୋର୍ଟରେବିନ୍‌
ଏ ଅଜାନୁ ବହତ କରିବେ । ଯେବେ ରହୁଳ
ନ ହୁଅର ତେବେ ବାଲେଖାଏ ହୁଣିଲୁ ବଜ
କର ଦେବବାକୁ ହେବ ମାତ୍ର ସେପ୍ରେସନ୍‌ ଆ-
ପ୍ରେମାନେ ଏହାକୁ ହାଲ ଦହିବାକୁ ବାପ୍ର ହେଲେ

99

ଅମୁମାନଙ୍କ ଚମ୍ପାଦିତାରୀ ଛଳିଲୁହଳ ହେ-
ଦୁମାନ ଲେଖିଅଛୁଟି ସଥା ।

୯ ସତ୍ୟବାଣୀକାଳ । ପ୍ର । ଶୁଦ୍ଧାର । ମୌ ।
ଶ୍ରୀରାଜୁ ପୁରୁଷ ବିବାହ ବାଟରେ ବାକଛୁଟ
କାନ୍ଦିଲ କଥା ଅଛି ଏହିରେ ଆର ଉତ୍ତରାଧି
ଦେବାର ଭରମ ହୋଇବାକି ନ ଥିବାର ଅନେକ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଘୟୁସାରୀ ଗଲି ଥିଲୁବର ମାର ଜାଗ-
ରଖରେ ଏହି ନୋଟା ଦୃତବୀବାନ୍ତ କି ଏ ଗ
ମନୁଷ୍ୟ ପାଶରେ ମରସଇଥିଲେ । ତାର ହାନେ-
ମାନେ ଏନଙ୍କ ଆର ଉତ୍ତରାଧି ସମ୍ମରେ ଚଳ
ବନୋବସ୍ତୁ କରି ଦେଲେ ଅନେକ ମଜଳ
ଦେବ ।

କଣ୍ଠରୁ ପୁଷ୍ପରଗୀ ନରମତ ବିଷଦୂରେ
ଫୁଲେ ଯାହା ଖାତିବାରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା
ଯାମାପ ଧ୍ୟୋଧ, ଯାନନ୍ଦ ଓ ଆର୍ଦ୍ଦ ଏ ପାଇଁ

ହେବାକୁ ଜାମା ଗୋରର ହେବାର ନିମ
ଆଦାୟ କରି ମରମତି କାର୍ଯ୍ୟ ଶାଶ୍ଵତ ଅରମ୍ଭ
କରିବାକୁ ଦୃଢ଼ମ୍ଭ ଶୋଇଥିଲୁଣ୍ଡ ଓ ମୟ
କାରୁ ଚିବସ୍ତାବି ସିଂହ ଏମଗରକୁ ଦିଲା
ହୋଇ ଅସିଥିଲୁଣ୍ଡ ଏ ମହାଶୟଦିତାର ମାଛ-
ଖେଳ ଶାହେବ ପ୍ରଭାନଗର ଉଦ୍ଦରିଷ୍ଠାଧନପକ୍ଷରେ
ଅନ୍ତେକ ସାନ୍ଧ୍ୟ ଥାଇବେ ।

ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ମହାପ୍ରକଳ୍ପ ଦେବାଦ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଧରନେ ବିଷୟର ଦେବାର ଦେଖାଯାଏ ଓ
ମନ୍ଦିରର ଦେଶେକ ଦେଉଳ ଓ ଧାତେଶ୍ୱର
ପ୍ରମୁଖରେ ବୃଦ୍ଧବାର ବୃଦ୍ଧମାନ ହୋଇ
ଅର୍ଥାତ୍ ଅପରିଷ୍ଠାର ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛି ମନ୍ଦିରର
ସ୍ଵପ୍ନଶ୍ଵର ପର୍ବତରେଇ ସ୍ଥାନ କୌଣସି ଉତ୍ସମ୍ବଲ
ଦେଖିଲାମ ହୀମ୍ବ ଉଚିରମଣିରାଶି ଦିସ୍ତରୁ ନ କରି-
ବାନ୍ଧି ଏବୁ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ମେରିଥାଏ । ପୁଣ୍ୟର
ମହାରାଜା ହାବାଲଗ ଓ ପୁରୁଷା ଗନ୍ଧରଙ୍ଗଦାନ
ଦେଖିଲି ସୁରଗୁଣ ତାହାକଥାର କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ
ହେଉ ଜାହି । ମୁଗଳବନୀ ବଲକାରୀ କଣେ
ଉତ୍ସମ୍ବଲ ଉଚିରମଣିରାଶି ଯେବେ ସେ କିମ୍ବୋଗ
କରନେ ତେବେ ସମ୍ମାର୍ଥ ଶତଳାରେ
ପାଲନ୍ତା ।

ପାର୍ବତୀ ସୁମଧୁରାର ଅକ୍ଷୟା ମନ୍ଦ ଥିଲା
ମନ୍ଦ ହୋଇଥିଲା ଓ ଏହାର ଜଳ ଏମନ୍ତ ଅ-
ପରିୟାବ ଓ ପୂର୍ବକ ହୋଇଥିଲା ଯେ ଏଥିରେ
ସ୍ଵାନ୍ତ କରିବାକୁ ଘରୀ କୋଣ ହୁଅଇବା ପୂର୍ବେ
କର୍ମମାତ୍ରର ମହାଗ୍ରାହରେ ଏ ପୁରୁଷଙ୍ଗୀରୁ
ନରମତି କରିଥିଲେ ବର୍ଣ୍ଣମାନ ଏହାକୁ ପରିୟାବ
କରିବାର ଦୂରେ ଥାଇ ଅପରା ବେଛି ଧନୀବ୍ୟକ୍ତି
ଜାହା କରିବାକୁ ପ୍ରକୃତ ହେଲେ ନାହିଁରେ
ଜାହାକୁ ମନ୍ତ୍ରାର ବାଖ ଦେଉଥିଲା ।

* ୧ ମୁଖ୍ୟବରତ୍ତିଙ୍କ ଶ୍ଵାସମନ୍ଦରକୁ ବନ୍ଦିବାଲେଶ୍ୱର ଜୀବାମୀ ପୁରୁଷୀଙ୍କ ଓ ଥର୍ମେଷ୍ଟ୍
ମୟୁତ ବାବୁ ଗାୟମାନଙ୍କ ଦେ ବହୁଚାଳ
ବ୍ୟପୁରେ ପରାସର କରୁଥାଇଲୁ ବର୍ତ୍ତମାନ
ସେ ମନ୍ଦର ଚକ୍ରବାର୍ତ୍ତ ଦେହା ମଧ୍ୟରେ ଓ
ଆଗେଥି ଉପରେ ବସିଲାଇ କଲାଳ ହୋଇ
ଅଛି ରତ୍ନମନ୍ୟ ଭକ୍ତ ଦେଶମଧ୍ୟରୁ ସିବାର
ପୁଣ୍ୟ ସହ ବାବୁ ପ୍ରଶଂସିଲ ଘନମୃଦ୍ଧ ଦୃଷ୍ଟି
କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭାଗରେ ଉକ୍ତ ଜଳଳକ ପରିଯାର
କରିଲୁ ତେବେ ଜାକର ପଞ୍ଚର୍ତ୍ତା ଓ ମଧ୍ୟ ହକ୍କୁ
ପରିର ଶ୍ଵାନ ଯାଦର ବନ୍ଦୁରେ ଜାପକ ରହ-
ଇବ ସମ୍ବାଦିତା ।

୨ ପ୍ରକଟଣାଥ ସହୃଦୟ ମୁଦ୍ରଣେସ୍ତବ୍ଧ ଗ୍ରାହି

ବେଳୁଗାମୀ ବାର ପଞ୍ଜିଯିତିନ ମଣିଲ ଓ ୧୦୦
ଦର କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତର ଠକା କରିଲ କିମ୍ବା
ଓ ସହିତର ନୟନ ଅର୍ଥାତ୍ ବିହ ବରବାରେ
ଅନୟନ ଘୋରାଥିଲୁ ଅଗରବ ସେ ସତକ
ନ ଥିବାର ପ୍ରାଣିଙ୍କର ମୂଳାପ୍ରକୃତି ଦର୍ଶନାର୍ଥୀ
ଦିବେଶୀ ଓ ସୁଦେଶୀ ମାତ୍ରମାନଙ୍କର ବହୁ
କ୍ଲେଶ ଓ ଦୁଃଖ ଜାତ ହେଉଥାଏ ଏକଷୟରେ
ଯଦି ଏହିଲାଇ ମହାମାନ୍ୟ ବିମିଶ୍ରିତ ଓ ମେଳ-
ଖୁର ସାହେବ ଦୃଷ୍ଟିକାର କରି ଶ୍ରୀ ନରୁବା
ସରକାର ବିଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚ ସତକ ନିରୀଗ ବଣନ୍ତି
ରେବେ ଆଜାଧାରରେ ସମସ୍ତକର ଦୁଃଖମୋତ୍ତନ
ଦୋରସାରେ ସନ୍ତୋଷ ଜାହୁ ।

ଆବାଘ୍ୟ ଗଜ୍ୟ !

ଏଗ୍ରମ୍ବନ କର୍ଷ ବାବତ୍ ବନ୍ଧଳାର ଅବ-
ଦାଣ୍ ରଜସ ପଞ୍ଚଶିଲ ହୋର୍ତ୍ତ ରେବନ୍ଦୁଙ୍କ
ରୁଘୋର୍ତ୍ତରେ ମାନ୍ୟବର ଲେଖନଶୀ ଗବତ୍ତିର
ଯେଉଁ ମର ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ତାହା କଲ-
ବତ୍ତା ଗକେହରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ । ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଉଚ୍ଚର ଅବଶ୍ୱ ହେଲୁ ଯେ ଗତବର୍ଷ
୨୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ରଜସ ମିଳଥିଲା ଏ ବର୍ଷ ୨୫୫
ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମିଳଥିଲା ଅର୍ଥର ଏ କର୍ଷ ପ୍ରାୟ
୨୭ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଗବତ୍ତିମେଣ୍ଡିକର ଅୟ ବଢ଼ି-
ଅଛି । ପ୍ରାୟ ସବୁ ପ୍ରକାର ମାଦବ ଦ୍ରୁବ୍ୟରେ
ଆୟ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରେ
ଦେଶୀ ମଦ ଓ ଅଧୀମରେ ଅଧିକ ଲାଭ
ଦେଖାଯାଏ । ଲେଖନଶୀ ମଧ୍ୟରେ ଗାହେବ
ସନ୍ଦେଶ ହୋଇ କିମ୍ବା କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ଯେ ମାଦବ
ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଉଚ୍ଚର ପରମାଣ ବୃଦ୍ଧି କି ହୋଇ
ଅପରାଜିତ ଲୁଗ ହୋଇଥାଏ । ଏମନ୍ତ ଧଳ
ଅଜନର ବିଷୟ ଆହୁର ସତ୍ୟ ଓ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ
ବିଦେଶିଜ୍ଞାରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ମାଧ୍ୟମ କରିଥାଏ
ଏ ଧଳ ହୋଇଥାଏ ନୋହଲେ ପଞ୍ଚ ଦ୍ୱିତୀୟ
ବୃଦ୍ଧି ହେବାର ଯେଉଁ ଧଳ ଗବତ୍ତିମେଣ୍ଡି ଅନୁ-
ମାନ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ତାହା କୁଳ ଅଠର । ଏହି
କିମ୍ବା ଜନରରେ ପୂର୍ବେ ପ୍ରହ୍ଲାଦାକାନ ଧାର
ମାତ୍ରକୁ ଦୂରତଙ୍କା ଲେଖାଏ ପଞ୍ଚ ଦ୍ୱିତୀୟ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଏବଂ ହୋଇନର ପଞ୍ଚ ଦ୍ୱିତୀୟ ମାଧ୍ୟମ
ଅଠିକା ମ୍ଯା ଏହାଗତ ଟଙ୍କା ହୋଇଥାଏ
ଏହିପେ କୁଳର ପରମ ସୁଖ ଦ୍ୱିତୀୟ ବର୍ତ୍ତମାନ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କି ହେବେ ନିଶା ହେଲା ? ତାହା
କିମ୍ବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହୁଏବାର କିମ୍ବା ବର୍ତ୍ତମାନ କାହିଁ

ସୁଲେ ଏକବୋରଙ୍ଗ ମନ୍ଦିର ଅଠାଶା ଥିଲା
ଦର୍ଜିମାନ କୁଆଶା ହୋଇଥିଲା ଦୋକାନର
ଚମା ଅସୁକ ହେବାର ବକ୍ଷେତାମାନେ ପ୍ରାହିର
ବକାରେ ଧସଖର ହୋଇ ଦର ଜୀଣା କରିଥିଲା
କିନ୍ତୁ ଓ ପୋକ ଦୋଷ ଜୀଣା କର ମାସୁଲ
ନେବାର ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଟ୍ ଯାଦା ଆଶା କରିଥିଲେ
ତାହା ବିଧଳ ହୋଇଥିଲା । ମାନ୍ୟବର ବାମୁଲ
ସାହେବ ଯେବେ ଧର୍ମିସ ନ ବିତାଇ ପ୍ରଦୟ
ଉପରେ ମାସୁଲ ବଢାଇଥାନ୍ତେ ଭେବେ ସରି
ବାରଙ୍କର ତୁମ୍ଭି ହ ହୋଇ ଅବଶ୍ୟ ମଦ୍ୟ ପାଇ
ଜୀଣା କୁଆଶା । ପଣ ଫିର ବୃଦ୍ଧ କରିବାରେ
ସରକାରଙ୍କ କିଛି ଅସୁକ ଝଙ୍କା ମିଳିଯ ସରି
କିନ୍ତୁ ତହିଁରେ ଦୋକାନର ସଙ୍ଗଜାର ତମିହା
ବ୍ରାହ୍ମନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଅସୁକ ହେଲା । ଦର୍ଜିମାନ
ଗାଲକ ପ୍ରତି ଏକଙ୍କା ମାସୁଲ ଅଛି ସେବେ
ଦୂରଙ୍କା ହେବ ଭେବେ ମଦର ମୂଳ ଅବଶ୍ୟ
ଦର୍ତ୍ତିବ ପୁରୁଷ ଜର୍ଦ୍ଦ ଜୀଣା ହେବ । ପଣ
ଧିସରେ କୃଷି ଅତି ସାମାନ୍ୟ କିନ୍ତୁ ବିନ୍ଦୀ କର
ଦାର ଅବଶ୍ୟକତା ଅଛନ୍ତି ଅସୁକ ଅତିଥିବ
ଏଥିରେ ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଟ୍ ଉଦେଶ୍ୟ ଧାରନ ନ
ହୋଇ ଦେବଳ ପାଇ ଦୋଷଟି ଅସୁକ ଦର୍ତ୍ତିବ
ଓ ବୃଦ୍ଧିଲା । ଅମ୍ବେମାନେ ଭରିଥା କରି
ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଟ୍ ପଣ ଫିର ବୃଦ୍ଧିର ଲିମନ୍ଡିଲ୍ ପରି
ଜ୍ୟାଗ, କର ମାସୁଲ ବିତାଇବାରୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବେ
ଏଠାରେ ମୁଗ୍ଧାତ୍ମକରୁ ଘୃଣା ହଲେ ତଳବ
ନାହିଁ ।

ଅପ୍ରାମ ଶକ୍ତିରେ ନର୍ତ୍ତମେଳ ଦୁଇଜଣ
ହୋଇ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଏ ପ୍ରବ୍ୟାଧ ଗର୍ଜ ବରି-
ଅଛି ମାତ୍ର ସେ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଅଧିକାଂଶ ବ୍ୟାପ
ସେହି ସବୁ ଛାଇରେ ଦେଖାଯାଏ କି ଯେଉଁ-
ଠାରେ ତୀଜଦେଖୀଥି କମ୍ପା ବେଶ ସହବର
ଲୋକ ଅଧିକ ଅଛନ୍ତି । ଏକା ବାଲେଶ୍ଵର
ଏଥର ବର୍ଜିକ ଅଚ୍ଛା ଫେରେ ବର୍ଷରୁ ବର୍ଷ
ଅଧୀମର ଗର୍ଜ କରୁଥାଇ କିନ୍ତୁ ଜହାନ କିଛି
କାରଣ ଧୀର୍ଘ ଯାଉ ନାହିଁ । କଟକ ଓ ମେଘ-
ନୟଧର ଜୀବନମଙ୍ଗଳରେ ମଧ୍ୟ ଏ ପ୍ରବ୍ୟାଧ ଗର୍ଜ
ବଢ଼ିଥାଇ ଓ ଲେପ୍ଟିନର୍ ଗବର୍ଣ୍ମର ଅକୁମାଙ୍କ
ବରନ୍ତି କି ଅନେକ ଯାତ୍ରା ଏ ବାଟେ ଯାତ୍ରାଗୁଡ଼ି
ବରିମାର୍ଗ ଏହିଥି ହୁଅଇ । ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ବିବେଳ
ଜାରେ ଯାଦିମାନେ ଏ ଶତ ଧୀର୍ଘ ଦାସ୍ୟ
ନୃତ୍ୟ ଏ ଦୋଷଟି ଜୀବ ଲେବକର ଅଚ୍ଛା
ମାତ୍ର କାହିଁକି ବର୍ଷରୁ ବର୍ଷ ଏହି ଦୋଷଟି ଦୂର
ହେଉଥାଇ ତହିଁର ଜୀବନ ବିନ୍ଦୁ ଜଣନ୍ତ କର

କହୁ ଜ ପାଇଁ ବଳୁ ବୃଦ୍ଧି ଯେ ହେଉଥାଏ
ବର୍ଷରେ ପନ୍ଦେବ ନାହିଁ । ବାଲେସୁରରେ
ଅଧୀନ ଖର୍ଚ୍ଛବି ଦେବାର ଗୋଟିଏ କାହାର
ବସ ବର୍ତ୍ତ ହିପର ଯେ ସେଠା ମେଳକରାର
ବିଶ୍ୱାସ ଯେ ଅଧୀନ ଦେବା ଜ ବଲେ ପଶୁର
ଜଳ ରହଇ ନାହିଁ ଏହି ହେତୁର କୁଣ୍ଡିଲାମା
ନକୁ ସୁବା ଜାହାଙ୍କ ପିତା ମାତା ଅଧୀନ ଲଞ୍ଚାନ୍ତି
ଓ ହତର୍ମ ବନ୍ଦେଶୀଯ ମେଳ ଘେର ଅନ୍ତା
ନରେ ହେଠାରେ ଅଧୀନମାତ୍ରମୁବେ କଟକିଳାର
କୁଣ୍ଡି ଅଥବା ଗତତଳାରେ ଦେଶାୟାଏ
ଏ ସବୁ ପ୍ରାଚିରେ ମୁଦ୍ରା ଘେର ଅଧୀନ ମଝ-
ପ୍ରଦେଶ କାଟେ ଅବି କିନ୍ତୁ ହେଉଥିଲା ବର୍ତ୍ତ-
ମାଜ କଟକର ଅଧୀନ କେଇ ଧନ୍ଦାରମାନେ
କିନ୍ତୁ କଟକରିଲା । ଫମ୍ବଲ୍‌ପୁରରେ ଅଧୀନର
ମୂଳ୍ୟ ଅଗ୍ରମୟ ଅଧିକ ବସେଇ କଟକ ଗତ-
ମାଜ କାଟେ ଯେବେ ସେଠା ଶର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ଅଧୀନ
ଯାଇଥିବ ଜାହା ମଝ ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ । ଏହାଜା
ତେଣାର ସବୁ କାହିଁରେ ମଦମ୍ବାରର ସଂଖ୍ୟା
କରୁଥାଏ ଓ କାହିଁର ବର୍ଷପ ହୋଇଥାଏ
ଏହିର ବାରଣ କିମ୍ବା କର କହ ନ ଧାର ।

ସାପଦିକସଂବାଦ ।

ବର ମୁଦିବାର ଗ୍ରାମୀଣ କଳ ସାମେନଙ୍କ
ବିନ୍ଦରେ ମୋରିଗୁଡ଼ ଅତ ଓ ଜାହା ଏକା
ଶମ୍ଭବ ଥାଇଅପରି ବମାଲେ ଏକ ଗେବ୍ର ଲୁହ
ମୋଦିମାରେ ବଢ଼ିବ ଦୟ ଥାଇଖୁବେ ମା
ଅଧିକରେ ଜାହା ରହିଲା ହାତ୍ ।

ଦେଖିବାରେ ଶୁଣିଲାର ମୁକ୍ତ ଅଳ୍ପକୁ ଦିନ
ବାବ ଗ୍ରାସକୁ ବିହେ ଶାବେଦି ସହିରୁ ଅମିତ
ସତର ବର୍ଷରେ ମୋହରର ଓ ବନେଶ୍ଵରର
ଅଧିକ ସବୁ ବେଥାଯାଇଁ ସହି ମଧ୍ୟରୁ ପଠାଇ
ଦେବିଥ ଛାଇ ଓ ହୁନ୍ଦାନ୍ତରୁ ପଠାଇବା ନହା
ଜନଙ୍କ ବିଜୀବିକୁ ଦେଇ ଜାହାନ୍ତି ଏ ଉପାସନାକୁ
ଦୂରଦିନ ହେଲା ସହିରେ ମୁହିଲ ବିହି ଘୁମ
ଦେଖାଇଥାଏ । ମାତ୍ର କେତେବୋଲି ଏଥିର ଧିନି
କହିଅଥାଏ ହି ଧାରେ ।

ଅଗାମୀ ଘୋମକାର ବାଲେଷୁରରେ ଶ୍ରୀନାଥ
ଅବସୁ ହେବ ଦେଖିପାଇଁ ଶ୍ରୀମତୀ ଜତ୍ଯାହେତୁ
ନାନୀ କାଳ କାଳ ପାଇବ ପାଇବ ।

ବାରେମ୍ବର ଜାହିନ ସାହାଲମ୍ବ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ
ଯତନଗର୍ତ୍ତର ଦେବାର ନର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ମାନିତାହାନ୍ତର
କୁଳିନ ସହିତ ଥାଏ । ଶ୍ରୀ ଗୋଟିଏ କଣ୍ଠରେ

ଯଶ୍ରାନ୍ତୀ ଦେଖାରେ ସହିତ ଓ ଜରୁର ଅବ୍ୟାକ୍ଷ
ପଦକ୍ଷେପ ପ୍ରବନ୍ଧମାଳା କଲାକାରୀ ଅସ୍ଥାନ୍ତର
ଏ ଯଶ୍ରାନ୍ତୀର ଜୀବନ୍ଧାରମ୍ଭ କେଇଠାରୁ ସହିତ
ବାହାରିବ ଏମନ୍ତ ଅବଲ୍ଲାରେ ଓଡ଼ିଶାର ଡକ୍ଟର
କେବେ ହେଉ ?

ଅମ୍ବେମାନେ ଅଜ୍ଞନ ଦୁଃଖର ସହିତ ଅବଶିଷ୍ଟ ହେଲୁଁ ଯେ ପାରାମ୍ରମ୍ଭମତି କିବାବ
କିବାବୁ ରାତ୍ରିକାଳ ଧର୍ମକ୍ଷମା ମାନବଙ୍କଳା ରମ୍ଭ
ରଣ ଦୟାଥୁକୁ । ଏଥାକୁ ମୁହଁରେ ଡେଣ
କଣେ ଯଥାର୍ଥ କବ କବିର ଅଛି । ରାତ୍ରିକାଳ
ଧର୍ମକ୍ଷମା ଏହିରଙ୍କୁ ଅଧିଥିଲେ ଓ ପାହାନ୍ତି
ଅଧିଥାରଣ କୁଣ୍ଡର ସମ୍ପ୍ରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଜ୍ଞନ
ବର୍ଦ୍ଧମାନ ଶାଶ୍ଵତ ଗୋକୁ ସମ୍ବାଦ ଶରୀ ସି
ମପ୍ରେ ଦୁଃଖିତ ହେବେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ଅବରଙ୍ଗର ମାଲବେ ନାମକ ମିଶରେ
ଗୋଡ଼ିଏ ଅଧିର୍ଯ୍ୟ ଧୂନା ହୋଇଥାଇଁ । କେ
ଜେବ କଣ କୁଷତ ମେ ସମୟରେ ଶମ୍ଭ କା-
ଦିବାରେ କମ୍ପିତ୍ତ ଥିଲେ ଧେମାରେ ଅନ୍ୟରେ
ସହଜ ଦେଖିଲେ ଯେ କିମ୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଦଳପାତ୍ର
ଏବଂ ଅଂଗ ସେମାନଙ୍କ ଦିକ୍ଷିତ୍ତ ଆଚି ଦେଖି
ରେ ମାତ୍ର ଅନ୍ୟରେ । ଅନ୍ୟରେ ମାତ୍ର
କି ଅକମା ଫରଲ ସବୁ କିମ୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଦେଖି
ତେ ସେମାରେ ଅରଦିକ୍ଷିତ୍ତରେ ଯହୁ ସବୁକୁ ନେଇ
ପଳାଇଲେ । ତିଥିରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହିକ୍ଷେ କିମ୍ବବର୍ତ୍ତୀ
ଦଳପାତ୍ର ମୁଖ୍ୟର ପ୍ରାତି ମା ୧୦୦ ଏ ତିଥି
କମିତି ପାଇର ପଛରେ ଦୁଇର ଦେଇ ତୁମ୍ଭ
ଏବଂ ଏଥରେ ପତ ନାହିଁ ହେଲା କିମ୍ବବର୍ତ୍ତୀ
ଜନକ ମାନ ଦୋଇ ମାହିଁ । ହେବୁ ଏମ୍ବନାମ
ଏ ଧର୍ମୋଦିତମକ କାରିର ଦେଇ ଆଗ ନା
ହାତି ଦେଇ ଏମ୍ବି ଅନୁମାନ ହୃଥିର କେ
ରକ୍ଷଣ ହେବାରେ ପତ କିମ୍ବବର୍ତ୍ତୀ
କିମ୍ବବର୍ତ୍ତୀ କମା ହୋଇଥିଲେ ଯେ ସବୁ ପତ ଉଠି-
ବାର ପରିପାତ ବସୁର ପମିଳ ମେହମମ ।

କାହିଁ ପରିମାଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଦିଲାଗବେ
ଥାଏ ଦେବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ମାନେ ବନ୍ଧୁମାନେ
ଯଥରୁ ପ୍ରାଣୀ ଥିଲେ ତହିଁ ଜଗନ୍ନାଥ ତେବେଳ
ତଥା କଥା ଲେଖିବା କମିଶା ମହାନାନାନ ହାତ
ଅବସ୍ଥା ଯଥା— ମୌଳିକ ଅଧିକାର ଲଙ୍ଘନାରେ
ବାହାପୂର୍ବ, ଆତ୍ମ ଜଗତକୁ ଦୟାପର୍ଯ୍ୟ୍ୟ
ତେ ବାହୁ ପାଳିଥିବ ବାନ୍ଧିଯାଇ । ଏହି ଜାତ ମା-
ନେତ୍ରେ ଉତ୍ସମାଧି କଥକୁ କେବାକୁ ପ୍ରକାଶ
ଦେଇଥିଲୁ ଯେ କିମ୍ବାରେ ଉତ୍ସମାଧ ଅଧିକ
ଅଛି ଏହାକି ହେଲେ କୁମାର କଥିଷ୍ଯ ଥିଲେ ।

ବାବୁ ସୁରେତ୍ରନ୍ଧାୟ ବାହୁଦ୍ୱାଳ୍କ ଉପରେ
ଗବତ୍ତମେଲା ଜ ୧୯ ମୂର ଅଭ୍ୟୋଗ କର
ପଛିରୁ ଏ ସେ ଅଭ୍ୟୋଗମାନ ସମ୍ମାଦପ୍ରେ-
ସମ୍ବ୍ରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି । ଏ ବାବୁଙ୍କର
କିମ୍ବା ସିଲହେଠ ଚଲନେ କେବଳାଣ୍ଟ ବିଗର
ଶେଷ ହେଲା ଉତ୍ତାର ଯାହା ଫଳ ହେବ
ପକାଗ ଗାଇବ ଘୟାଇଇଃ ଅଭ୍ୟୋଗର ଧନ-
ଆମ ଦେଖି ଅଗ୍ରେମାନେ ଅବାକ ହେଲା ।

ମାନୁକରେ ଏହାରିଷ୍ଟ୍ରେ କେନ୍ଦ୍ରର ଆପଣା ଅଧ୍ୟେ ଭାବେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପ୍ରହାର କରିବାକୁ ଏବଂ ଗତିଶୀଳ ଅର୍ଥଶ୍ରେ ଦେବାକୁ ବାଜି ହୋଇ ଥିଲାନ୍ତିରୁ । ଏପରି ଉତ୍ତର କର୍ମଚାରୀ ମାନୁକର ନାଲିମକର ପୁଲକର୍ତ୍ତାଙ୍କା ଭଣା ପାଇ ଅଛି ।

କ୍ଷେତ୍ରପଦ

ଶ୍ରୀ ରହୁଳ ପାଣ୍ଡିକା ସମ୍ବାଦକ ମନ୍ତ୍ରୀମନ୍ୟ
ମନ୍ତ୍ରୀମନ୍ୟ !

ଯୋର ପାଇଁର ପ୍ରାଚୀର୍ବନ୍ଦ ସମୟରେ କ୍ଷେତ୍ରଗାୟିକୁ “ବିଦେଶୀ” କର ଆବ୍ୟାର ଅବଶେଷ ଦେଖି ଏହା ହେଉଥିଲା ଯେ “ବିଦେଶୀ” କ୍ଷେତ୍ରର ଜାତ ମହିଳା କିମ୍ବାଦ ଧର କରିବାରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଦତ୍ତ ସୁମର କଷ୍ଟପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହା ଯେ ସେବାରମ୍ଭେ “ବିଦେଶୀ” ଅପରାଦ ଅମୃତ ହସ୍ତର ଯେତି ଡାଷିଧ ପାହବ ମାଇଥିଲୁକୁ ଉଦ୍‌ଦ୍ୱାରା କାହା ହେବାର ଜାପ ଥିଲେ କାହାର ହୋଇଥିବ । ଯଦି କା ନୁହେ ଭେବେ ଅପରାଦ ଅଭିଭାବ ହସ୍ତେ ଧାରେ ଧୂର୍ବଲ ବସ୍ତୁଙ୍କ ପଥ୍ୟର କରିବେ ଏହି ଅମୃତାକଳବ ଏକାଳୀ କାହା । ୧୦ ।

ଶାଖା ୨୪ । ୧ । ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଗମାନ୍ୟ କରିବାରେ
ଏହି ଅମୂଳାଚକ ଦର୍ଶନରେ ବିଦେଶୀଙ୍କ
ଜେତ ଭେଟେ ଜହାନ ଦୁଇଇ ଯାଥା ବିନ୍ଦୁ ଧାରି
ଦେଇ ଯାଉଥିଲା ଏଠି ଜଳବାନ୍ତୁ ପାରିବେ
ଆମେମାତ୍ର ହୋଇଥିବୁ । ୭ ୩ ୫

२०७५

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ମତ୍ତା ଦିଲେ ଅଠୁଷକ ବହୁଯୁ ୫ ୭
ବାଗ ଦରେବୀର ଧାର କୁଳ

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀ ଏହି ଜଳକପାତ୍ରଙ୍ଗା ସହର ଲାଗି ଦର୍ଶାଇଛା
କାହାର କାହାଟିକୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଯକ୍ଷକମ୍ପଣେ
ମହିମା ଓ ସ୍ଥାନକୁ ଦେଖିଲା ।

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୮

ପ୍ରାଚୀରଙ୍ଗ ଉତ୍ତମର ସହାୟନିମିତ୍ତା । ମୁ । ମାର୍ଗଶିର ଦ୍ୱାରା ସହାୟକାର

{ ଅଶ୍ରୁମ ବାଷ୍ପିକ ମଳ୍ଲ ଟ ୧୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ ଦେଲେ ଉର୍ବକୁ ଟ ୧୭
ମଧ୍ୟମଳ ପାଇଁ ଡାକମାସୁଲ ଟ ୧୯ }

ଅମୃତାଜଳ କଲେପଟର ମାଳିଷ୍ଟେଟ ଶାସ୍ତ୍ର
ଜାନ୍ମସ ସାହେବ ଗତ ଶୁଭବାର ବାର୍ଷିକ ମୋ-
ଧୟାଳ ଭ୍ରମଣ କିମର ଏ ନମରର ପ୍ରସାଦ
ଦିଲେ । ଶୁଭାଯାବ ସେ ଚନ୍ଦମାସ ସର୍ବ୍ୟନ୍ତ
ଭ୍ରମଣ କରିବେ ଓ ଏଥୁ ନମରର ଦୂର ଏକନିଜ
ଶୀଘ୍ର ଦେବଳ ଏକଥର ନମରକୁ ଅଧିବେ ।
ପ୍ରଥମେ ତୋମପଣ୍ଡା ଦିଲାରୁ ବିବାହ ନିଜନା
ଅଛି ସେ ଦେବାରେ କେବଳ ଉତ୍ତର ଗଜାଳ
ମହତ ପ୍ରଳାଙ୍ଗର ସେ କିମ୍ବା ବିଷେଷ ଅଛି
ଆହାରରୁ ଦିଶୁକ୍ରି କରିବେ । ନମ୍ବୁ ସାହେବଙ୍କ
ଯୋଗେ ତୋମପଢାର ଗୋକମାଳ ବିବାହ
ଦେବ ମନ୍ଦିର ନାହିଁ ଓ ତାହା ହେଲେ ବହୁ
ଶୁଭାଶୀର୍ଷ ପାର୍ଶ୍ଵ ଦେବ କାରଣ ମାଲଘରଶ୍ଵର
ଓ ଉଦ୍‌ବିନ ଯାହେବ କଲେପଟରମାନେ ଏ
ଗୋକମାଳ ସବୁ ଶୁଣି ରହିଥିଲାନ୍ତି କିନ୍ତୁ
ଦୁଃଖରୀ ହରୁ ଯାଇ ନାହାନ୍ତି । ଏପରି ଶାସ୍ତ୍ର
ଜାନ୍ମସ ସାହେବ ତହମାସ ମୋଦ୍ୟଲରେ ବୁଲି-
ଲେ ଏ କିମର ସବୁଜାଳ ଦେବ ଅଧିବେ
ମନ୍ଦିର ଛାର୍ଟ ଓ ମୋଦ୍ୟଲର ଅବସ୍ଥା ଆହୁ-
ତିତାରେ କିମ୍ବା ଅବଦିତ ରହିବ ନାହିଁ । ଅମୃ-
ତାଜଳର ବନ୍ଦିର ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ରେବନ୍ଦିବା ଯାହେବ
ମୋ ନୂଜି ତଳଦଳ ମନ୍ଦିରେ ଗତିଜାତ ଭ୍ରମଣ
ବିକାଶେ ଯାଏ କରିବେ ସୁରକ୍ଷା ତୁଠନିଜ
ଧର୍ମଧରେ ନମରକୁ ଗୋପ ଅର୍ପକ ହେବ
ନାହିଁ ।

ଅମ୍ବେମାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ପୁଣିର ସହିତ
ଜଣାଇଅଛି ଯେ ପଣ୍ଡିତ କରିବରଦାସ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଅଛିବୟ କଠିନ ଶ୍ରେଣୀରେ ଶୈଳ
ଏ ନଗରରେ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇଥିବାକୁ ପାଠକଙ୍କୁ
ଜଣାଇବ ସେ ସେ ଧରା ସଂସ୍କରିତ ସ୍ଵଲ୍ପର
ଭାବିତ ଉଦେଶ୍ୱରେ ନିଷକା ଓ ଉତ୍ତରପଥମ
ପ୍ରଦେଶରେ ରେଖା ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କରିବାକୁ ଦେଇ
ବର୍ତ୍ତ ହେଲା ବିନିକାରୁ ଯାଇ ସେଠାର ପ୍ରାୟ
୫ ୨୦ ଲାଇ ସ୍ଵପ୍ନକ ହୃଦୟ କର ସଂସ୍କରିତ ସ୍ଵପ୍ନ-
କାଳୟ ନିମିତ୍ତ ପଠାଇଥିଲେ ଓ ଆନନ୍ଦ ପ୍ରଦେଶ
ମସବିରୁ ଯାଇଥାଲେ କି ଏଥି ମନ୍ତ୍ରରେ ଯାତର
ଦେବାଚ ଏଠାକୁ ଫେର ଥାଏଇଅଛନ୍ତି । ଏହା-
କର ବର୍ତ୍ତମାନବିଷ୍ଣୁ ଏପରି ଯେ ଜ୍ଞାନ
କରିବାର ତେଣେକ ଥାଇ ବସାନର୍ତ୍ତ କର ରହି-
ଗାଇ ସମ୍ବଲ ନାହିଁ ଓ ଏଠାରେ ମନ୍ତ୍ର କରିବାକ
କି ରହିଲେ ଅର୍ପଣା କରିବାର ଅଳା ଦିଶ
ନାହିଁ । ଏଥର୍ପାଇ ଜାହାଙ୍କ ବିଜୁମାଜେ ଏଠାରେ
ଜାହାଙ୍କ ରାଜ ଶକ୍ତ ନିମିତ୍ତ ଜ୍ଞାନାତ୍ମକ ଏକା
ଦାତାଇବାର ଯତ୍ନ ବର୍ତ୍ତିବାନ୍ତି । କରିବରଦାସ-
ଜ୍ଞାନର ପଣ୍ଡିତ ଅନ୍ତର୍ଭୂତେ ଜଣ୍ମ ହେଲେ ଅସ୍ତ୍ର-
ଦେଖାସ୍ତବର ବିଶ୍ଵର୍ତ୍ତ ହନ୍ତା ଓ ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ
କାର୍ଯ୍ୟର ଦ୍ୱାରି ହେବ ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ ।
ଏଥର୍ପାଇ ଅମ୍ବେମାରେ ସଂସାଧାରକାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରିଅଛି ଯେ ଯେ ଯାହା କରିବାନ୍ତବାରେ
ଏହାକି ବାହ୍ୟରେ କରିବ ।

ଗୋକ୍ତାନାଳର ମହାଶୂଳ ଅପଶା ଗଛ
ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟାଲୟର ସାରଣୀ ଯେଉଁ ନଗନ
ବୋଠାଘର କିମ୍ବା କର ଆଜୁନ୍ତି ଅଳ୍ପକଳ
ହେଲୁ ଉଚ୍ଚରେ ପ୍ରଥମଥର ଶକ୍ଷା କମିଶୀର
ସର୍ବ ହୋଇ ଥିଲ ଓ କବୁ ବଜାରେ ବିଦ୍ୟାଳ୍ୟ—
ସବ ଭୂଷ୍ମ ଶିକ୍ଷକ ବାବୁ ଉଚ୍ଚାଧାର ପହଞ୍ଚାଯକ
ଶେଷିବ ରତ୍ନା ଥାଠ କର ଥିଲେ ଅମ୍ବେମା-
ନେ ସ୍ଥାପାନ୍ତର ତାହା ପ୍ରବାସ ଦରି ନ ପାର
ଉଚ୍ଚର ବିଦ୍ୟାଳୟ ସଙ୍କଳିତ ହେବେ କଥା
ଲୋମୁଥାରୁ । ବିଦ୍ୟାଳୟ ବହ କିମ୍ବା ରେ
ଟ ଛେତର କ୍ଷା ବ୍ୟୟ ହୋଇ ଥିଲ ଓ ଅନ୍ତରୁ
ଟ ୫୦୦ । ୨୦୦ କ୍ଷା ବ୍ୟୟ ହେଲେ କାର୍ଯ୍ୟ
ହାତୁଁ ଦେବ । ବିଦ୍ୟାଳୟରେ କ ଟ ଶତର
ବ୍ୟୁତିଭାବରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ପଠନ କର
ଅଛନ୍ତି ଓ ହୁଲ ହେଲଦନଠାରୁ କ ୨ ଶ
ତିବ୍ୟୁତି ପରିଶାରେ ଉତ୍ତାପି ହୋଇ ଅଛନ୍ତି
ଏ ଦର୍ଶନ ମଧ୍ୟ କ * ଶ ପରିଶାର ହେଲ ଅଛନ୍ତି
ଅଳ୍ପକଳରେ ଫଳ ଜଣାପିବ । ଏଥର ଦେଖା-
ଯାଏ ଯେ ଗୋକ୍ତାନାଳରେ ବେଳଳ ପୁନର
ପୁନରୁ ଥୋଇ ଥାଇ ଏମନ୍ତ ହିନ୍ଦେ ଗ୍ରହଣ
ସ୍ତରରେ ପରିପାଦ କମା ପୂର୍ବ ଦିଅ ଯାଇ ଥାଇ । ଏପରି
ପୁନରବର ସଠବାଦ ଶୁଣି କିମ୍ବା ଗୋକ୍ତାନାଳ ନ କରିବ
ଯେ ପ୍ରତାଙ୍କ ଉତ୍ତର ବିଷୟରେ ଗୋକ୍ତାନାଳର
ମହାଶୂଳ ଡେଇଗାର ସମସ୍ତ ଶୁଣା ଓ କମିଶୀ-
ରିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଜୁନ୍ତି । ଏକା ବିଦ୍ୟା-
ଳୟ କାହିଁ କି ଅଳ୍ପକଳ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ

ଏହାଙ୍କ ତୁଳ୍ୟ ବାମାରକୁ ଦେଖାଯାଇ ହାହଁ
ଏ ପ୍ରଦେଶର ଅନ୍ୟଥିଣ୍ୟ ଗୃଜା ଓ ଥକିମାନେ
ଅପଣା ଗୃଜାରେ ଏପରି ହଜାନ୍ଧୀକମାନ
କଲେ ଓଡ଼ିଶାର କି ଧର୍ମ୍ୟକୁ ଶା ବୃଦ୍ଧି ହେବ
ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ ।

ଭାଦ୍ରିବେଶ୍ୱର ମହନ୍ ।

ଆମ୍ବେମାନେ ଅଜ୍ଞନ୍ତ ଅନନ୍ତରେ ସହିତ
ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ହୃଦୟର ସେଷନ ଅଦ୍ଵା-
ନ୍ତର ତାତ୍ତ୍ଵବେଶୀରର ମନ୍ଦିରକୁ ଉପରେ
ଶେମାଏ ଜାଗବାଏ ଓ କୁଳ୍ପକୁଷ୍ଠଙ୍ଗୀ ଅର୍ଥବ-
ଶୁର ଅଜ୍ଞ ହୋଇଥାଏ । ମହନ୍ତିକର ପୃଣିତ
କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିବ ଦେଖାଯି କୌମାନେ ତାହାଙ୍କ
ଉପରେ ଏପରି ବିରକ୍ତ ଥିଲେ ଯେ କିମ୍ବକିଦ-
ବିବ ପ୍ରାୟ ତିକିଛିକାର ମେବ ବିଚେରିକୁ
ମଦଦମା ଦେଖିବା ପାଇଁ ଯାଇଥିଲେ ଓ
ଯେତେବେଳେ ବିଦ୍ୱାଜୀ ହେଲୁ ପମ୍ପେ ଅନ-
ନ୍ତର ହୋଇ ସେଷନ କିଳକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେ-
ଲେ । ଶ୍ରୀପୁରୁ ଫିଲ୍‌ଡ ସାହେବ କିମ୍ବା ଏକ
ଶର୍ଵାୟ ଲେଖିଥିବାନ୍ତି କି ତାହା ପଢ଼ିବାକୁ
ଶିଖିବା ଲାଗିଲା । ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ଏ ମଦଦ
ମା ଗଲାବୋ ପାଇଁ ମଦେଇ ସବାମେ ବଜାଳା
ରେ ବ୍ୟକ୍ତିବିକାର ତବ୍ବାବେଦାପ୍ତ ବଂଶୁମାତ୍ର
ହେଉ ଥିଲେ ଓ ମହନ୍ତିକର ଏ ମାମଲରେ
ଯେ ଏଥର ତିନିମାତ୍ର କିମ୍ବା ଲକ୍ଷ୍ୟକାର ଅନ୍ୟକ
ହୋଇଥିବ ଏଥରେ ବନ୍ଦେବ ନାହିଁ । ଏହଙ୍କା
କେଉଁଅଜ୍ଞ ଅହିଲ ? ଆମ୍ବେମାନେ ବୋଧ-
କରି ତାତ୍ତ୍ଵବେଶୀର ପ୍ରମାଦର । ମାତ୍ର ତାହା
ହେଲେ କି ଦ୍ୱାରବିଷୟ ଅତିର ଧର୍ମକର୍ମ
ମାତ୍ରମେ ଯେଉଁଠଙ୍କା ଅମ୍ବଦେଶର ପାତୋଳ
ପୁରୁଷବାହୁ କୌମାନେ ଦାନ କରୁଯାଇ ଥିଲେ
ତାହା ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିର କ୍ରେମବିଳାପ ଓ ବିହୁର
ପ୍ରାୟକିତରେ ବ୍ୟକ୍ତ ହେଇଥାଏ ଅଥବା ପମ୍ପେ
ଏହା ଦେଖି ଶୁଣି ତୁମ ହୋଇ ରହୁଥିବାକୁ
ଏପରି ଦେଖର ଅବଶ୍ୟକ ହେଉଥାଲେ ପିତା
ହେବ । ଏ ମହନ୍ତିକରର ଗତ୍ୟ ମହନ୍ତି ଓ
ମଂଧ୍ୟ ବାହାରିବେ କି ଯେଉଁମାନେ ବହୁ
ମର୍ଦ୍ଦ ଅପରିନ୍ଦରେ ରତ ଥାନ୍ତି ଅଥବା ତାହାକ
ତରିକର ଅନୁମନାନ ବରମାତ୍ର ଦେହ ମାହି
ଗବନ୍ତିମେହ ଯେ ଏ ବିଷୟରେ ଉପାର୍ଥି
ହୋଇ ବିଷାକ୍ତିକୁ ଅଜ୍ଞନ୍ତ ଅନ୍ୟଥିବୁ ଅନ୍ତରୁ
ଓ ଆମ୍ବେମାନେ ଅନବେଧ କରି ବି ଯହିଂହେ
ସମ୍ବାଦଗ୍ରିକା ଏପରି ଅତ୍ୟବ୍ୟ ଯେମନ୍ତ କି

ଫୁଲ ଗୀତ ତହିଁର କିଛି ବିଧାନ ହେଉ ।
ଏ ବିଷୟରେ ଗବର୍ନ୍ମିନେଶ୍ୱର ଯେତେ କିଳମ୍ବ ବର୍ଷ
ଅଛିନ୍ତି ତେଜେ ଅସବଜର ଦୀପତିତ୍ର ହେଉ
ଅଛନ୍ତି ।

ଭାଦ୍ରବେଶ୍ୱର ମହନ୍ତ କାଶବାସ କଲେ
ସତି କିନ୍ତୁ ମକଦମାର ବ୍ୟୟ ଅବସ୍ଥା ଉଠି
ହୋଇ ନାହିଁ । ସେ ଅପିଲ କରିବାରୁ ଯହିମାନ
ହେଲେଣି । ଅପିଲ ଉତ୍ସବାଳ ଦେବା ମନ୍ୟତେ
ମହନ୍ତର ଉତ୍କଳ ଯାନୀନ ହେବାକାରଣ ବାକି
ମଙ୍ଗ ଅନ୍ୟେଥ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଜଳମାନେ
ଜାହା ଶୁଣିଲେ ଜାହା ତହୁଁ ସେ ଉତ୍କଳ ପ୍ରା-
ର୍ଥନା କଲେ ସେ ମକଦମା ପୀତ୍ର ଘେଷ କିନ୍ତୁ
କିନ୍ତୁ ହେଉ । ସେ ଦରମାସୁରେ ମଧ୍ୟ ଜଳ
ମାନେ କିଛି ନିଶ୍ଚୟ କର କହିଲେ ନାହିଁ
ସୁତ୍ସଂ ମହନ୍ତ ମହାବାତ ବର୍ତ୍ତମାନ କେଳିଗା
ନାରେ ଗାଢି କମାଇ ଅଛନ୍ତି ଉଦ୍‌ବିଷ୍ୟତକୁ
ଏହାକି ଜମାରେ ଯାହା ଖୁବ ଜାହା ପାଇବା

ବଜାର ପତ୍ରିକା

ଗରି ପ୍ରକାଶିତ ଗଜେଟରୁ ଅବଧିତ ହେଲା
ଯେ କତମାଥି ମନ୍ୟାବରେ କଳିକତାଆସିଲାମେ
ପାଥାରର ବିଦିଦ୍ୱାରା ଯୋଗୀ ଗୁରୁଲ ଠଙ୍କାର
ସେ ୩୦ ବର୍ଷମାନରେ ଠଙ୍କାରୁ ସେ ୫୫ ବର୍ଷ
ପାହାବିଲାବରେ ସେ ୧୦ ର ଠାରୁ ସେ ୭୫
ତ ଦାଇଲିଂ ପ୍ରକାଶ ପାଖାଲୁଯ ପ୍ରାକରେ ମେଧିକ
ଲୋକୀଏ ବିଦ୍ୟ ହେଉଥିଲା ଅନ୍ୟମନ୍ୟ କଲିବେ
ଅପେକ୍ଷାକୁତ ବିକ୍ରି ମାତ୍ରା ଘର ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଧୂମାବାଦ ଯେ କଳିକତାରେ ବର ମହିନେ
ଠ ୨୫ ଠାରୁ ଠ ୦ ଲା ରଞ୍ଜନ, କୋଇଅଛି
ପ୍ରଥମେ ଯେଉଁ ଗୋଲମାଳ ହୋଇଥିଲା କିନ୍ତୁ
ଅନେକ ଉଚ୍ଚ ହୋଇଥାନ୍ତା କିନ୍ତୁ ପରିବାର
ସଥାପନୟରେ ମନୋଯୋଗୀ ହେବାର କୁଳ
ନ ବଢ଼ି ବରଂ ବିଶ୍ଵାସରେ ଉତ୍ତା ହୋଇଥିଲା
ବୃଦ୍ଧଦେଶର ଗୁରୁଳ କଳିକତାକୁ ଅନନ୍ତା
ହୋଇ ପାହାଯାଣ୍ଟାନମାଳକୁ ପ୍ରେରିତ ହେବାର
ଅନ୍ୟମନ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତ ଗୁରୁଳ ବନ୍ଦାଶ ରେଣ୍ଡର୍ସ୍‌
ଅନେକ ଯାଇ ପଢ଼ୁଥିବ । ବିଦେଶକୁ ରାଷ୍ଟ୍ରା
ବନ୍ଦ ଦରବାର ଅନବନ୍ଦଭା ଅବସ୍ଥା ମନ୍ୟମେ
ଦେଖି ଜାହାନ୍ତି । ମହାମାତ୍ରା ଲର୍ତ୍ତ ନର୍ଥ ବୁନ୍ଦ
ଦୂର ବିଶ୍ଵାବ ଏହି ଯେ ଉଚ୍ଚଦର ରାଷ୍ଟ୍ରାବ
ଶୈଖର ଜାର୍ଯ୍ୟ ଦରିବ । ବରଲାଗ ଦେବତା
ତୁମ ଲୋକ ଦେଖାନ୍ତରୁ ପ୍ରେରିତ କରିବ
ପ୍ରସାଦ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଷର ହେବାର ।

ଜ୍ଞାନାବ । ଗର୍ଭମେଘବଳାଳ ଦୋଷଶାପଦିତୁର
କୁଟୀ ଉତ୍ସବ କୃଷ୍ଣରେ ନିଯୁତ୍ତ ଥିବା ଲୋକଙ୍କ
ପୋତା ଦେଉଥିବା ବି ଆହାଙ୍କର ଯେତେ
ମୟୁର କାରମାଧ ସବାଗେ ପ୍ରଫ୍ଲୋଚନ ହେବ
କହୁଛି ତାଙ୍କା ଦେଲେ ଗର୍ଭମେଘ ସେମା-
ବଳର ମୁଖ୍ୟେ ରତ୍ନ ଦେଇ ବିହପିତ ସ୍ନାନରେ
ପଢ଼ିଥାଇ ଦେଖିବେ । ଅଛ ଯେତମନ୍ତ୍ରାହାମ୍ୟର
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରିଯ କୋଳକଳ ମେଘବୁ ମନ୍ତ୍ର ଯଥାଏ-
ମୟୁରେ ଅବ୍ଲୁ ହେଉଥିଲା । ଏବ୍ରୁ ଦେଖି
ନିର୍ମୟ ଦୋଧ ହୁଅଇ ଯେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ଦିର୍ବିକ୍ଷର
କଳିତାରା ସେଇତ୍ତର କିବାରଣ କରିବାର
ସମ୍ଭବ ଭବୁଂରେ ବିତ୍ତନାଥ ହିନ୍ତି ହେବ ନାହିଁ ।

ପୂର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘରେ
ପ୍ରବେଶ ହେଲାମାତ୍ରକେ ସେଥା ଲୋକମାନେ
ବଜାଦେଖିଯୁକ୍ତ ପାହାୟଙ୍ଗାରଣ ରେଥା ସଜ୍ଜାର
ବରିବାକୁ ଅରମ୍ଭ ବର୍ଥନେ । ବଜନାର ଭାୟ୍ୟ
ରିଖର ଭାରତାକ ସମ୍ବନ୍ଧର ଜାଗାଯାଏ ସେ
ବଳକୀର ଅବସ୍ଥା ଭାବର ମନ ନ ଥିବାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ଦେଖେନ୍ତିଥୁ ଅବଶ୍ୟକ ପରିଚ ବଜାର
ସ୍ଵର୍ଗ ଭାବୁ ରେଥା ସର୍ବଦର୍ଶିଣ୍ୟ ପ୍ରକଳିତ ଦେଖା
ଇଅଛି । ଇଲ୍ଲଙ୍ଘବରସିଙ୍କର ଏହିପରିଚ ନିଷ୍ଠପନି-
ଯୁକ୍ତ ବିଷୟେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବୁ ବହ ନ ପାଇଁ ।
କାମୁକରେ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରକଣଳ ଅଛି ପ୍ରମତ୍ତ
ଓ ଦୟାରେ ଫୁଲ୍ଲ ହୋଇଲେ ଦୂରଦେଶର ଲୁହା
ଆମଜଳ ଦକ୍ଷିଣ ସେମାନେ ଉତ୍ସାହ କରିବାକୁ
ଏତେ ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରତିକର୍ତ୍ତା ଅନ୍ତେ କାହିଁ ଏହିପ୍ରକାର
ମୂର ହେବୁ ଇଂବଜଙ୍କ ପରାପରେ ଅନ୍ତକ ସରଳ
ବୋଲିଯାଏ । କେବେ ଆମ୍ବେମାନେ ଏ ନିଷାହ-
ପଣ୍ଡିତୀର ବିନ୍ଦୁକମାତ୍ର ଶିକ୍ଷା ବରିବୁ ! ଏପରି
ଇଲ୍ଲଙ୍ଘର ବେଳେକଣ ମହାଜନ ଦେଖେନ୍ତିଥୁ
ଅବଶ୍ୟକ କରିଥିବାକୁ ମେ ସେମାନେ ଯେ-
ତେ କୁଳ ଇଲ୍ଲଙ୍ଘର ବନ୍ଦିଅକ୍ଷତ ଅକର୍ମକ
କହେଲେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଏକନିଷ୍ଠନ ଅର୍ଥାତ୍ ଗାଲ-
କ୍ଷ ନିଃଶ କରିବର୍ଷକୁ ପୋରିଥାଇବେ
ଏମନ୍ତ ଅମ୍ବାଦି ହିନ୍ଦେଶ୍ବି ଅଚଳ ଅକର୍ମକ ହେ-
ଲୁଁ । ଏ ପ୍ରତିବାଟି ମଜ ବାମାଜନ୍ ବିଦ୍ୟାର ବ-
ର୍ଯ୍ୟ ନୁହଇ । ନିହାଳନିମାଦବେ ଅପଣା ଲାଭ
ପାଇ ଦୁଇଯାତ୍ର ମେଳିଥାଇ ମାତ୍ର ଦୁଇଯାଗରମ-
ଦୂରେ ପାଥରଗ ହିତପବାନେ ଅପଣା ଲାଭର
ଅଗା ପରିଭବନ କରିବୁ ଏମନ୍ତ ଲୋକ ସଂବା-
ଦରେ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ଓ ଏହିମାନଙ୍କ ସାଧ୍ୟଦୂଷ
ବୋଲିଯାଏ ।

ଯାତ୍ରାପୁର । ୮

ଅମୃତାନଙ୍କ ଯୀଜ୍ଞପୁରସ୍ତ୍ର ବିମାଦିବାଗୀ ଲେ-
ଅଛନ୍ତି ମେ, ଆଳୋହିଛା ଉଲ୍ଲବ୍ଧ ଅନ୍ତର
କିମ୍ବା ଗରୁଡ ଏବଂ ବଳ ଓ ଶର ଏ ରଣ୍ଟାରୀ
କିମ୍ବା ବଳ ହୋଇ ମେଳକରି, ଗରୁଡ ବହନ୍ତି
ଶ୍ରାଵମାନେ ଗରୁଡ଼ମାନଙ୍କର ବିଷ ସମୟରେ
ରର ଖୋଚି ଥୋଇବେ ଓ ଅଗୋଚରେ
ଶାହରୁକୁ ଉପର ନେଇପିବେ । ଉତ୍ତାରୀ
କିମ୍ବା ସବୁ କରିବାକୁ ଅବସ୍ଥାର ହୋଇ ବହନ୍ତି
ଶ୍ରାଵର ହିଥ ପ୍ରଥମ ଭର କେଇ ମାତ୍ର
ରର ସମୟରେ ଗରୁଡ଼ମାନେ ମିଠାର
ର ଓ ଅଗୋଚରେ ତାଙ୍କ ବକ୍ଷରତାକୁ
ଭାରାର ଦେବେ, ମାତ୍ର ଗରୁଡ଼ମାନେ ତାହା
କରିବାକୁ ଅବସ୍ଥାର ହୁଅଛି । ଏହି ଘର ବିଶ୍ଵ-
ରେ ମେଲ ବାନ୍ଧି କରିବ, ଶ୍ରାଵମାନଙ୍କର
ଶା ଗରୁଡ଼ମାନେ କାହିଁଆ ବନ ବିରତିଲେ ।
କରିବାରେ କହିଲେ ଅମ୍ବେ ସମସ୍ତ କାହିଁକୁ
ନିଆ ବନ କଲେ ସମସ୍ତେ ଉତ୍ତାରମାନଙ୍କ
ରସ୍ତ ବର ଅମ୍ବର ଉପରକିରିତ କରି କରି
ଦେବେ । ଯାହା କହନ୍ତି ଗରୁଡ ଅଶ୍ରୁ ବେ
ଳ ଅଟେ । ଆଳୋହିଛାର ମହାବଳ ଦେମା-
ଙ୍କୁ କୁହାଇପାର ନ ଥିଲେ । ଗନ୍ଧ ସାହେବଙ୍କ
ଲେଇରେ ଗରୁଡ ଓ ଉତ୍ତାରମାନେ ମେଲ
ମାର ଅସି କେବଳ କରି କହିବାରେ ସାହେବ
ଦୁଷ୍ଟ ଗ୍ରାହକ ଉତ୍ତାର ମରି କରି ଉତ୍ତାର
ଶବଳ ଅପରି ଅଂଶକରଣେ ଦୟାତି
ଲେ ବ ଉତ୍ତାରମାନେ ଗରୁଡ଼ରର ଦଗନ୍ତୁ-
ରୁ ଜମନ୍ତି ନେବେ ଓ ଗରୁଡ଼ମାନେ ଉତ୍ତାର-
ର ମିଠେରକରି କି କେଇ କେବଳ ବିହରର
ଦେବେ । ବସୁପରି ମାମାଂଶ କର ତାଙ୍କମାନଙ୍କୁ
କି ବର ପୂର୍ବ ଜାହିଜ ଦେବେମୁ ଫରିଦାରଙ୍କ
କଳ କରିବ ଦେବାରେ ଦେମାନେ ମେଲ
ମାର ଗଲେ ଓ ଗନ୍ଧ ସାହେବଙ୍କୁ ଧରୁଥାବି
କର ଗଲେ । ଅମ୍ବେ ମଧ୍ୟ ସାହେବଙ୍କୁ ଧରୁଥାବି
ଦି ଦେଉଥାରୁ ସାହେବ ପ୍ରଗରିତ କିଲାକ
ସିବର ଅନ୍ତରଦିନ ହେଲା ମଧ୍ୟବଳକୁ ଅସି
କିମ୍ବା ଅବସ୍ଥା ଦୂରିତର ଏଥର ଦଗନ୍ତାମାନ
ମାଂଶ କରିବ ଏ କିମ୍ବା ଅଶ୍ରୁମ୍ଭାବ ଅଟେ ।
କି ଯୋଗେ ମଧ୍ୟବଳରେ ମେଲ ହେବ
ହୁ । ଏକ କୁଗାରେଣ୍ୟ ମଦମାନେ ଅଗାମୀ
କି ଦିଗ୍ବିର ଅବାର ତାଙ୍କୁ ଦୂର ଅଭ୍ୟୋ-
ରେ ପୂର୍ବ ବରସାଗରରେ ଦୂରିତ ଓ ଏକ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପରିଶ୍ରମ ସହିତ କମ୍ପନ ଏହିପ

ଜୀବ ବରଷ ହିଣ୍ଡି ଓ ଆଉ ଏକ ଶେଷ ମାନ୍-
ଲିରେ ଅଧିମୀ ଦାଗା ଖୁବାର ତାକୁ ପନ୍ଥର
ଦେଇ ଓ ଏକମାତ୍ର କଥିଥର ହୃଦୟମ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । ଏଥର ଅନ୍ଧରେ ଆଉ ଶେଷ ହେ-
ବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ହେଉ ନାହିଁ ।

ଏ ଯାଇଷୁରରେ ଅଜଳୁ କି ୨ ନ ହେଲା
ମେଘାତ୍ମନ ହେବାର ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବତା ଲୁଚ ରହି
ଅଛନ୍ତି ମେଘ ଦସ୍ତି ହେବାର କାହିଁ କେବଳ
କଳିବନ୍ତ ପତନ ହେଉଥାଏ । ପରବାରଙ୍କ ଜୀ-
ବଧର କାନ୍ଦୁତମ୍ବକଦ୍ଵାରା ଗୁରୁତ୍ୱ ଗରିବ
ହେବାର ଶୁଣାଧିକା ଓ କେବୁ କେବୁ ମହାତନ
ଗୁରୁତ୍ୱ ଗରିବ କରିଥିବାର ଏଠା ବଜାରରେ
ମହାବା ହେବାର ଅବ୍ୟାହ ହେଲାଣି । ଆଠ ଦିନ
ଫନ ଅଗେ ୨ ୯୭ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ପେଶ ର ହୋଇ
ଆଇ, ଏବେ ସେ ୨୪ ର ହେଲାଣି । ନମେ
ଇବ ଦୁଇ ହେବା ଯେବେ ସରକାରୀ ମୁଖଳ
ଖରବ ବ୍ୟତରେବେ ଅନ୍ୟ ମହାତନ ଶୁଣି
କରିବା ନିଷେଧ ହୁଅନ୍ତା ତେ ଯେତେ ମହାତନ
ଓ ଜନିମାରଙ୍ଗତରେ ଦୂର ଉଚ୍ଚ ପକାର ଭ-
ରଣ ଲେଖାଏ ଧାନ ଅଛି ସେହିମାନଙ୍ଗତାର
ସରକାର ଖରବ କର କିଅନ୍ତେ ମଧ୍ୟବଳର ନ
କିଅନ୍ତେ କେବେ ଉତ୍ତମ ହୁଅନ୍ତା ତେ ଭାବ
କରି ନ ହୁଅନ୍ତା । ସମୟ କରେଗନା କ
ହେଲେ କିମ୍ବା ଏ କିମ୍ବାରେ କାଳ ପରିବ ।

ଦାଖଲାରୁକୁ ସବାରେ ୨୯୦ଙ୍କା ସିମ୍ବାରେ
ଦରଖାସ୍ତ ହେବା ପ୍ରବଳରେ ଅମୂଳାନଳ୍ଜ
ସମ୍ମାନବାଟା ଲେଖନ୍ତି ସେ ମନ୍ଦ ୫୭୦ ମେଟିଗାର
ବଜାଲା ଗଠିତର ପୁୟୀୠ୦୦୦୩୩୩ରେ ଶୁଣା ହୋଇ
ଉଥିଲା ହାଇକୋର୍ଟଙ୍କ ନ ୧୧ ମର ବରକୁଳର
ଅନୁଷ୍ଠାରେ କୋର୍ଟିବ ଆଇନର ଦ୍ୱାରା ତପାଳ
ଲିଖିଲ ୧୫,୧୭ ଟଙ୍କା ବିଧି ଦେଖେଲା
ଅନ୍ତରାଳର ଏକାକି ରଖଇ ଅଭବକ ଅନ୍ତରାଳ
ମରିବାରୁ ହୋଇଯି କାରଣ ନାହିଁ ।

ଓଡ଼ିଆ ବାଣିଜ୍ୟ

ହଜୁ ପାଶଗାନ୍କ ବର୍ଷ ଦାବକୁ ବୋର୍ଡରେ
ଦିନ ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଟ୍‌କୁ କହିନ ମହିଳାର ଯେବେ
କାହିଁବ ଦିଶାପନ ପଠାଇଥିଲେ କହି ଉପରେ
ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଟ୍ ଦଖଳ ଯାହା ମନୁବ୍ୟ ପକାଇ
କରିଅଛନ୍ତି ଯାହା କଲିକତା ଗଜେଟରେ ଅଧି
କୋଇଅଛି । ଉଚ୍ଚମ୍ ଦେଖାଗଲା ଯେ ଓଜି
ମାର ବାଣିଜ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ସାମାନ୍ୟକୁବୀରେ ଥିଲା

ଅର୍ଥାତ୍ ଏଥର କଣିକୟ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବଳ
ରୂପରୂପର୍ଦ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ରହିଥାଏ ବିଦେଶ ସହିତ
ଏହାର କୁଟୁମ୍ବ ଫର୍ମ ନାହିଁ । ଲେଫ୍ଟନେଣ୍ଡ୍
ଗର୍ମିର ଲେଖିଥାଇବୁ ଯେ ଓଡ଼ିଆର ବନ୍ଦର
ସବୁରେ ବର୍ଣ୍ଣକୁ ଦୟାହଜାର ଟଙ୍କା ମାତ୍ରକ
ଆଗ୍ରା ହେବାର କଠିନ ଓ କଥର ବର୍ଷରେ
ହେବଳ ମ ୪୨୦୦ ଦଶ ଟଙ୍କା ବଦେଗରୁ
ଯାଇଥିଲା ମୋହୁଲେ ଆଉ ଯେତେ ଗହା
ରପ୍ତାମା ହୋଇଥାଏ ସେବା ବନ୍ଦରା ଓ
ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ପ୍ରଦେଶର ନାନାଶାଖକୁ ଯାଇଥାଏ ଓ
ଏହର ରପ୍ତାମା ଅନେକ ଦେଖାଯାଏ । ଲେଫ୍ଟ
ଟନେଗା ଗର୍ମିର ବୋଲକୁ ଯେ ବଞ୍ଚିର
ନନ୍ଦନାଲି ଓ ବାଲେଶ୍ୱର ବନ୍ଦର ଓ ସେଠାରେ
ଥିବା ମହିଳାମାନ ଅନେକ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ
ଓ ଅହର ବିଭାର ଅଛି ଓ ଏହି ଶ୍ଵାନକୁ
ଯାଇଥାଇର ସୁଧା ମଧ୍ୟ ହେଇଥାଏ । ଏହର
ଯେତେବେଳେ ଜାଳକାରୀରଙ୍କୁ ମେତ୍ର ହେବ
ଯେତେବେଳେ ରପ୍ତାମାପ୍ରଦେଶର ଯମାଶ ଅନେକ
ବୃଦ୍ଧି ହେବାର ଅଶା ହୋଇଥାଏ ପରିମେଷରେ
ଲେଫ୍ଟନେଣ୍ଡ୍ ଗର୍ମିର ବିଧି କରିଥାଇବୁ
ଓଡ଼ିଆର ବନ୍ଦର ସବୁର କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରାପ୍ତ ଏପରିଦେଶ
ଓ ଏଠା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମଧ୍ୟକ ହେବ
ମାତ୍ର କେତେବେଳେ ବର୍ଷ ଧର୍ମଦୟ ଓ କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରାପ୍ତ
କଷ୍ଟମ ଗୁରୁତ୍ୱ ବୃଦ୍ଧି ହେବ ନାହିଁ । ଏଠାକାର
ପ୍ରଧାନ ରପ୍ତାମା ପ୍ରଦ୍ୟ ଗର୍ଜକ ଥିବ ଓ ଆହା
ବିଲାଗା ଏବଂ ଶ୍ରମକର୍ତ୍ତର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶାଖାକୁ
ଯାଇଥିବ ।

ଭେତରାର କାହିଁଜିଥ ଯେ ନାଲବାର୍ଷ୍ୟ ଉପ-
ରେ ଲିର୍ଗର କରଇ ଏମନ୍ତ ଅମେରିକାରେ
ଦୋଷ କହ ନାହିଁ ଓ ଅମୁକୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ
ଜାର୍ଦ୍ଦୀମେଣ୍ଟ କେବଳ କ୍ରମରେ ନାଲକାର୍ଯ୍ୟ
ଗେଣ ହେଲେ ବାରିଜିଥର ଉନ୍ନତି ହେବ ବୋଲି
ଆଶାକର ରହିଥିଲୁ ଆମଦାନ ରପ୍ତାନର
ଜାଲବା ସବୁ ଦେଖି ଅସିଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ
ନାଲ ବେବା ପୁଣ୍ଡେ ଯେତେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଏଠାରୁ
ରପ୍ତାନ ଦେଉଥିଲ ତହିଁର ଅସକ ହୋଇ
ଜାହିଁ । ଏଠାର ପ୍ରାକାନ ରପ୍ତାନ କୁବି ଗୁଡ଼ିଳ
ଓ କେଳକନ୍ଦବ୍ୟ ଏହା ସମସ୍ତେ ଧାକାର ଭିତରେ
କିନ୍ତୁ ପୂର୍ବେ ଫ୍ରେଶାଙ୍କ ସାହେବ ଯେତେ ଗଛିଲ
କି ସାହା ଉତ୍ତରାଧି ଏଠାରଥିଲେ ତହିଁର କ
ଏବେ ଅସକ ହେଉଥିଲି ? କାପ୍ରିବରେ ଜାହା
ନୁହିଲ ଓ କାଳେମୁହିଲ ଓ ସନ୍ଧାତାର ପୁଣ୍ଡେ
ଯେତେ ରପ୍ତାନ ଦେଇଥିଲ ଏବେ ମର ହେବୁ

ପରି ଅଛି । ଅଜେବକ ନାଲଗୁଣ ବାଣିଜ୍ୟର
ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍‌ଦିତ ଦେଖାଯାଏ କାହିଁ ଏକ ଅମଦାନୀ
ଦ୍ୱାରା ଯାଦା କାହିଁ କୃଷି ଯୋଗିଥାଏ ଆହା
କେବଳ ବଲ୍ଲାଙ୍ଗର ଓ ଧନ୍ୟବାଲକୁ ନଦୀତା
ଯାହାକ ଅଧିବାହୀ ଶୋଇଥିଲୁ ଓ ଅମଦାନୀ
ପ୍ରଦ୍ୱଦ୍ୟ ବରେଷ ଶତର୍ଗି କଣାଯାଏ ଯେ ଲୋକ-
କୁର ଅଧିକ୍ଷା ଯୋଗନ୍ତୁ ବହୁ କଲ ହେଉଥାଏ
ଦେମନ୍ତ ବିଦେଶୀୟ ପ୍ରଦ୍ୟ ଉପରେ ଅଧିକ
ସରପାନରେ ଶର୍ଵର କର ରହିବାକୁ ଦେଉଥାଏ
ଏକଷରେ ମଧ୍ୟ ବାଣିଜ୍ୟର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦିତ ହେ-
ବାର ବୋଲାଯାଇ ନ ପାରେ । ଅହୁର ଦେଖା-
ଯାଏ ଯେ ବାଣିଜ୍ୟର ବୃଦ୍ଧି ନ ହେଲେ ସୁଖ ଯାହା
ବିଷ ବାଣିଜ୍ୟ ନାଥୀଟି କହିରେ ଏବେଳାୟ
ଲୋକଙ୍କର ଯେତେ ମନ୍ଦ ହେବାର ଜାହାଜ
ଯାହା ହେବ ନାହିଁ । ଗର୍ବ ବିନ୍ଦୁ ହେବାରେ
ପ୍ରକାକର ଯାହା କାହିଁ କାର ବେଳ ତେବେହ,
ମଧ୍ୟକର୍ତ୍ତାମେତେ ହେବ ଅବସ୍ଥା ଏ ବାଣିଜ୍ୟରେ
ପ୍ରକାଶ ଦୋର ଧନବାହ ଦୋର ମାହାନ୍ତି ।
ଏକଥ କେବଳ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ପୂର୍ବ ଚିବଜନ
ଅବସ୍ଥା ଓ ସେମାତେ ମଧ୍ୟ ଅଭିବାଳକାର
କୁହନ୍ତି । ହନ୍ଦାମାଠ ଦେହ ବ୍ୟକ୍ତି ବାଣିଜ୍ୟରେ
ସାହସ ଦଳାର ଧନ ଅର୍ଜନ କରି ନାହିଁ ଓ
ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମଧ ଲୋକ ଏଠାରେ ପ୍ରାଣ
ଦୋର ନାହାନ୍ତି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଣିଜ୍ୟର ଅବସ୍ଥା
ଏହିପର ଥିବ ଓ ଭାବୁଗ ଏପଦେଶର ବିଶେଷ
ଲକ୍ଷ ହେବ ନାହିଁ । ଅଜେବକ ଗର୍ଭମେଣ୍ଡ
ଓ ସବସାଧାରଣ ହ ଯେଉଁମାନେ ଓଡ଼ିଶାର
ବାଣିଜ୍ୟ ଉତ୍ତର ଦେଖିବାକୁ ଯାଏ କରିବି
ସେମାନଙ୍କ ଏଥର କିମ୍ବ ଉପାୟ ନାହାର ଉଚିତ
କବିତ୍ରେମେଣ୍ଡକ ଉପରେ ଏଥର ଭାବ ଅଧିକ
ପରମାଣୁରେ ବହିଅଛି ମାତ୍ର ପ୍ରାଣମୂଳବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡ
ବର୍ମମାନୀମାନେ ସବୀତା ଉଚ୍ଚ ଗୁରୁତ୍ବକୁ ସୁଧାର
କରି ନାହିଁ ଓ ଯେବେବେଳେ କର୍ମ କରିବୁକ
କୁଅର ତେବେବେଳେ ଡେଖାକୁ ଏହି କର
ଅଳ୍ପ ଲୋକଙ୍କ ଜୀବରେ ମହିମା ହୋଇଗନ୍ତର ।

ଶାପୁଷ୍ଟିକ୍ଷେତ୍ରବାଦ ।

ମର ସନ୍ତୋଷଲ ପ୍ରାୟ ଅଠବିହ ବାଳ
ମେଲାଇନ ହୋଇ ରହିଥାଏବିଲେ । ଦିନେଶ
ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲ ଭାବରେ ଏହ ଅପାକ ଦିନ
ମୁଖ ରହିଗାହିଁ । ସବୁ ଏ ଯାହାରିଲେ ଏହ

ପର ବେବାର ସଂବାଦ ଧାଇଥିଲୁ ଏଣ୍ଟାଯାଏ
ଯେ ମାନ୍ଦାଳ ଅଞ୍ଚଳରେ କିନ୍ତୁ ତୋପାନ ହୋଇ
ଥିଲା । ଏହିଥ ମେଘୁଆରେ ରହି ଧ୍ୟାନର କିନ୍ତୁ
ହାଜି ହୋଇଥିବ ଏକାଙ୍କ ଅନେକ ଲେବ ଆପଣ
କୀ ବିରାମିଲା ।

ଏ ନଗର ବାସି ଉପରାଜ୍ୟକୁ ତ୍ରାଣ-
ଶୁଦ୍ଧିର ବିବାହ ଉପଲବ୍ଧରେ ଘର ଥୋଇଥିଲୁ ଓ ଏରେ
ବସରେ ବ୍ୟାଙ୍ଗ ବେଷ୍ଟନାର ହୋଇଥିଲୁ ଓ ଏରେ
ଲୋକ ଦେଖିବାକୁ ଅଧିକଲେ ଯେ ପ୍ରାୟ କରିଲ
ଗୃହ ପର କରି ଦୋଷଥିଲୁ । କାହାରୁ ମାଧ୍ୟମ
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରହାରର ଧୂଳ ଦିଲୁ ଫୁଲ ଧାନୁମରତଥିବା
ରେ କେବେ ମୁଢିଏ ଦୂରନ ବାରଜିର ଦେଖ
ପାଇଥିଲା ।

ବାଲେପୁର ଦକ୍ଷାଗ୍ରେ ତଥେ ସବର୍ତ୍ତିନେ
କଳ ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇ ଅଛିଲୁ ଏହି ମାତ୍ରରେ
ସେ ମେହିନାପୁରଙ୍ଗ ଅବି କାର୍ଯ୍ୟାର୍ଥୀ କରିବେ
ବୋଧ ହୁଅଇ ହୋଇ ମୂଳବନ୍ଧ ଅଇ ରହି
ପାରିବେ ଯାହିଁ ଜୀବନ ଦୂରକଣ ପାଇଁ ମଥେନ୍ଦ୍ର
ତର୍ମ ଦେଖାରେ ଥିବାର ଜଣାଯାଉ ନାହିଁ ।

ମେଦିନୀଧୂରରେ କୃଷ୍ଣବେଗର ପ୍ରାଦୂର୍ତ୍ତିବ
ଅଥବା ହେବାର ଲେଖୁଣଙ୍ଗୁ ସବୁରେ ହେଠା
ଥିବା ମୁକ୍ତିମରେ ଓଷଧ ଜମା ରହିବା ଏ
କିମ୍ବା ମୟରେ ଦେଇଗୁଡ଼ିଏ ଜାହାଜାଳୟ ପ୍ରାପନ
ଓ ଜହାନରେ ଜାଗେ ଲେଟିବ ଭାବୁର ନିୟମକ
ବିରାମକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ଅବହୁ । ଏ ସବୁ ବିଷ-
ଧରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଲେଖୁଣଙ୍ଗୁ ଗବୁର୍ବିର ଯେମନ୍ତଙ୍କ
ଜାହାଜାଳୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ ଏମନ୍ତ ପୂର୍ବେ ଦେଇବା
ଯାଇ ନାହିଁ ।

କଲାଙ୍ଗାର ପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ସଙ୍ଗ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ମାନରେ
ଏବ ଆର୍ଦ୍ଧଚର୍ଚ ଗବ୍ରୁମେସକୁ ଲେଖିଅଛନ୍ତି
ତହିଁରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ମାତ୍ରରେ ବିଦେଶକୁ
ଯସଥ ରଧାନ କିଷେଠ କରିବୁ ହିନ୍ଦେଶ ଅନ୍ୟ
ସେଧ ଦବି ଅଛନ୍ତି ଓ ତହିଁର ଜନେତ ସୁଲି
ଦର୍ଶାଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ମଧ୍ୟ ସରକାରୀ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ଗରିବ ଦରି କମା ରଖିବା ପାଇଁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । ଏ ସଂଧାରମାତ୍ର ଭାବରେ ଅନ୍ୟ ।

ବେଳାହେବନ ମନୋଦୂଷାରେ କଲିଯାଏ
ତାଙ୍ଗ ଦୁଃଖାର ଜା ॥ ୧୫ ॥ ଶକ୍ତିପରିବନ୍ଦୁ ବଠାରେ
ମେଘା ଓ ସବୁ ଅଛା ବୁଝୁ ହେବ । ଉଚ୍ଚ
ଲାଭ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅତେବ ସ୍ଵାନରେ ଏହୁ ମୟ
ଥିବେ ମେଘା ହେବ କିନ୍ତୁ ବୁଝୁ ମନୋଦୂଷରେ
ହେବ ଜାହିଁ ।

ଗେଣ ଯିବାର ଉଚ୍ଛ୍ଵସ କାହାର ଦିଲମୁରେ ବାହା-
ରିଲ ସମାଧିପଥର ବାର ଜୀବା ଦିନୁ ସଜେ ଏ
ଗୋଟିଏ ନୃଥ ଶୌଭ୍ୟ ଅଛିଲ । ଏମକୁ
ଗେଣ ଅଛି ତେବେ ଶୁଣାଯାଇ ନାହିଁ ।

ତେଜିଲକୁସବ୍ର ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ବନ୍ଦ-
ବାର ଅଛେଇ ଜନିଥାର ଦୂର୍ବଳରେ ମେଳକ
ସାହୀୟ କରିବା ଦିମିର ମାନା ଉପାୟ କରି
ଅବସ୍ଥା ଜନ୍ମୁୟରେ ସର୍ବ ମାନର ମହାଶୁଭ ତ
ବାହାର ଜାତେ ଅବଦୁଲଗନୀ କିମେଷ ଜାତୋ
ଯା ହେବାର ଦେଖାଯାଏ ।

ଅଶ୍ଵାର ମିଳିବିଧିକୁ କମିଶ୍ନ୍ଦୂରମାତ୍ରେ ନହା-
ମାଳ୍ୟ ଲବନ୍ତିର କେତେବୁଲ୍ଲା ଗଣ୍ଡର ଅଭିନ-
ନ୍ଦନ ପଥ ପ୍ରବାଳ କରିଥିଲେ ତହୁଁ ଉତ୍ତରବୁଲ୍ଲେ
ମହାମାଳ୍ୟ ପ୍ରକଳ୍ପ ମହୋଦୟ ଯାବା କହୁ
ଅଛନ୍ତି ଜହାନ୍ତି ପ୍ରକାଶ ସେ ଏ ବର୍ଷର ପର୍ଚିଷ୍ଠ
ପଞ୍ଜ ୧୦୨% । ୨୨ ମାଲର ଦୁଇକଣ୍ଠର ଅଧିକ
ହେବ ନାହିଁ ଏକ ଯେବେ ଗାଇ ଓ ଶାଶ୍ଵତ-
କରେ ଦୃଢ଼ି ହାଥର ଫେବେ ତହୁଁ ଦୁଇଅଧିକ
ହୋଇ ଥାବେ ।

ପାଦ୍ୟୋମିଥର ପଦି ବାର ଜେଲବସୁମ ଅଚ-
ଗନ ହୋଇ ଅଛିନ୍ତି ଯେ ମହାମାନଙ୍କ ବନ୍ଦଶ୍ଵର
ଜେଲବସୁ ଘାହେବ କଳିମାସ ତା ୧୦ ରିମରେ
ବିଲଭାବୁ ପତ୍ରଖମତ୍ତ ବରୁନେ ଓ ହେବେ
ଗୁଡ଼ିଏ ଦୂରୀଙ୍କ ପାହାଯି ହାତ ଦର୍ଶନ ଦରନେ
ମାନୁକରୁ ବିଜ୍ଞକମାନ ହେବାର ପ୍ରସାନ ସମ୍ମାନ
ସହି ହେଲା ।

ବୁଦ୍ଧିମାତ୍ର ଓ ପାଠନା ପ୍ରକ୍ରେଦଳ ଜହାଜଙ୍କେ
ଲାଗେ ଲୋକୀଏ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ କମିତ୍ତିର ରସବେ
ଏମନ୍ତ ପରି ହୋଇଥାଏ ।

୧୯୫୩

ବାବୁ ଗୋପତନ୍ତ୍ରମେଷ କଟକ ବଜାଯା	୫୭
ଲଥକାଳୀ ବପୁଣୀ	" ୫୮
କିମ୍ବାଲାତରଣମେଉଳୀ	" ୫୯
ଲାଜବଜାହେ	" ୬୦
କୁଳକଟେରମେଷ	" ୬୧
ଚେତମାରୀଘାତରେ	" ୬୨
ବିରେବୁପୁରାମ	" ୬୩
ମୁହସି ସୁଲଭାର ମହମୁଦ	" ୬୪
ଶାପୁର୍ବେଶ୍ୟାନେଇତ୍ତ କେନ୍ଦ୍ରୀଆମା ବବାଯା	୫୮
ଶାପାରୁ ବଲସମତାନ୍ତ୍ର କଟକ ଅଶ୍ରିନ୍ଦ୍ରି	୫୯
ଶାପାରୁ-ଏହି ଉତ୍ତଳମହିଳା ବହର କଟକ ବର୍ଗ ବଜାର ପଦ୍ମପ୍ରିୟ-ବନ୍ଧୁରଙ୍ଗ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ମହିଳା ଓ ଶ୍ରୀରାଜଶ୍ରୀ ।	୬୦

ଭାବୁ ପିଲେ ତାଙ୍କ

ସାଧୁବିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ବାବ

ସଂଖ୍ୟା

ଜାନ୍ମ ରାଜ ଉପମର ସନ୍ଧାଗମିତିଶା । ମୁ । ପୌଷ ଦ ୯ ନ ସନ୍ଧାଗମିତିଶା

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମନ୍ତ୍ର ଟୁକ୍କ
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଲ୍ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ଟୁକ୍କ
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଜାତମାସର ଟୁକ୍କ

ଭାବୁଗଙ୍କେର ପ୍ରକାଶ ଯେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଓ
ବମ୍ବେଇର ଫ୍ରେଣ୍ଟର ଉତ୍ତମ ସମାଜର ପାଦ୍ମ
ଯୋଗାଥାର । ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ଦକ୍ଷିଣରେ ପ୍ରତିର ବନ୍ଦୀ
ହୋଇଥାର ବେଳଳ ବନ୍ଦିଶ ମହାରାଜୁ କିଛି
ଦକ୍ଷିଣ ଓ ମଧ୍ୟଭାରତରେ ବନ୍ଦୀ କଳର ପ୍ରଦ୍ଵୋଜନ
ହୋଇଥାର କାଳାର ପ୍ରଦ୍ଵୋଜନ କେବଳ
ଏହିବ ପ୍ରବେଦ ଯେ କାହିଁ ବନ୍ଦୀ ଶିଥୁର
ହୋଇଥାର । ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ଯେବେବୁ
ପ୍ରାନରେ ଦୁର୍ବିନ୍ଦର ପ୍ରତ୍ୟୁଷ ଅଗଳା ଯେତା
ବନ୍ଦୀ ବେଳଳ ଶାତକାଳର ବନ୍ଦୀ ଉପରେ
ଏହି କରଇ । ଅସାର ଘବନ୍ଦା ମଧ୍ୟ
ଭାବେ ବଜାଦକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିନ୍ତୁ ହେଲେ
ହୋଇଥିବୁ, ଦୂର ହେବ ନାହିଁ । ପଞ୍ଚାକର
ଅବଶ୍ୟା ରଳ ଓ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ବୁଦ୍ଧମାନର
ମିଳାଥାର । ବଜ୍ରୁତାଜାହାରେ ବନ୍ଦୀର ଅଛିବ
ଅଛି । ବିଗର, ମଧ୍ୟ କରତବର୍ଷ ଓ ଦୁର୍ଦ୍ଵାଦେଶର
ଅବଶ୍ୟା ରଳ ଅଛଇ । ଭାବୁଗଙ୍କେମ୍ବ କୋ-
ଏଥି ସମ୍ବାଦ ଅଧି ନାହିଁ ।

ଗରବର୍ତ୍ତ ବାବୁ ବିମାନାରାଜାର ବନ୍ଦୀପା
ଦେଖି ବନ୍ଦୀମେଳା ବଜାର ବହିଅନ୍ତରୁ ଯେ
କଣେ ବଜାକିପ୍ରକା ବାହାର ଶା ଓ କିମେଟି
ପିଲ ସବୁର ବର୍ଷରେ ଗ୍ରାୟ ବେଳେ ର କିମ୍ବା
ଜାତି ବର୍ଥାର ଓ ମଦିଶପ୍ରକ ବର୍ଥାରମାନର
ଟୁ ୦ । ହେବାର ବାହାର ବର୍ଷକୁ ୪୨ ବାର
ବନ୍ଦୀ ଜାତା ଶାହୁସ ଦେବାର ବୁଦ୍ଧି ପିଲାର । ଏଥେ

ଲେବର ବାର୍ଷିକ ଅଧ୍ୟ ଟ ୨୦ ବା ହେଲେ
ବାହାର ଗତକାଳ ଟ ୩ ଲୋ ଲେବାର ଲକ୍ଷ-
ଶକର ଦେବ ହେବାର । ଏଥକୁ ହନ୍ଦୁପେଟ୍-
ଅଟ ବୋଲାର ଯେ ତଥାର ଶା ଓ ପିଲମାନେ
ମଧ୍ୟ ପରିମା ଦେବାର ଓ ତଥାର ବାର୍ଷିକ ଅଧ୍ୟ
ଟ ୨୦ ଲୋ ଧରିଲେ ଲବନକର ଗତକାଳ ଟ ୫
ମାତ୍ର ହେବ । ଦୁଇମାନଙ୍କର ଲେବାର ଏବିନ
ଅଛି ବନ୍ଦୀ ତାକୁ ଦେବାର ବୁଦ୍ଧିର ନାହିଁ ବିନ୍ଦୁ
ବର୍ଷାପିଲ ସେ ସୁମାଧୁର ବେଜେପରାର ପଳ
ଦ୍ରୋଗ କରାଯାଇ । ଅମ୍ବୁମାନେ ଏ ମନ୍ତରେ
ପର୍ଯୁଣ୍ଠ ଆକାଶ ହୋଇ ବନ୍ଦୀଅନ୍ତରୁ ଯେ ଲବନ-
କର ହୋଇଲିପେ ଲୋଗକର ନୁହଇ ଓ
ବେତମେମ୍ବ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ବନ୍ଦୀର ଲବନକର
ବଜାଇଥିଲେ ବାହାରରେ ପ୍ରକାଶର ଅବଶ୍ୟ ହା
ହୋଇ ଲୋଗ ହୋଇଥାନ୍ତା ।

ଅମ୍ବୁମାନେ ଶୁଣି ଅନନ୍ତର ହେବୁ ଯେ
ଲବନକରଙ୍କର ପଥକର ବାନୁଗୋଲକରାନ୍
ବିରାହ ଦେବାର ପ୍ରସାଦକୁ ବୋର୍ତ୍ତ ମନୋମାନ
କର ଅଦେଶ କରାଯାଇନ୍ତି ଯେ ରକ୍ଷଣ୍ୟରେ
ବାନୁଗୋଲମାନେ ଲବନକରଙ୍କର କର
ଭେଦିବର କଲେବର ସାହେବଙ୍କ ବିନ୍ଦୁକୁ
ପଠାଇଲେ । ଏଥର ଶିଥୁମ ପୁନର କହିବାର
ହେବୁ ଏହି ଯେ ଏଠାପର ବଜାଦେଶରେ
ବଜାର ବନ୍ଦୀର ବାହାର ଲବନକର ଏତେ
ନାହିଁ ଓ ରୋତାର ମନୋମାନ କରି ପିଲାର ।

ଅସକାଂଶ ଲବନକର ଜମିଦାରଙ୍କରେ ବ-
ବୋବସ୍ତ ହୋଇଥାର ଏଠା ବିଜ୍ଞାକାରର
ଲବନକର ତାହା କିମ୍ବା ବିନ୍ଦୁ ସମ୍ପଦ ଗର୍ବ
ହୋଇ ଭର୍ତ୍ତର ପଥକର ଜମିଦାରଙ୍କର ଅବଶ୍ୟ
ହେବାର ବିନ୍ଦୁ ହୋଇଥାର ସ୍ତରମ୍ବ ସେ-
ଦେବର ଅନ୍ତରକାଳର ଏଠାପର ପଥକର
ଦେବା ବିନ୍ଦୁକର ଭର୍ତ୍ତ ଓ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ
ଥିବ, ଗର୍ଜା ଯାହା ପଡ଼ିଥାଇ । ବିମସମାହେବ
ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ଲେବାନ୍ତମାରେ ଏଠାର ଅନ୍ତର
ଜଣାଇ ଉପର୍ଯ୍ୟ କୁ ପ୍ରସାଦ କରିବାର ବୋର୍ତ୍ତରେ
ଜାହା ବୁଦ୍ଧାର ହେଲେ । ଅଛି ଏଠିକ ଏଠା ଲକ୍ଷ-
ବିଜ୍ଞାକାରର ବନ୍ଦୀ କ ହେବ, ବାନୁଗୋଲ
ଯେତକ ଅସକା ନେଇ ପାରିବେ ସେତିକ ବନ୍ଦୀ
ହେଲେ ଜଣ ରୂପନାମିନେ ଜାହା ବିନ୍ଦୁ
ନୁହେ ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ଏକାନ୍ତ ରକ୍ତ ଏହି ଯେ
ବାନୁଗୋଲମାନେ ଯେଉଁ ଏବିଷ୍ଟରେ ଅଜାଗ-
ରା ହେବ କ ଥାରନ୍ତି ଓ ବିମସମାହେବ ଏ
ପଥରେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖି ଥାଇନ୍ତି ।

ଗନ୍ଧିଲ ରାଧା

ବଜାରର ଉପର୍ଯ୍ୟ ହକାରେ କର୍ମୀମେଳା
ରହିଲେ ମହାର ମହାର ତେବାର ନେବାର
ବନ୍ଦୀବର୍ତ୍ତ ବଜାର ଲେବେ ଶୁଣ ହୋଇ
ଅଛିନ୍ତି ଓ ଏମନ୍ତ ଅନୁମାନ ମଧ୍ୟ ଅନେବ
ଲେବ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଯେ ଏଥରେ ଏ ପରିମା-
ରେ ପୂର୍ବେ ଯତ୍ନ ନେବାର କିମ୍ବା ଏଥରେ

ଏଠାରୁ ବାହାରଗଲେ ଲୋକେ ଜୀବିବାକୁ
ପାଇବେ ନାହିଁ । ତିବିଲୁଷ ମହାର ରୂପଙ୍କ ଏ
ଦେଖନ୍ତି ରୁପ୍ତାମ ହୋଇ ଥାରେ କି ମା ଏହା
ଜଣିବା କାରଣ ଅମ୍ବେମାନେ ରୁପ୍ତାମ ଜାଲିବା-
ମାନ ସଂଗ୍ରହ କରିଥାନ୍ତି । ତହିଁର ଦେଖାଯାଏ
ଯେ ଗତ ପାହିରଷ ମଧ୍ୟରେ ଡେମାର ଛବି
କିମ୍ବା ଉଳଳିଖିତ ପରମାଣରେ ଚାହିଁଲ ବିଦେ-
ଶକ୍ତି ଯାଇ ଅଛି ଯଥା ।

ପ୍ରଥମ ପାଇବର୍ତ୍ତ ନିଯରେ ପ୍ରଥମ
ଦୂରବର୍ଷ ଚନ୍ଦ୍ରଶ କରାନ୍ତି ପଞ୍ଚଥିବାରୁ ପ୍ରତଳିମ୍ବନ
ବିପାଳ ଉତ୍ତା କୋରିବାରୁ ଅନେକଟ କରିବର୍ଷରୁ
ଧାରୀରଙ୍ଗ ବର୍ଷ ଗୋଲିବାରୁ ହେବ ଏଥୁ ନିଯରେ
ଦେଖାଯାଏ ସେ ପ୍ରତରବର୍ଷ ହାରିବାରରେ ପାଇଁ
ବାଜିଲୟ ମହିନ ଘରିଲ କ୍ଷେତ୍ରାଳ୍ପ ବ୍ୟାପାଳ
ହୋଇ ଅଛି ଓ ଜହାରେ ଏ ପ୍ରଦେଶର
ଲୋକମଙ୍କେ କିଛି କିଛି ଯାଇ ନାହାନ୍ତି । ଏ
ବର୍ଷର ଫ୍ରେମ ଏକ ପୃତବର୍ଷରୁ ଫ୍ରେମ ଅଧେ-
ଶା ବିହିବ କଣା ସଜ୍ଜ ମାତ୍ର ଏତାକୁଠିର କଣା
ନୁହିଲ ସେ କଣ ମରିବାରୁ ମହିନ ରାତ୍ରାଳରେ
କୋଣିଏ ହମେଷ ଅନେକ ହେବ । ଅମ୍ବେମାନେ
ବିଦେଶମା କହିଁ ବି ଯେବେ କଳିବର୍ଷର ପା-

ଲକୁ ଗୋଲାଥା ଓ ଏ ବର୍ଷର ଫରଳକୁ
ଦାରଅଣ ଜ୍ଞାନ କରିମାକୁ ହୁଅଇ ତେବେଶୁଳ
ଏ ବର୍ଷ ପାଇଁ କ କୁ ଉଷ୍ଣମହିନୀ ଖୁବିଲ ଅନା-
ସ୍ଥାପନେରେ ରଧାମ ହୋଇ ପାରେ ଓ ସରକା-
ରର ତିନିଲକ୍ଷ ହଜା ମହାଜନମାନେ ତୁର
ପରିଲକ୍ଷ ମହିନ ବରଳ ରଧାମ କରି ପାରିଛୁ
କିନ୍ତୁ ସରକାର ଗୁରୁଳ ବିଶୁଦ୍ଧିକୁ ବୋଲି
ଯେପରି କରି ବୁଝି ହୋଇଥାଏ ଓ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ
ପ୍ରଦେଶରେ ଶେନ୍ଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟ ରିଲ ହୋଇଥାଏ
ତହୁଁରେ ଦେଶଯାଏ ଯେ ଏବର୍ଷ ତେଜିଜା
ମହାଜନମାନେ ଅସ୍ଵଚ ବୁଲକ କଣିବାକୁ ମାତ୍ର
କରିବେ ନାହିଁ ଓ କଲିକାରେ ମାତ୍ର ରାଜ
ହତକ ହୋଇ ଅସୁଖବାଟ ଦେଖାକୁ ମାତ୍ର
ଅନ୍ଦଗୋବେ ଅସ୍ଵଚ ବୁଲକ ନେବେ ନାହିଁ
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଏଠାରେ ଘର ବସ୍ତର ବରିବାର
ସମୃଦ୍ଧିବାଜା ନାହିଁ । ଯେବେ ଅମୃତାଜଙ୍ଗର ଏ
ଥିବା ପରିମ ହୁଅଇ ତେବେ କଷ୍ଟପ ରଧାମ-
ଦ୍ୱାରା ଡେଇଗାର କାହିଁ ଅଛି ସନ୍ଦେହ ହାହିଁ ।
ସରକାର ଯେଉଁ ତିନିଲକ୍ଷ ମହିନର ବର୍ଷାବୁପ୍ତ
ଦେଇ ଆହୁନ୍ତ ଜାହାନହା ଅଛି ତୁରିଲକ୍ଷ-
ମହିନ ନେବାକୁ ଅଦେଶ ପଠାଇ ଥିଲେ ମାତ୍ର
କଲିକାର ବଜାରର ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଜାହା-
ନ୍ତରୁ କରି ଆହୁନ୍ତ । ଏ ଅଜ୍ଞବରିତ ହୋଇ
ନ ଥିଲେ କାତଳର ଦର ଅସ୍ଵଚ କରି ହୋଇ
ଆଗ୍ରା ଓ ଲହୁରେ ଏଠା କଣ୍ଠିଶ୍ଵର ବିହି-
ବଙ୍ଗ ହୁଅନ୍ତ କିନ୍ତୁ ଯେ ଅର୍ଯ୍ୟକୁ କଲିକାରେ
ମରଳର ଦର ଉପାର୍କ ହେବ ସେ ଅର୍ଯ୍ୟକୁ
ଏଠା ବିଶ୍ଵିଶ୍ଵାରର ଦ୍ରୁଗ ହଦାତ ହୁଏ ହେବ
ନାହିଁ ।

ଯେଉଁ ଶାନ୍ତିରେ ମନ୍ଦିର ଉତ୍ସୁକୁ ଦିଅ
ଯାଇ ଅଛି ଜହାଁ ସମ୍ମନରେ ତାର ଏହି ପ୍ରାଚୀବ
ତେଲିହାସୁଖରେ ଏହି ମନ୍ତ୍ରରେ ବାହାର ଅନ୍ତର
ଯେ ସବକାର କଷ୍ଟାହୃତ ନ ଦେଇ ଆପଣା
ଭର୍ମିତ୍ୟ ଦେଖାଇବିଲେବୁର ପ୍ରଦୂହିତଗ୍ରାମ
ଶଳେ ଦିଶାର ଥିଲେ କଲ ହୋଇ ଥାଏନ୍ତା ।
ଅମ୍ବେମାନେ ଏ ମନ୍ତ୍ରରେ ବୋଲି କୋଡ଼ି । ସବାଙ୍ଗ
କାର୍ଯ୍ୟ କୁରୁମାନକୁହୁଣ୍ଠି ଗନ୍ଧିନ ହଣାଇଲେ
କର ହୃଦୟକୁ କି ନାହିଁ ସନ୍ଦେହ ମାତ୍ରକାର୍ଯ୍ୟ
କରାଇ ଦଳମୁଖେ ଚଳନ୍ତା କାହିଁ । କଷ୍ଟାହୃତ
ଦେବା ଶାର୍କି ଭାନୁନ ଅଚ୍ଛାଇ । କେବେ ଯେ
ଅମ୍ବେମାନେ ବିଦ୍ୱାନ୍ତ ପୋଷକତା ଦିଲ ନ ଥିଲୁ
ଜାହାର ମର୍ମ ଏହି ଯେ ଧର୍ମଶାଖାଗରୁ ବିଜ୍ଞାନ
ପତି ଦେଇ କଷ୍ଟାହୃତର ବିଷକ୍ତ ବରିଥିଲେ

ଗବ୍ରୁଣେଣ୍ଟ କିନ୍ତୁ ସୁରଳ ମୂଳରେ ଶୁଦ୍ଧ
ପାଇ ଥାନ୍ତେ ଏପର ଅମ୍ବେମାନେ ସମ୍ବଦ ଜରି-
ଥିଲୁ ବୋହଲେ ସରବାଘ ଚକରଙ୍ଗଦ୍ଵାରା ଉଣା
ମୂଳରେ ଦିଲା ହୀଅନ୍ତା ଏମନ୍ତ ଆଗା ଅମ୍ବେ-
ମାନେ କହାର କର ନ ପାଇଁ । ତେବେଥୁଏବୁ
ଜେମର ଥର ଗୋଟିଏ ଦୋଷ ଏହି ଧର
ଅଛନ୍ତି ଯେ ଦିଲା ଜାମିନରେ ଅପରିଚିତ
ଦେବତା କୃପା ମା ଦାନ ଦିଆଯାଇ ଅଛି
ଏ ନିର୍ମଳେ ହିନ୍ତ ଜରକରିଥ ପଣ ହୋଇ
ଅଛି । ସତ୍ୟ କିନ୍ତୁ ତାହାକୋଇ ଏମନ୍ତ କୁଥା-
ଯାଇ ନ ପାରେ ଯେ କୁନ୍ତାବନକାରୁ କୁଜା
ଯାର ଦୂରକଣ ଦେଖିଥିଲା । ଏହିର ଅପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତି
ଅଚାନ୍ତ ବାରଣ ଏମାନେ ଏଠାରେ ଆଜେକ
ଦିନର ଶୁଭଲ ସଂଘି ଓ ଲବଣ ଉତ୍ସବର
ବ୍ୟକ୍ତିବାର ବର ଆଚାନ୍ତ ଓ ଏଠାରେବେ ସମ୍ମେ-
ହାନ୍ତ ଜାଣ୍ଟ । ସୁରବୁ ଏମାନେ ହେହ
ଅପରିଚିତ କୁହନ୍ତି ବରଂ କାର୍ଯ୍ୟକଷମ ଲୋକ-
ବୋଲି ବିଲ ଯାଇନକ କଣାଅଛି ।

ବତ୍ରମେଳ ।
ଅସୁଦେଶରେ ପ୍ରବ୍ୟବନ୍ତ ଗୋକୁଳ ସମସ୍ତେ
ବତ୍ରମେଳ ବହିକୁ ଏକ ଉପାନିଃ ଥାଇ ଗୋ-
ଟିଏ ନାମ ବାହାର ଅଛି ସେ ଏଥର ଗୋକୁଳ
ସମସ୍ତେ ବାବୁ ବୋଲି ପମ୍ପୋଧନ ବରନ୍ତି କୁଟୀ
ଅମୂଳାନଙ୍କ ମଜରେ ପ୍ରବ୍ୟବନ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ବାବୁ
ବିମା ବତ୍ରମେଳ ବହିବା ନିଜାନ୍ତ ବୁଲି ଅଛନ୍ତି
ଆଜିବାଲ ଯେଉଁ ମାନେ ବାବୁ ବା ବତ୍ରମେଳ
ବୋଲିର ଅଛନ୍ତି ଅଧିକ ଯାହାକୁ ଦେଖି ବି-
ବହନ୍ତି ହି ନ ବହନ୍ତି ସେ ଅଗଭୁବ ବର
ପଣା ନାମ ପୁରେ ଅଧେ ବାବୁ ଗଢ଼ି ବଶାର
ଦେଇଥାଏ, ହେମାନେ ଅମୂଳାନଙ୍କ ବଥାବୁ
କିମ୍ବା ମରିବେ ଅଗା ଅମୂଳାନଙ୍କ ପର୍ବତୀପୁରୀ
ଦୌରାନ ଜାହ ଚରିବେ ବିହୁ ଜହିରେ ଅମୂଳା-
ନଙ୍କର ମୋରକା ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ ତାହା-
କର ପଦ ଛାଇଲ ନେବାବୁ ଗେଡ଼ା କର
ନାହିଁ । କେବଳ ଏହାର ଅଗା କରୁ ଯେମନା
ଅର୍ଥବିଜ୍ଞାନ ପଦହୃଦ୍ଵାରା କଥା ଗୋରବ
କରିବା ହେଉଥାଏ ।

ବଡ଼ଲେବ ଦୋଇଲେ ଅଛ ପିଲୁ ଚିମ୍ବା
ମହତ୍ତ ଲେବରୁ କୃଷ୍ଣାବ ; ସେମନ୍ତ ବି ତହିଁ ର
କିଥରାଗ ପୁଅର ଏବି ପ୍ରେସଲେବ ଲାଭ ମୋ-
ଦିବୁ କୃଷ୍ଣାବ । କିନ୍ତୁ ଦର୍ତ୍ତମାଜ ବିଧକାରୀଙ୍କାମ
ଅଛ ପ୍ରେସଲେବକ ସ୍ଵା ଦୂରଲୋକ ଲୁହାମାଉ

ଅଛି । ଯେଉଁ ମାନେ ଜୀବିତେବେ ମାନନ୍ତି ସେ-
ମାନେ ବ୍ରାହ୍ମଗୁଣ ବର୍ଣ୍ଣଗ୍ରେଷ କୋଲି ବଜାଲେବ
ବହୁ ପାରନ୍ତି ଫଳଟା ବ୍ରାହ୍ମଗ ସକଳ ଦୃଢ଼ିର
ପ୍ରକ୍ରିୟ ହେବାର ସୁଧାବୁ ବଜାଲେବ ହୋଇଥାଏ
ଆଇ ସବୁ ଜାଇ ତାହା ସମ୍ମାନରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠେକ
କିନ୍ତୁ ଜାଇର ଜହୁ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ବଜାଲେ କ୍ରୂଧା
ଜାଇର ମୂଳବାରଣ ହେଇଥାଏ । ଯେଉଁ ମାନେ
ଉତ୍ତରଣ କ୍ରୂଧା କରନ୍ତି ସେମାନେ ଧକ୍ଷାକ ହି-
ଲେ ମଧ୍ୟ ବଜାଲେବ, ସମସ୍ତେ ତାହାର ପୂପା
କରନ୍ତି ଓ ଯେଉଁ ମାନେ ନବିକ୍ରୂଧାରେ ଥାନ୍ତି
ସେମାନେ କୋରତପରି ହେଲେ ସୁଧା ଶ୍ରେ-
ଷେଷେକ । ଏହି ହେତୁର ତେଲ, ତାମୁଳୀ, କୋରତ
ପ୍ରକାଶ ଯେଜେ ଧଳ ହେତୁନ୍ତି ତାହାଙ୍କ
ନେବେ ଶ୍ରେଷ୍ଠେକ ବିବେଚନା କରି ତାହାଙ୍କ
ସଂସର୍ଗ ହେବାରୁ ଅବସ୍ଥା ହିଅନ୍ତି । ତେବେ
ତାମୁଳୀ ପ୍ରକାଶ ହାତୁଅଳାଇଲୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠେକ କାହା
ବର୍ବାର ବାରଣ ଏହି ଅନୁମାନ ହୁଅର ଯେ
ତାହାଙ୍କ ସ୍ଥାମାନେ ଶାତ୍ରୁ ଯାଇ ବିବାହଣା
କରନ୍ତି କି ଉକ୍ତ କ୍ରୂଧା ଦେଖାନ୍ତରମରେ ଦୂଷ-
ଣୀୟ ଅଟଇ । ମୁଗଳଃ ପରମେଶ ଏହି ବିଧାନ
ଅଛି ଯେ ଦେଶାନ୍ତରମରେ ଯାହାର କ୍ରୂଧା ଶୁଦ୍ଧ
ହେବୁ ବଜାଲେବ ନବେତ୍ରେ ଧନ ଅର୍ଜିଲେ ଦେହ
ବଜାଲେବ ହୁଅର ନାହିଁ । ଭେବେ ଯେ
ଲୋକ ଯେ ସେ ଧଳ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ବଜାଲେବ
ବହନ୍ତି ଏହା ବିବାହୁ କ୍ରମାନ୍ତର । ତାହାର ବି-
ପ୍ରକାଶ ଥାର ଅଛି ଓ ସେ ବଜାଲେବ ଯାହାର
ପ୍ରୋତ୍ସାହ ଦୂର କବି ଗତି ଦୂରର ସେ ବଜା-
ଲେବ ଯାହାର ଅଗପତ୍ରରେ କୃତିଲେବ ହୁଅ
ପକାଇ ଦୋତ ଥାନ୍ତି ସେ ବଜାଲେବ । ଆମ୍ବେ-
ମାନେ କହୁଁ ଏମାନେ ଦେହ ବଜାଲେବ
ନହନ୍ତି । ଏମାନେ ଧଳ ।

ଧନୀ ଲୋକଙ୍କୁ ଯେ କାନ୍ତି ବିଦ୍ୟାରୁ ଜାଣା ମାତ୍ର
କୁଳ ମାତ୍ର ବହୁଲୋକ ଯେ ବାବୁ ଏଥରେ ବିଦ୍ୟା
ପ୍ରମେହ କାହାରୁ । ବାବୁଙ୍କର ବହୁକାଳର ଓଡ଼ି-
ଗାରେ ବନ୍ଦବନାର ବୋଇ ଅସୁଧାରୁ ବିଦ୍ୟା ପୂର୍ବେ
ବାବୁର ଅର୍ଥ ଯାହା ଥିଲ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହା
କାହାର । ଅଧ୍ୟନକ ବାବୁଗର ବଜ୍ରକାର ଅସେଇଛି
ଓ କାହାର ଅର୍ଥ ଯେ ଚଞ୍ଚଳ ଧନ ବନ୍ଦୁ ନିଃ
କାନ୍ଦାପ୍ରକାରେ ଲୋକର ଉପକାର କରଇ
ଦେବ ବହୁଲୋକ ଓ କାନ୍ତି । ପରବୁ ନ ଦେଇ
ଅପଣାର ମୌର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଇବାପ୍ରାଣ ଦେଇ
କାନ୍ତି ବିମ୍ବା ବନ୍ଦଲୋକ ହୋଇ କାହାର । କାହାର
ଧନ ହେଲେ ଅଧର ଲୋକର କହିରେ କ

ଲୁହ ? ଶତଶାଶାନାବେଳେ ଦିନକ ଧରି ଅଛି
ଓ ଯେଉଁ ଲୋକ ମର୍ତ୍ତ ନ ଜାଗରେ ସେ ଯେବେ
ଶତଶାଶାନାକୁ ଅପଣାର ଧନବାର ଜୀବ
କରେ ତେବେ ତହିଁରେ ଘୋଷ ନାହିଁ ।
ଏହିପେ ସବୁ ମନୁଷ୍ୟ ଅପଣାକୁ ଧନବାର ଜୀବ
କରିପାରନ୍ତି ଓ ସାଥରଣ୍ଡଙ୍କ ବିବେଚନାରେ
ଅଛି ଦିରପ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଧନବାର । ୪ଙ୍କ ଥବା
ବଢ଼ିଲୋକ ହେବାର ଉପାୟ ମାତ୍ର ଆର୍ଥିକ ଧନ
ଲୋକ ଯେବେ ପାତେ କରେ ତେବେ ବଢ଼ିଲୋକ
ହୋଇପାରେ ବିଜ୍ଞ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ କାର୍ଯ୍ୟପୂର୍ବ
ଅପଣା ମାନ୍ୟ ସଫଳ କର ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସେ ବଢ଼ିଲୋକ ହୋଇ ନ ପାରେ । ଯେଉଁ
ଲୋକ ଯେତେ ଧଳ ଅର୍ଜିର ସବୁ ସାଥରଣ୍ଡ
ହୁଏ ସବାରେ ବ୍ୟୟ ଦର କବ ସେ ନିର୍ଦ୍ଦିନ
ହେଲେହେଁ ବାସ୍ତବରେ ବଢ଼ିଲୋକ ଅଟଇ ଲାଗୁ
ବାବୁ ବଢ଼ିଲୋକ ଥିଲେ କାହାଣ ଜୀବାଜୀର ଜୀବି
ଅବସ୍ଥା ଯାହିଁକିମାନ ରହିପାର । ଏହିପରି
ଅନେକ ବଢ଼ିଲୋକ ଓ ବାବୁକର ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ
ହୋଇପାରେ । ଶୁଣି ଶୁଣ ତିକିବା ଦୁଃଖର
ବ୍ୟାପରଥବ୍ୟା ଦେଖି ପୁଣ୍ୟ ହେବା ଓ ଜୀବା
ମୋତଳ ଦରକାର ଦେଖା କରିବା ସାଥରଣ୍ଡଙ୍କ
ହୁଏ କବନା କରିବା ଓ ଦେଖର ଅବସ୍ଥା ଉଦ୍‌ଘର୍ଷ
ଦେଖି ଦେଖା କରିବା ଓ ଏହିମନ୍ତ ଉଦେଶ୍ୟରେ
ଯଥାପାଠ ଆର୍ଥିକ୍ୟ ଓ ଶ୍ରମ କରିବା ପ୍ରକୃତ
ବଢ଼ିଲୋକର ଲକ୍ଷ୍ୟ । ଏମନ୍ତ ଲୋକ ଦୁଃଖ
ହେଲେହେଁ ପ୍ରକୃତରେ ବଢ଼ିଲୋକ ଅଟଇ ଓ
ଯାହାଠାରେ ଏଷବୁ ବିହି ଦେଖା ନାହିଁ ସେ
ଯେତେ ତୁଳିବନ୍ତ ହେତ ବାସ୍ତବରେ ସେ
ପ୍ରେସଲୋକ । କିନ୍ତୁରେ କୁଳପୁରୁଷ୍ୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ମୋହନର ବ୍ୟାପ ବଢ଼ିଲୋକ ଥିଲେ ସତ୍ରର
କାଲେଗୁର ମହାଜନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାବୁ ଗାନ୍ଧା-
ନନ ଦେ ମୋହିଏ ବଢ଼ିଲୋକପରିଆ ଦେଖାଇ
ଅଛନ୍ତି ନୋହନେ ତେମାରେ ଅବସ୍ଥା ବଢ଼ି-
ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟ ଅଛି ଦିରି । ଅମ୍ବେମାନେ
ତ୍ରୈଶାବାସିକୁ ଉପରେତୁ ବାଧାମାନ ଏହି ଉଦେ-
ଶିଳ୍ପେ ସୁରତ ବରାଇ ଦେଉଥାରୁ ଯେ ଦେମାନେ
କିମ୍ବା ଧଳ ଅର୍ଜିତ ହେଲେ ଦୋଳ ନୋବେ ଯେ
ଜୀବାକୁ ବଢ଼ିଲୋକ ଦା ବାବୁ କଷ୍ଟଅଛନ୍ତି
କହିଁରେ ଦେମାନେ ଅପଣାକୁ ବୌରିବାକୁ
ମନେ ନ କର ଯହିଁରେ ପ୍ରକୃତ ବଢ଼ିଲୋକ ବି
ବାବୁ ହେବେ ତହିଁରେ ଯତ୍ନବାହ ହେବନ୍ତ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ

ଜାତବେଶ୍ୟର ମହନ୍ତ ଉକବର୍ଷ କାଶକା-
ସର ଦିଶୁ ପାଇଅଛନ୍ତି ତୁମ ଫିମେ ଆମ୍ବମା-
ଙ୍କର ଶପାକାରମାନେ ଗର୍ଜପ୍ରାହର ଧରିବାରେ
ଜାହାକୁ ଉଦ୍‌ଦୟାଏ ଦରିଥିଲେ । ଧାଠମାନେ
ଏ ରମ୍ପି ସଂଗୋଧନ କରିଛେବେ ।

ଗତ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଶ୍ରୀମତୀ ରେବିନ୍ଦ୍ରା ସାହେବ
ବରିଷ୍ଠର ଗତତାତ କ୍ରମକାଳୀନେ ଏ ନଗରରୁ
ଯାଥା ହେଲେ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଲୁଁ ସେ କିମ୍ବା ସାହେବ
ତମେଷତା ବଜା ପ୍ରକାର ମନୀନ୍ଦ୍ରିୟ ଓ ବିବାଦ
ଅଛି ସହଜ ଓ ମୁଦରଙ୍ଗେ ଶିଖିବି କର ଅଛି
କୁ । ଏହା ଅଛି ସୁଖକଳକ ବିଷୟ ଅଠର,
ଏଥର ସହିତେଷ ଦୃଢାନ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲେ
ଧାର୍ଯ୍ୟକାଳକ ତଥାରୁ ।

ଗରୁ ପ୍ରଭାଗିତ ବନ୍ଦିବଜ୍ଞା ଗଲେଟରୁ ପ୍ରଭାଗ
ଯେ ଶ୍ରୀମତ୍ ବିମ୍ବବାବେବ ପ୍ରଥମମେଣିର
ବଲେଟରୁ ମାତ୍ରେଷ୍ଟ ହୋଇ ଅଛିନ୍ତି ଓ ବାବୁ
ଜଗମୋହନ ସମ୍ବୂଧନକୁ ଲେକ୍ଟରୁ ଛିନ୍ତି
ମାସର ଅଳ୍ପ ପ୍ରହ ଛାଣୀ ପାଇଥାବିରି ।

ଶୁଣ୍ୟାବ୍ୟେ କର୍ଷମାନର ମହାଶାଳା ଆପଣା
କମେଟାରୀ କିମ୍ବା କୁଳଚର୍ଚ ଉପରଥିଲାର
ତଥାର ଗୁଡ଼ିଳ କିମ୍ବା ବଜାଳାକୁ ପଠାଇବାରୀ
ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଏ ଗୁଡ଼ିଳ ନେଇ
ପୋତା ଜମିଦାରୀ ସବୁର ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ
କରିବେ ।

ଗର୍ବ ସ୍ମାଧତାରୁ ଏ ଜଗରିବୁ ହର୍ମାଳ ଓ
ଇଂରୀସ ଦୁଇମାନ ଏକମାତ୍ର ଏ ଏକମାତ୍ର ଦୟା-
ଦିଲ୍ ଶ୍ରୀର ବନ୍ଦ ଦୋଷାତ୍ମକ ଓ ଦିଜବେଶାୟ
ଶିଖବମାନେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ଏହି ଅବଶ୍ୱରେ
ଆପଣା ଏବଳ ଯାଇ ଆଚନ୍ତି ।

ମାହାଜ୍ଞାରେ ଏକ ଦୂର ଜଣେ ସ୍ଥିମେଳ
ପ୍ରତି ଅଗନ୍ତୁ ହୋଇଥାବା ଜାଣ୍ୟଦ ବିଷୟ ଯେ
ଆମ୍ବମାନଙ୍କର 'ଧୂର' ଏଥ୍ୟୁକେ ରେଖାଥିଲେ
ଉଦ୍‌ବିଷୟରେ ଆମ୍ବେମାନେ ଆନେବ ଅନୁଭ୍ବାନ କରି କାଣିଲୁ ଯେ ଯେତେବେଳା ଗୁଣ-
ଯାଏ ତହିଁ ଅଧିକାଂଶ ମଧ୍ୟରେ ଯେତେବେଳ
ପ୍ରକରରେ ସଂର ଗାହା ଦୂରର କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହଇ
କୋଣ ହୁଏ ସେ ସବୁ ଜଳ ବଢ଼ିବ ଲୋକର
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ସେ ସାର ବନ୍ଦୁରଙ୍ଗ ଅଧିକ
ଓ ଗାହାର ସମି ଗନ୍ଧର୍ମ୍ୟ ବିଷୟ ଜାଣି ଛାଇ

କଣିଲୁପରି । ବାସୁଦରେ ତାଙ୍କଣ ଉଜ ହୋଇ
ସମ୍ମାନ ନାହିଁ । ଥାଓମାନେ ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ
ଯେତେବେଳୀ ଶୁଣିବ ସେବରୁ ବିଶେଷଦେବ ନିଅଥ୍ୟ
ମନ୍ତ୍ରି ।

ଏକଳୁ କଳରିବ ଯେ ଅଗନ୍ତା ଦର୍ଶ ଅଭ୍ୟାସେ ଏହି ଚର୍ଚା ଜାମୁଲ ପାହେନ ଏଠା ଦର୍ଶିତାମଧ୍ୟ କରି ବନ୍ଦ ବନ୍ଦ କରି ପିନ୍ଦେ ଓ ଜୀବାଜ୍ଞ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ସବୁ ଉପରିତର ପ୍ରେଷଣିଲ ପାହେବ କରିଲାଇ ଲେଖନେବୁ ଗବର୍ଣ୍ଣର ହେବେ । ଏ ବିମାଦ ଅନ୍ତରିକ୍ଷର କି ନୃତ୍ୟ ଅମ୍ବେନିମାରେ କହୁ ନ ପାଇଁ । ଜେବେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ମାହିତୀରେ ଏହାଜିର ସମ୍ବନ୍ଧ ଘଣାଥିବା ।

ପେଲିଚିବୁ ସମନ୍ତ କହଇବନ ଶୁଣି ଅଛନ୍ତି
ଯେ ବାବୁ ସୁରେନ୍ଦ୍ରନାଥ ବାନ୍ଦୁଧାଳ ଜାମରେ
ଗବ୍ରୀମେଘ ଯେ ସମ୍ପୁ ଅଭ୍ୟାସ କରିଥିଲେ
ଯେ ସମସ୍ତର ସେ ନର୍ଦେଖ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।
ଏ ବାଥାଟି ଦଳ୍ ହେଲେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁଖର ବିଷୟ
ଅଟଇ ଘନେହ କାହିଁ ତେଣୁକୁ ଗବ୍ରୀମେ-
ଶ୍ଵର କରିବର ଯଥାର୍ଥ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରହାନ୍ତିରୁ
ଶିଖା ପାଇବ ।

ତେଜିବସ୍ତୁର ଅବଶଳ ହେଲୁ ଯେ କା-
ନ୍ତକେଷ୍ଟର ମହିନୀ ବେତେଜଣ କେଲିପାରେ
କାର୍ଯ୍ୟ ବରି ପାଇବ ହେବାର ଘାହାକୁ ସାଧ-
ଥାଗାଳରେ ରଜାମାତ୍ରାକୁ ।

ଜେଲକୟୁସ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ଭାବଦେଶ୍ୱରର
ମହନ୍ତ ଯେଉଁବ ହୋଣ୍ଟିଲେଇ ହୃଦୟକେଳ-
ଧାରାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ଛାତ୍ରର ଫେର
ଠ ୯୯କା ଲେଖାଏ ବନ୍ଦ୍ୟ ହେଉଅଛି । ଏ
ଜେଲ ପଦିଥ ବୋଲି ଜାତିଚନ୍ଦ୍ର ଓ ବିଜୁ-
ବର୍ଜୀ ଗ୍ରାମର ଲେବନାନେ ସେଇ ଯାଉଅଛନ୍ତି
ଏ ବନ୍ଦ୍ୟ ବେତେତ୍ତିର ସଂଖ୍ୟ ଆମ୍ବେମାନେ
ନହିଁ କି ପାଇଁ ବିନ୍ଦୁ ଘୋଷିକେ ଦୂରାଙ୍ଗର ପ୍ରକାଶ
ଗାହା ଅସୁବ କଥିଲା ।

ଶେଷିବନ୍ଦୁଙ୍କ ଲେଖନ୍ତି ସେ ଗର ସପ୍ତାବ୍ଦେ
୧୦ ଡିଜାର ମହି ମୂରିଳ ଛଲକାରୀ ଦିବେ-
ଗଲୁ ବନ୍ଦାନ ହୋଇଅଛି । ପର୍ଦ୍ଦିଷ ସମୟରେ
ଏପ୍ରକାର ବନ୍ଦାନ ହେବା ତମାର ଦିନମୁଁ
ଥାଇବା ।

ପାଦ୍ୟାହିଅର ଲେଖନ୍ତି ସେ ଥାଏ କହାର
ମହିମ ପଥ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଗୁଣ ଉତ୍ସାହ ବିବଳ-
ପୂର୍ବ ଓ ଧରିତାକୁ ନିର୍ଜ୍ଞ ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ରୀ ଯମ୍ଭାନ୍ତିର
ମାଲ ଗୋଦାମ ଓ ଅନ୍ଦେବ ବେଳାତି ମଧ୍ୟ
ଏହି ଦ୍ରୁଦ୍ଧରେ ପରିପୁଣ୍ଡ ରହିଥିଲା । ଏହି

ପ୍ରକାଶ ଆମଦାଳ ହେବାଟୁ ବୋଲି ହୃଦୟ
ବନ୍ଧୁତାର ବଜାର ଗୀତଙ୍କ ହୋଇଥିଲା ।

ମାନ୍ଦ୍ରାକରେ ଦିଅରହନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତର କରିବାକୁ
ଅଛେବ ଲୋକ ପ୍ରାଣୀ ହେବାରୁ କୋଣ
ବେବଜ୍ଞା ବିଧାନ କରିଥିବାରୁ ଯେ ମାନ୍ଦ୍ର
ତେ ଚଢ଼ିବ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଉଲ୍ଲେଖିତ ପକ୍ଷକୁ ଦେଇ
ମାନ୍ଦ୍ରବେ ଓ ଯେତେ ବିଅର ସଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟେ
ହେବ ଜହାଂରେ ଜାଲକ ପ୍ରତି ଏବ ଆଶା ଲୋ-
ଗୀର ଶାକସ ଘରିବ ।

ପାରସ୍ଯର ବାଦ୍ୟାଳ ବିଲ୍ଲାଙ୍ଗର ଫେର ଅନ୍ତରୀ
ଗୋଟିଏ ସୁଖକର ଭାର୍ଯ୍ୟ ଏହି ଭରାଥକୁଣ୍ଡି
ଯେ ବାଦ୍ୟାଳ ଦାଶୁରେ ବିଜେ ବିଜ ଦେବନେ
ଧ୍ୟାନମାନେ ବାଽ ଧରିଥାର ରଣିବା ପାଇ
ଲୋକଙ୍କ ଯାହା ପ୍ରକାର କରୁଥିଲେ ଜାହା ବନ୍ଦ
ଦେହାରଥାଣ୍ଟି । ଏଥିପାଇଁ ଧ୍ୟାନମାନେ ବିଶ୍ଵ
ପାଇଥାରି ।

ବହୁମେଣ୍ଡ ସମାଜକୁରେ ପ୍ରଦାନ ପାଇ
ଅଛି ଯେ ମାତ୍ରାଭୋଗ ଓ ଯେବଳନ୍ତିରେ
ପୂର୍ବ ପତ୍ରବାର ଅନ୍ଧକା ଅଛି । ହେଠାତାର
ମହାନ୍ତା ଯୋଧୁରୁରେ ବଞ୍ଚିଯାଗର ଜ୍ଞାନକ
ଏକ ବୃଦ୍ଧ ପୁରୁଷୀ ଖୋଲାଇ ଆଚନ୍ତୁ ତେ
ନଶର ମଧ୍ୟରେ ଘୋଷଣା ଦେଇଥିଲୁଗୁ ବି
ଯେତେ ଲୋକ ପରିଗ୍ରାମ କରିବାକୁ ଉତ୍ତା ଚି
ରଣ୍ଟ ସମସ୍ତେ ଏଷୁଦ୍ଧାରେ ବାର୍ଯ୍ୟ ଦରକାର
ପାଇବେ ।

ବର୍ଗେଶାର ପୁରୁଷାଙ୍କ ସତାଖେ ଯେଉଁ
କମିଷନ ବସିଥାଏ ତାହାରେ ବେଳେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ
ଦ୍ୟା ମୁକ୍ତାର ଉପରୁତ ହେବାର କିଷେଷ ହୋ-
ଇଥାକୁ ଦେବାର ହିନ୍ଦୁଧ୍ୟୁତିଥାର ଲେଖନ୍ତି । ଏପରି
କିଷେଷ କତେ ଅନ୍ଧାଳୁକର ଅନ୍ଧାଳ ଜାହାନ ଯାହା
ଉପରେ କୌଣସି ଅନ୍ଧାଳୀବ ହୃଥର ଜାହାନ୍ତି
ଅଧିନ ରହି ସମ୍ରତ ସବାରେ ଯେବେଳେ ପ୍ରବାର
ସୁଧାର ଦେବାର ପମ୍ବତ ଜାହା ଦେବାର ଚିତ୍ର ।

ଅସ୍ତ୍ରୀ ପଦେଶରେ ମୟ ବୃକ୍ଷ ଅନ୍ଧବଳ
ଥାକ ଫୁଲର ଥଣ୍ଡା ଲାହୁଁ । ମୋତା ଗନ୍ଧିବୁଲ
ଲେଖିଅବୁନ୍ଦ ଯେ ବୃକ୍ଷ ଫଳ ଶ୍ରୀମାର ଗନ୍ଧ
ମରୁଗଲାଗି । ଓ ରବ ଫୁଲ ଅନ୍ଧକ ହୋଇ
କହି ।

ଡେଲିଗ୍ସ୍ୟୁସରେ ଧାଠକଳୁ ଯେ ଦୂଷମାନ
ବାହେବଳ ମରରେ ବଜଳାରେ ଏତେ ଦସ୍ତ
ଅଛି ଯେ ଥିଗାମୀ ତୁମାହ ମଧ୍ୟରେ ଦୂର୍ଲଭ
ହେବାର ଅଗମା ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ କାହା
ଯେ ଦୂଷମାନ ବାହେବଳ ନେବାର ପରାମର୍ଶ

ଅବସ୍ଥା ଅନେକ ଜଣା ଅଛି ତେ ତମା ରିକ୍ଷ
ସମୟରେ ଏହାକିର ସହିତଗୁରୁତ୍ୱ ଅନେକ
ସୁଫଳ ଦୃଶ୍ୟର ମାତ୍ର ଯେତ୍ରଳେ ମାତ୍ରା ପ୍ରାକ୍ତନ
ଆମଦାନ ହେବା ପ୍ରକଳ୍ପେ ବଜାଲାରେ ମୁହଁ-
ଲର ସ୍ଵର ଦିନୁଆଛି ଯେତ୍ରଳେ ଏଗର ବିଶ୍ୱ
ଉପରେ ବର୍ଣ୍ଣର ଦରବା ବିବେକଗୀମ୍ବା ଅପଳ
ବିନାଚ୍ଛବି ସନ୍ଦେହ ହେଉଥାଏ ।

ବଜା ଅଂମାସରେ କଳାଗ୍ର ଗୁଣପରିଷ
ମହିନେ ଅତ୍ୟକ୍ତ ଗ୍ରାଲ ବିଦେଶକୁ ଉପ୍ରାନ୍ତ
ଥୋରଥିଲ ବୋଲି ମାତ୍ରମ୍ ଅତ୍ ଲକ୍ଷ୍ମୀ
କେବି ଅବସ୍ଥା ରହୁ ଉତ୍ତାମ ଏ ଦୂର୍ଗମ୍ ।
ବର୍ଧିତ ଏହି ଉତ୍ତାମାର ସେ ଜୀବନ୍ତକଥର
ବିପ୍ରାଜି କିଛିଦ୍ଵରେ ମହିନେମେଣ୍ଟ ଅନେବି
ଅପାଦଧାନଗତା ମହିତ ବାର୍ଷି କଲାଅଛନ୍ତି ।
ଡ୍ରେଶା ଦୂର୍ଗମ୍ବର ଏବି ବାର୍ଷି ମଧ୍ୟ ଉପ୍ରାନ୍ତ
ଅଗ୍ରେ ।

୧। ଏତୁକେମନ ଗେହେତୁର ଅବଶ୍ୟକ
ହେଲୁ (ଅମେରିକାରେ) ବିସ୍ତିତ ହେଲା
ଗୋଟିଏ ସମ୍ବାଦ ଉଠିଥାଏ । କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର
ମୋତ ବାରାନ୍ଦ ଗୋଟିଏ ଗୁଡ଼ ମଞ୍ଚରେ ବାଳ
ପାତି ଯାଉଥିଲା । ପିଛିଲୀ ଫ୍ରେଶ୍ କୁହାରୀ,
ବୋରୁର ଜଗରରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ନା ଥରେ ନୃତ୍ୟ
କରି ମୁଣ୍ଡର ବାଳ ପାତି ଯାଉଥିଲା ।

୨। ଚର୍ଚିକାଳେ ସ୍ଥାନୋତ୍ତମାନେ ଶ୍ରୀବାବ
ଲକ୍ଷ୍ମୀଦୂମାନଙ୍କ ସହିତ ଏହିପରି ସୁଧ କରିଥିଲେ
ସେ ପୁରୁଷମାନେ ରେଣ୍ଡର ସାହିବ ଓ ଧୂର୍ମ-
ପତ୍ର ଦେଖାଇ ପାରି ଛାହାନ୍ତି ।

ଆମପ୍ରଦେଶର ଜୟେ ପ୍ରଧାନ କମିଶନର
ଅଥବା ରହିମାର ଯେଉଁ ପ୍ରସାବ ହୋଇଥିଲୁ
ତାହା ଛବ୍ବୟ ହେଲା । ଏଠା ପ୍ରଧାନ କମିଶନ
ମବ୍ରିମେଣ୍ଡୋ ଇଣ୍ଡିଯାଙ୍କ ଅଥବରେ ଉର୍ମା କରିବେ
ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶର ପ୍ରଧାନ କମିଶନ ପ୍ରାୟ
କେଇକି ପାଇବେ ।

ମୁଳ୍ୟପତ୍ର ।
ବାବୁ କମାଇବିବେ ବୋଷ ଉତ୍ତମ ଅନ୍ଧିମ

ପାତ୍ର କ୍ଷେତ୍ରମୋହନ ଦୂର ଉଠିବ ସବୁଦା ।

“ দামোদর দাশ ” ৪৪

Digitized by srujanika@gmail.com

ଶ୍ରୀମତୀ ଏହି ଅନୁକଳାପନିକା ସହରୁ କଥକ ଦିର୍ଘ-
ବିଜୟ କରନ୍ତି ଯେଣି କଥାକିମ୍ବା ଯେବେଳେ
ମନ୍ଦିର ଶ୍ରମର୍ଜିତ ହେଲା ।

ପାତ୍ର ମହିଳା କାନ୍ଦିଲା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

৪৮

ଭାବେ ଉଜ ପ୍ରସମର ସନ୍ଧାନପତ୍ରରେ । ମୁଖେ ଶବ୍ଦରେ ସନ୍ଧାନପତ୍ରରେ ଗଲିବାର

শ্রী ০ শেখা

{ ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ନଳ୍ଲୁ ୫୫
ଦର୍ଶମେତ୍ରଳ୍ଲ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମହିମା ପାଇଁ କାହିମାଥିଲି ୫୯ }

କଟକର ମୂଳସଂ ବାବୁ ଛଇବୁଝ ଶିଖ
ପ୍ରଧାନ୍କୁ ହାତେବୋର୍ତ୍ତ ଏଠାର ଦୃଷ୍ଟି ମୂଳସଂ
ଓ କେନ୍ଦ୍ରୀୟପାର ମୂଳସଂ ବୋଲି ନିୟମିତ
ବରୁଆରୁକୁ । ସୁତର୍କୁ ଏଠା ସବତୀନେଟଙ୍କଳକୁ
ଯେ ମୂଳସଂର ଜ୍ଞାନା ଅଛି ଜାହା ସ୍ଥିର
ରହିଲା । ଶୁଣାନାବ ଥେ ଏ କଟକର ପକ୍ଷା
ନହିଁ ବାରଣ ତୋରରେ ଗୋଟିଏ ମୂଳସଂ
ମହିକୁମା ବିଦ୍ୟାର ପ୍ରମ୍ଭାଦ ହୋଇଥାଏ ଓ
କହିଁ ଏହେଁ କଟକର ମୂଳସଂ ସବୁର ଶିମା
ପଞ୍ଚଭର୍ତ୍ତନ ହେବାର ସମାବନା ଅଛି ।

ବାଲେଶ୍ୱରର ତଣେ ସବୁକିନେବୁ କଳ
ରହିବାର ସଂକାଦ ଅମ୍ବେମାନେ ଏଥୟୁବେ
କେବିଥିଲୁଁ । ରକ୍ତ କର୍ମରେ ବାଗୁ ଗାଁବରଣ
ପୁରୁଷଙ୍କ କିମ୍ବକୁ ହୋଇ ଥିଲୁଁ । ଆଶାମିଆମ
ତା ଏ ରଜଠାରୁ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ କରିବେ । ବାଲେ
ହୋର୍ମର ଅଜ୍ଞା ଅଧିଅଛି ଯେ ଏ ମନ୍ଦବୁମୀ
ବାସିଲ୍ଲା ସେଠା ମନୁଷ୍ୟର ଉଠିଧିବ ଓ ସବୁ
ଜୀବେଚକଳୁଁ ମୁନ୍ଦରଧିର ହାର ହାଥିବ ।
ଅମ୍ବେମାନେ ବୋଧ କରୁଁ ଏଥୟେ କାଲେଶ୍ୱର
କାରିଜର ଅଳେବ ପୁରୁଷା ହେବ ଓ ସରେନୋ
ମଳଦମା ପାଇଁ ଯାହା ବଜ଼ବରୁ ଅଧିବାକୁ ପଢ଼ୁ
ଥିଲା ତାହା ହେବ ନାହିଁ କେବଳ ଅଧିଳ
ଏଠାରେ ହେବ ।

ବିଦେଶୀ ସାଧାର୍ଯ୍ୟ କୋଳାଇଛନ୍ତି କି କଇଲା-
ରେ ନେଇବଲୁ କଲେଜ ଓ ସଂସ୍କୃତ କଲେଜ
ପ୍ରଥମ ବିହିଲା ଦେଇ ଅବସ୍ଥାରେ ବୁଝି ଦେଇ
ଶାଶ୍ଵତ କରୁଥିଲେ ଉତ୍ତଳର ଦର୍ତ୍ତମାନାବସ୍ଥା
ବେହି ପ୍ରାୟ ଅଛି, ଏଠାର ଦୃଢ଼ି ଦେଇ କଲି-
ତା ମେଉବଲ କଲେଜକୁ ଶ୍ରୀ ଧାରାଇଲେ
ବଜା ରାଜ ହେବ। ଏଥିରପରେ ଆମ୍ବେମାନେ
କହୁଁ କି ତତ୍ତ୍ଵାଳ୍ୟ ସଙ୍ଗେ ଶିକ୍ଷା ଦେବାର
ଯେବେ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦୋଇଅଛି କାହା ଏକଗ୍ରରେ
ଗଲାଇବାର ଉଚିତ ଓ ଯେବେ କିନ୍ତୁ କୁତ୍ତି ନ
ଦେଇ ଦେହି ଶିକ୍ଷା କରିବାକୁ ଅସିବେ କାହାଁ
ବୋଲି ହାତ୍ତୁ କରିବାକୁ ଆମ୍ବେମାନେ ମରେ କରନ୍ତି
ରେବେ ତୁର ତିବି ଟଙ୍କା କର ବୁଢ଼ି ଦେଇ
ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ମଧ୍ୟ ଦେ ଟଙ୍କା ଧାରିରେ ପଢ଼ିବ
କାହାଁ ଦରଂ ଅନେବି ପାଠଗାଲୁଠାବୁ ଭାବୁରେ
ଆସିବ ଉପକାର ହେବ ।

ଭାଷାଶବ୍ଦକୃତି ପର୍ଯ୍ୟାପାର ଫଳ ।
ଡେପାରେ ଚଲିବରସ୍ତରେ ମୋର ମାନେ
ହୁଣ୍ଡାଶବ୍ଦକୃତି ପର୍ଯ୍ୟାପାର ଉତ୍ତରୀଞ୍ଚ ହୋଇଥିଲାଏ
ତାହାଙ୍କ ମାନର ଗୁଣିବ ଜାଲିବା ଥିମ୍ବେମାନେ
ଜିଲ୍ଲାଲୁହମିଶ୍ରାର ଏକଟି ୦ ସେହେଠିରକାଳାର
ପାଇଥିବାର କୃତଜ୍ଞତା ପଢ଼ିବ ମାତାର ବସ୍ତୁଆରୁ
ଉତ୍ତର ଜାଲିକାର ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଡେପା-
ରେ ପ୍ରଥମମହୋତ୍ସବରେ ଉତ୍ତର ଦୂଷଣମହୋତ୍ସବରେ
କୁ ୧୫ ଶତ ଟଙ୍କାମହୋତ୍ସବରେ କୁ ୩୦ ଶତ ମାର

ଜ ୨୨ ଶ ଦିହାର୍ତ୍ତ ହୋଇଥାକୁଣ୍ଠ । ଏ ଶବ୍ଦ
ମାନସର ନାମ ଓ ଯେ ଯେଉଁ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ
ଆୟ୍ୟକ ବରିଅଛନ୍ତି ତାବା ଅପରିକୁଷ ଦିଗାରେ
ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ।

ଏକ ବିଦ୍ୟାଲୟର ଫଳ ତୁଳନାକର ଦେ-
ଶୀଯାଏ ସେ କୋଗର୍ମୁଳ ତୋଳାଇଲେ ସଂପର୍କ-
ଧାର ହୋଇଥାଏ ତ ଭାବୀ ଜଳେ ମହାବିଜ-
ପୁର ଓ ଦୋଷିଷାହ ପ୍ରାଚ ପାଇଥାଏ । ବଢ଼ଳ
ବର୍ଣ୍ଣକୁଦ୍ରର ସ୍ଵଳ୍ପ ମହିମା ଥିଲେ କଳଥିଲା
ଏହି ଅଭି ସେଷର ଦେଖା ନାହିଁ ଏ ଅବସ୍ଥା
ବଢ଼ ଗୋଟିଏ ଘଟଇ କାରଣ ଅମୂଳନକର
ଆଗୀ ଥିଲା ସେ କଟକରିଗରିଛୁ ସ୍ଵାର୍ଥରେ
ଭଲ ହୃଦୟର ଗତିଜାଗର ସ୍ଵଳ୍ପମଝରେ କୋ-
କ୍ଳାନାଲକୁ ଅନ୍ୟକ ପ୍ରଶଂସା କରିବାକୁ ହେବ
ବାରଣ ମେଳାର ପାଞ୍ଜଳି ଶିଥ ଅସିଥିଲେ ଏ
ସମସ୍ତେ ଉତ୍ତାପ୍ତି ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଏଥର ଜଣା-
ଯାଏ ସେ ଗୋଟିଏକ ମହାବତ ଶିକ୍ଷାଦାଳ-
ପୀଇ ସେମନ୍ତ ବ୍ୟଥ ବର୍ତ୍ତାହାନ୍ତି ତେମନ୍ତ ଫଳ
ଭିପରେ ମଧ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ବର୍ତ୍ତାହାନ୍ତି । ବାଜୀ ଓ
ଅନ୍ୟଗୁରୁରେ ବହୁକାଳର ବିଦ୍ୟାଲୟମାନ ଅଛି
ବିନ୍ତୁ ବାବୀରେ ତେହି ପାଗ କର ଜାହାନ୍ତି ଓ
ଅନ୍ୟଗୁରୁରେ ଜଗନ୍ମାର କୃତାର୍ଥ ହୋଇଥାଏନ୍ତି
ଏଥର ଜଣାଯାଏ ସେ ଏ ଗତିଜାଗ ସବୁଦ୍ଵାନର
ବାର୍ଷିକାରିମାଜେ ତିକ୍ଷାତିଥିପୂର୍ବେ ମନୋଯୋ-
ଗ ବିଅନ୍ତିନାହିଁ ନୋହିଲେ ସରବାରଙ୍କ ଜାଗ-
ମାହାଲରେ ଏପରି ଫଳ ହେଉଥି ହେଲା ।

ପଶୁଷାର ମୋଟ ଧଳ ବଢ଼ି ସନ୍ତୋଷଜନକ
ବୋଲିଯାଇ କି ପାରେ କାରଣ କଥାର ପଶୁଷା
ଦେଇଥିଲେ କିମ୍ବା କେବଳ କି କିମ୍ବା
ଅର୍ଥାତ୍ ଅଖକର ବିଶ୍ଵତ ଅଧିକ ଉତ୍ତରାଶୀ
ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଏପର ପଶୁଷାର ନିର୍ମଳ ଆଶ
ସହି ଏଥରେ ଅଧିକ ପରି ଉତ୍ତରାଶୀ ହେବାର
ଉଚିତ ଥିଲା ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଏଥିପୁଣ୍ୟ ଏବଂ ଫେରିଛିବାକୁ
ମନ୍ଦିରମାରେ ହାତବୋର୍ତ୍ତର ଜଣେ ଫିରିଲା
ଉଦ୍‌ବାନ ସଠାକୁ ଅଧିକା ବିଷୟ ଯେ ଲେଖି-
ଥିଲୁ ତହୁଁ ବି ସମାଗ୍ରର ଏହି ଯେ ଜଣେ
ନାମାଲଗ ପକ୍ଷର ମଥୁରାଲାଗରଗତ, ସେ
ନାମାଲଗର ମାତ୍ର, ଓ ସେଇଥିଲୁ ଓ ଗ୍ରମଶ-
ରଣକାଳ କାମରେ ପ୍ରାୟ ପଞ୍ଚାନବେହତାର
ଠଣ୍ଡା ଆଜିଥାକୁ ବରତୀ ଦୀର୍ଘରେ ନାଲଗ
ଦରିବାକୁ ମେମାନଙ୍କ ଜାମରେ ଖେଳିଥା ଜାଣ
ହେଲା । ଏ ଅଧିକାରେ ଜମିନି କି ହିବାରୁ
ପ୍ରତିବାଜାମାନେ ମେଜକୁଣ୍ଡରେ ଉପସ୍ଥିତ ତ
ହୋଇ ମେଣ୍ଟିବ ସାହେବ ଭକ୍ତାଙ୍କୁ ବଳକତାରୁ
ଅଣାଇଲେ । ଏ ନକଦମା କରିବା ମେତ୍ତା-
ରଙ୍କଠାନେ ଖଲୁ ଉଦ୍ବାନ ମହାଶୟ ଜାହାନାରେ
ତଥା ଘରିବଶ୍ଵା ବଜୁଲା କର ସ୍ଥା ମନ୍ଦିରପାଇଁ
ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ଓ ଅର୍ଦ୍ଧ ପ୍ରତିବାଜା ଜାମିନରେ
ରହିବାର ଅଣ୍ଟି ପାଇଲେ ।

ଗର ସପ୍ରାହରେ ଏ ନବଦମାର ଫିଲ୍‌ର
ଆରମ୍ଭ କେବଳ ଏ ସପ୍ରାହରେ ପ୍ରତିବାଦମାନେ
ମୁଣ୍ଡ ପାରିଲେ । ଏଥର ବୃଦ୍ଧାନ୍ତ ଅଚ୍ଛ ବାହୁଦୂ
ତେ ଅମ୍ବେମାନେ ଦେସିବୁ ଯଥେ ଖଲ୍‌ପେ ଅବଶ୍ୟକ
ହୋଇ ଗାହୁଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ କେବଳ ମେଣ୍ଟିଷ
ପାଦେବ ଉକ୍ତାଳକୁ କାର୍ଯ୍ୟର ପରିଚୟ ଦେ-
ବାର ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ଉଦେଶ୍ୟ । ସେ ଏ ନବ-
ଦମାରେ ଯୁଧଗେହାପ୍ତି ଉଚ୍ଚଯୋଜ କରିଅଛନ୍ତି
ବ୍ୟକ୍ତତା କାହୁଁ । ମାଝମାନଙ୍କ ଉପରେ ସତ୍ୟକାଳ
କରିବାରେ ସେ ଉନ୍ନୟ ବିଶ୍ଵାସ ଦେଖାଇଥ-
ରୁକ୍ତି ସାରିବିଲୁ କଥା ଜେତିବି ଆଉ କିତେ କାହା
କାହିଁ ସତ୍ୟକରେ ଅସୁରିସ ଶୋଭାରେ ଓ
ଉକ୍ତାର ପୁରୁଷଙ୍କ କାଳ ଲବିଲା । ଉକ୍ତାଳ-
କର କରୁଥାଏ କିମ୍ବା ଉତ୍ତାଦରେ ପମ୍ପେ
ଅଛ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ ଏମନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ କରିଲେ
ବ୍ୟକ୍ତ ସାହେବ ତାହର ଦ୍ଵାରା ଶୁଣିବା
ସକାଳେ କଥା ମେହନ୍ତରଙ୍କ ନିଷଳରେ ଦ୍ୱୟ-
କରିବ ବସିଥିଲେ । ଅମ୍ବେମାନେ ମୁଁ ଜାଇବ

ଦକ୍ଷିଣା ଓ ବାର୍ଷିକ ଶୀଘ୍ରରେ ଘର ମନୁଷ୍ୟ
ହୋଇଥାଏ । ବାଚୀ ପକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ଏଠାରୁ
ବଢ଼ିଲାଗଲ ଥିଲେ ଓ ମନ୍ଦମା ଜଳାଇବାରେ
ଜାହାଗିର ବିଶ୍ଵ ସ୍ତର ହୋଇ ଜାହାଗି ବିନ୍ଦୁ
ଲୋକେ ବନ୍ଦରୁ ମେଣ୍ଡିଷ ସାହେବ ଯୋଗୁ ବେ-
ସବୁ ବିଫଳ ହେଲୁ । ଏ ମନ୍ଦମାର ସଂଗ୍ରହ
ପକ୍ଷରେ ମନୁଷ୍ୟ ଲେଖିବାର ଅମୃତାଜଳର
ମାନସ ଅଛି ସୁମୋଖ ହେଲେ କୃତବ୍ୟାପ୍ୟ
ଦେବେ ।

ୟାତ୍ରାର

ଅନୁମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧିତାରେ ଲେଖିଥରୁ ଯେ
ତଳଗମୀର ଜା ୧୧ ରଜରେ ଦୋଷ ବୁଝି
ହେବାର ଧାନକଟା ବକ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ସର୍ବ ଦେଖି କୃଷିକାରୀ ଧାନକଟାରେ
ମାତ୍ର ଅଛିବି ବର୍ଷାଯୋଗେ ବିଶେଷ କ୍ଷତି
ହୋଇ ନାହିଁ ଏହା ଓ ଧୋରିଷ ଏକପ୍ରକାର
ଦୋଷ ଥାଇଛି । କେତେବେ ମହାକଳ ମୁହଁଳ
ଦେଇ ବଳକାରୀ ପଠାଇଗାରୀ କଲାକାରୀ
ଯାଇଥିଲେ ଜାହାକର ବର୍ତ୍ତମାନ ସର୍ବ-
ଦାରୀ ମୁହଁଳ ବହୁଧିବାର ଜାହାଙ୍କର ମୁହଁଳ
କେଇ ମାତ୍ର ଗୁରୁତ୍ବଂ ମେମାନେ ଫରବରରେ
ଥିଥିବାରୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦାଲେଖଣ୍ଡ ଦେଇରେ
ଟଙ୍କାକୁ ମୋଟଗୁହଳ ହେ କ୍ଷେତ୍ର ଓ ସଙ୍ଗ
କ୍ଷେତ୍ର ର ମିଳୁଅଛି । ଧାନକଟା ଯରିଲେ
କାହିଁ ମର୍ଦ୍ଦା ହେବାର ମଧ୍ୟ ଅନେହି ଅଗାଥ୍ୟା ।

ବୀରରେ କଣେ ଶୁଦ୍ଧାର ଗୋଟାଏ କାର
ଦୂର୍ଘା ବାହର ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଟିଏ ମାର ଓ
ଗୋଟିଏ ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ ବରାପରେ ବିଜୁଦିନ ଧରେ
କାର ମରଗଲ ମାଧ୍ୟ ବାହୁରମାନେ ଅଳ୍ପ
ଗାଇର ଦିଧ ଶାର ବନ୍ଧୁଅକଳ ।

ବାର୍ଷିକେ ମହିନେ ଦେଇ ଅନ୍ୟ
ଲୋକ ଜାହା ବର୍ଷରେ ନିଯମିତ୍ତ ଦରବାରେ
ଗବର୍ଣ୍ମେ ପାଇବା ଥୋବିଲୁ ଗର୍ଜ ହେବାର ଅଛି
ଦୋଳ ଏଥର କରିବାର କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅଛି
ବିନ୍ଦୁ ପ୍ରସର ବିନ୍ଦୁ ପାରିବାକୁ ଭାବୁରେ ଅନ୍ୟଥା
ଦରିଅଛନ୍ତି । ଯାହାଙ୍କୁ ମେ ଆଶିନ୍ତା ଦୋଲ
ଜାହାର ଦର ଦେଇଅଛନ୍ତି ଜାହାଙ୍କର ଯେବେ
ତାକୁ ବାହୀଗୁ ଜବାରଜ କୃପାର ଜେବେ ସବୁ
ବାରକର କ୍ଷତି ହେବେ ମାହଁ ଓ ସାବଦିଷ୍ଟର
ପ୍ରାଣପାଲନ ହେବ ।

ଦାଗଲଙ୍ଘାରକ ହରମାସରେ ମୋହମାନେ
ଅନ୍ଧମୟ କାଗର ହୋଇ ଅବର୍ତ୍ତବିଷ୍ଣରେ ୪୧୩,

ମୁକ୍ତର ଶୁଣିରେ ଦେଖାସ୍ତ ଦେଉଥିଲା ।
ଏହା ଅଜ୍ଞନକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଚ୍ଛା ମାତ୍ର କମିଶୁର
ପାହେବ କି ବିବେଚନା ବଳେ କିମ୍ବା କଣ୍ଠା ନ
ମନ୍ତ୍ର । ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରେଧ ଯେ ଶୀଘ୍ର ଲୋକଙ୍କ
ଏ ଅପରିମ୍ବ ମନ୍ତ୍ର କରନ୍ତି ।

ପାସୁରୁ ଦିନ୍ଦିଶ ସାହେବ ବାଲେଶ୍ଵରର ଅନ୍ତର
ଅଣିବାର କଳିବ ଅମ୍ବଳବ ଅଟ୍ଟର ଯେଉଁ
ବଂକୁମାଳ ବିଧବୀ ମାର ବାଲେଶ୍ଵରରେ
ବିଠବର ଗୋରବ ଦେଖାଇଥିଲେ ସେ କେବଳ
ଷେଷମାନଙ୍କ ଫେରି ଅଣିଅଗୁଣ ।

ଅକୁରେ ମାତ୍ରା ଜମିଦାର ବୃଦ୍ଧକ କାନ୍ତୁ
ନମୋର କାହାଙ୍କ ପୁଷ୍ଟେହତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସମେ
ତବ୍ସର କର ଅଛେକ ଯେବ ବହୁଳ ଜାହା
ଯରେ ପଶି ଲୁହତସକ ବରବାର ଅରିଯୋଗ
ଜାହା ଉପରେ ହୋଇଥାଏ । ଓ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ହାତରରେ ଅଛି କାନ୍ତନଗୋର ବିଚ୍ଛବ
ଅଛେବ ଜନରୁବ ପୂର୍ବର ଥିଲ ବର୍ତ୍ତମାନ
ମୋଦମା ନାହିଁ ହେଲେ ଜାହା ବେତ୍ତେବୁର
ଦିନ କଣ୍ଠ କଣ୍ଠିକ ।

ହରିମାର୍

ମୂରକ ମହାର୍ତ୍ତ ହେଲେ ଦିନ୍ତିଥାରଙ୍ଗ ମୁହଁ
କର୍ବନ ହେବା ଏବେଳାର ବିଧ ହୋଇଥାଏ
୯୯ଙ୍କ ସମୟରେ ଦିନ୍ତିଥାରମାନେ ଅନେହି
କିନ୍ତୁ ରଜନ ଶୋଇଥିଲେ ଓ ଦର୍ଶମାନ
ସମୟରେ ଗରଳର ମୁହଁ ଅଥବା ହେବାର
ମଧ୍ୟ ସେହୁପରି ହୋଇଥାଏ । ଦିନ୍ତିଥାରଙ୍କୁ
ଅଧିକ ଦର୍ଶକାରୀ ସମୟେ ବର୍ତ୍ତପରିବର୍ତ୍ତନ
ଅନୁବେଳ ସରିଥାଇଛି ବିନ୍ଦୁ କେବେ ଅଭିନ୍ନ
ବା ବିଦ୍ୱାନ୍ତ ବିଷକାରେ ଜାହା ହେବା ଜହାର
ଜପାଯୁ କେବେ ବହ ଜାହାନ୍ତି କେବଳ ଏହାରେ
ଅବତ୍ର ବିରାମ ମାଧ୍ୟାରଣ ପ୍ରସ୍ତାବ ସମୟେ
ବରାରି । ମାଧ୍ୟାରଣକୁ କର୍ମାଯ ଉପରେ ଅମ୍ବେ
ମାନେ ମଧ୍ୟ କର୍ମର କରି ଦିନ୍ତିଥାରଙ୍କୁ ଅବତ୍ର
ଦର୍ଶକାର ଅନେହି ଉପାଯ ମାନ୍ଦିଲୁ କିନ୍ତୁ ପରି-
ମେଷରେ ଯମ୍ମମାନଙ୍କର ଏହି ସହାନ୍ତ ହେଲା
ଯେ ଜାହା ହେବାର କୁହର ଓ ବାସୁଦେବ
ହେମାନେ କାନ୍ଦାର ରଜନ ନୁହନ୍ତି । ଦିନ୍ତିଥାର
କିବ ଓ ଜାହାର କକାରକୁ ଅଧିବାର କ
ପ୍ରୟୋକନ ଯେଉଁମାନେ ଏକଥାର ଗୁଚ୍ଛ ଅନ୍ତି-
ମନୀନ ବରିବେ ହେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରଭାବ
ବରିବେ ଯେ ଦିନ୍ତିଥାର ବିନ୍ଦୁଆଙ୍କର ଅଧିକ
ନୁହନ୍ତି ସୁତ୍ତରେ କରିବିଥାନେ ଜାହାନ୍ତାର

ଉପକାରର ଅଗା କର ନ ପାଇନ୍ତି ଜଥାଗ ଯେ
ଉପକାର ନାହିଁ ସମ୍ମନ କୁହେ । ଦୃଶ୍ୟକାରମା-
ନେ କାହୁବରେ ବେଶ୍ୟରଙ୍କ ହିନ୍ଦର ଜାହାଙ୍କ-
ଠାର ମଳ ଜେଇ ଜାହାଙ୍କ ଦୂର୍ବ୍ୟ କାହାରିବିଅବୁ
ଅଥବା ଦୃଶ୍ୟକାର ଏହଜଣ ବଢ଼ିବେଗାରୀ ଆ-
ନେବ ସାମାଜିକ ବେଗାରାଠ ଦୂର୍ବ୍ୟ କାହିଁନେଇ
ଛଞ୍ଚିତ ଲୁହ ରଖି ମୋହ ଓ କାହିଁଅଛି
ଦୂର୍ବ୍ୟ କିନ୍ତୁ କରନ୍ତି । ଜରୁଷତ୍ତ୍ଵକାରରେ ଦୃଶ୍ୟ-
କାରମାନେ କହେଜାଙ୍କ ପ୍ରକିଳିତ ହେଉଥିବାରୁ
ଯେ ସବୁ ନିନା ଜାହାଙ୍କପ୍ରତି ଅର୍ପିତ ଦୂର୍ବ୍ୟର
ସେବକୁ ବାହୁବରେ ବେଗାରଙ୍କ ଉପରକୁ ପାଏ
ଆମମାନ ଅପେକ୍ଷା ଜାଙ୍କ ଅସ୍ଵକ ହେଲେ ତର
କରଇ ଓ ଜହିଁର ବିପରୀତ ଅବସ୍ଥାରେ ପର୍ଯ୍ୟା
ଦୂର୍ବ୍ୟ ଏବଧା ସମସ୍ତେ ଜାହାଙ୍କ ଦୃଶ୍ୟକାରମା-
ନେ ଜାହାଙ୍କ ଅନ୍ତରୀ କର ପାଇନ୍ତି ନାହିଁ ଓ
ଯେବେ ତର୍ମଳ ସମୟରେ ଦୃଶ୍ୟକାରଙ୍କ ଲକ୍ଷ
ଅସ୍ଵକ ଦୂର୍ବ୍ୟ କେବେ ଜାହା ମଧ୍ୟ କଷ୍ଟମର
ବହୁରୁଚି ନୁହଇ ମୋହମାନେ ଦେବେ ଦେଖି
ର କାହିଁ ଦେଖିବେ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ କରନ୍ତି କରିବାର
ଅତିକର ଦୂର୍ବ୍ୟ କେବେ ମୋହକୁମୁଦା ଆକର
କରିବାର ଉପରି ଦେବେଗାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ସେହି
ନିଯମରେ ଅକଟ କରିଯାଇପାରେ । ଦୁଇଶଙ୍କ
ଘର ଏହି ହେଲା ଯେ ଯାହାର ପ୍ରଦ୍ୟ ଜାହାର
ଜହିଁରେ କାହିଁ ଅନ୍ଦାର ନାହିଁ କେବଳ ଯା-
ହାଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତୁତିକାଳ ହେବିମାନେ ମହିଳା କର୍ମ
କରିପାରନ୍ତି । ଏହିପରି ହେଲେ କୌଣସି ବାଣି-
ଜି ଚଳି ନ ପାରେ ଓ ବାଣିଜିକ ପାଥକାର
ଏହାବେଳକେ କିମ୍ବା ହୋଇଯାଏ । ଅମୃମାନଙ୍କ
ନରରେ ଯେଉଁମାନେ ଦୃଶ୍ୟକାରଙ୍କ ଅସ୍ତର
କରିବାକୁ ଇହା ବରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ତରମା
ଯେ ଶତ୍ୟଗୁର ଗୋଟିଏ ଦର ନିର୍ଭବ କରି
ବାହୁ କର୍ତ୍ତ୍ତମଙ୍କ ଅନ୍ତରେଖ କରନ୍ତି ଓ ଜହିଁ
ରହେ ଦୃଶ୍ୟକାରଙ୍କ ଗେତନ ମଧ୍ୟ କଷ୍ଟପୁ କରି
ଦେଇନ୍ତି ଜାହା ହେଲେ ସମସ୍ତେ ଅକଟ ହେବେ
ଓ ସେପରି ପରମର୍ଗ ଦେବା ଯେବେ ନିଯମ
ଅଜ୍ଞତ ନୁହଇ କେବେ ଦୃଶ୍ୟକାରଙ୍କ ଉପରେ
ଜାହାଙ୍କର ଦେଖି ଶ୍ରୀଯୋଜନ । ବେଗାର-
ମାନେ ଦୃଶ୍ୟକାର ଉନ୍ତି ମୁହଁରେ କର ପାଇବେ
ନାହିଁ ଏବଧା ସେମାନେ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ ଜାହାଙ୍କ
ବୋଲି ଜାହାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅସରି ଯେବେ
ଦୃଶ୍ୟକାର ନିନା ଜାହାଙ୍କର ବାର୍ଯ୍ୟ ଲିଳନ୍ତା ତାର-

ବେ ଅନର୍ଥକ ବାହୁଦିକ ଧରାରେ ଥେରେ ବା
ପଲ୍ଲୟାଏ ଦିନ୍ଦିଦାରଙ୍କ ଦିଅନ୍ତେ । ସେମାନେ କି
ଆପେ କିମ୍ବା କର ପାରନ୍ତେ ଜାହା ?

ଦରଖାସ୍ତ ଲେଖକ

ବିଶୁଦ୍ଧ ପତିକାର ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁ ଯେ
ଆଲିପୁର କଚେଶରେ ଜଣେ ଦରଖାସ୍ତ ଲେଖକ
ଏକ ପ୍ରଳାଙ୍କ ବହନ ଯେ ଅଂଶା ଗର୍ଭକଲେ
ସେ ସେହିମେହିକ ମୁକ୍ତ ପାଇବ ଓ ସେ ଅଂ
ଶା ମଧ୍ୟ ଦରଖାସ୍ତ ଲେଖାଇ ଜର୍ଜ ଗ୍ରି-
ଅଶା ଓ ଅମଲକୁ ଗର୍ଭଅଶା ଦିଅବିକ ଏଥି
କହୁ ପ୍ରକାଠାର ଅଂଶା ନେଇ ଜାହାଙ୍କ
ଦରଖାସ୍ତ ଲେଖିଦେଇ ହାତମ ପାଇରେ ସେ
ଦରଖାସ୍ତ ଦେଲୁଛ ଉହିରେ କହି ବିଶେଷ
ହେଲୁ ନ ଥିବାର ହାତମ ଜାକା ନାମଙ୍କୁ ର
ବଲେ । ଉହିରେ ପଞ୍ଚ ଦରଖାସ୍ତ ଲେଖକର
ପ୍ରବନ୍ଧନା କହି ଜାହମଙ୍କାରେ ବାକି କହିଲୁ
ଯେ ଦରକୁ ଫେରିଯିବା ଶତ୍ରୁଷୁଷ ଜାହାଠାରେ
ନାହିଁ । ହାତମ ହାତର ଗର୍ଭଅଶା ଦେଇ
ଜାହାଙ୍କ ବିଦ୍ୟୁ କଲେ ।

ଦେବଳ ଅଲିପୁରଠାରେ ଏହି ଘୋଡ଼ିର
ଘରକା ହୋଇଥିଲା ଏମନ୍ତ ନୁହଇଯେଉ ମାନେ
କଟେଇବାକୁ ବିବା ଆସିବା କରନ୍ତି ଓ ସମୟ
ଜାଗିବାକୁ ଦେଖୁ ବରନ୍ତି ସେମନେ ଉତ୍ତମ-
ନ୍ତପେ ଅନୁଭବ କରିଥିବେ ଯେ ସବୁ କଟେଇ-
ରେ ଦରଖାସ୍ତଲେଖକରି ଅନ୍ତରୀକ୍ଷା ଏହିଜୟ
ଓ ଅନେକ ଦରଖାସ୍ତକାରୀ ମୋଟାହାରି ଅଛି
ପ୍ରକାଳ ୧୦ବି ଏହିପରି ରଣ୍ଟି ଦକ୍ଷପାତି କରନ୍ତି
ଏ ଅବସ୍ଥାଟି ଅଗି ଗୋଟମାୟ ଅନ୍ତର ଓ
ହାତିମାନେ ଏଥରେ ଚମୁଶେଥିଲ ନ କର-
ବାର ବିଶେଷ ସାଥୀରଣ୍ଟ କଣ ହେଉଥାଏ ।
ଭାବୁଲୋକଙ୍କ ମୟରେ ଅନେକ ଦୂଃଖ ଅଛନ୍ତି
ଓ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିବାୟ ପମାଳ ବରଦ
ହବାର କଟେଇରେ ଲୋକାଧିକର ଦଳ
କାଟନ୍ତି ବିଲୁ କର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥାରେ କଟୁଲୋକଙ୍କ
କଟେଇରେ କାର୍ଯ୍ୟ ମନ୍ତରକାହାହୁଁ ଯେ କଟୁଲୁଥା-
ପରିଅ କର ଲୋକଙ୍କ ରଣ୍ଟି ଧାରିବ ମେହି ଭଲ
ନାହିଁ କବରେ ଓ କଟୁଲୋକ ସେ ସବୁ କରିବାକୁ
ଅକ୍ଷମ ବୋଲି ଗୁହଁ ରହିଥାଏ । ଏଥରେ
କେବଳ ଅଛି ମାମଲାକାରୀମାନେ କ୍ଷରଗ୍ରହ
ଅନ୍ତରୁ ଏମନ୍ତ ନୁହଇ । ଦରଖାସ୍ତଲେଖକଙ୍କର
ନୁହଇବ ବରି ହୋଇ ସାଥୀରଣ୍ଟ ନାହିଁ ପକ୍ଷରେ
ଶୈଶବ ବ୍ୟକ୍ତିବାର ହୁଅଇ ଦିବି ଓ ମୁକ୍ତା-

ରକ୍ତ ଚର୍ବି ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ରାଶିବାକୁ ଅଛନ୍ତି
ହୋଇ ଥାଏ ମାତ୍ର ବାଯେ ବରଜାସୁଲେଖକ
ଅନେକ ଶ୍ରୁତିରେ ଉଚିତ ମୁକ୍ତାରଙ୍ଗ କର୍ମ କରି-
ନ୍ତି ଅଥବା ସେମାନଙ୍କ ଗର୍ବ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରାଶିବାକୁ
ଦେଖିବାର ଦ୍ୱୀପରେ ବିଧାନ ନାହିଁ ।

ଭିଜାର ଓ ମୁକ୍ତାର ଦୂର ଅନ୍ୟ କେହି
ଦରଖାସ୍ତ ଉତ୍ତାବି ଲେଖି ପାରିବେ କାହିଁ
ଏପରିବାର ନିୟମ ହେଲେ ଦରଖାସ୍ତ ଲେଖାତ୍ତେ
ଗାନ୍ଧୀ ପାଦମଳ ଅଥବାରେ ଅସି ପାରିବେ
ବଜ୍ୟ ଦିନ୍ତି ଏପରି ଅଧିକ ହୋଇ ଥାରେ
ଯେ ଏଥରେ ଦରଖାସ୍ତ ଲେଖାର ଜର୍ଣ୍ଣା ଅଥବା
ପଞ୍ଚବ ଓ ଅନେକ ଲୋକ ଦେବଳ ଅସ୍ତବା
ଜର୍ଣ୍ଣା ଦେଇ ପାରିବେ କାହିଁ ବୋଲି ବାଯେ
ଦରଖାସ୍ତ ଲେଖକଙ୍ଗାରୁ ବର୍ଣ୍ଣ ବର୍ଣ୍ଣ କଥାନ୍ତି ।
ଏମନ୍ତ ସ୍ଥଳରେ ଅମୃତାନନ୍ଦ ବିଦେଶଜାରେ
ଉଚିତ ଏହି ଯେ ଦରଖାସ୍ତକାରୀମାନଙ୍କର ଏକ
ଖଣ୍ଡ ରେଖାଖଣ୍ଡ ସବୁ ମହିମାରେ ରହିବ
ଏ ଯେଉଁ ବିଦ୍ୱିତୀଙ୍କେ ଲେଖାପତି ରହ
କାଣ୍ଡକୁ ଓ ସୁରକ୍ଷାର ବିଦର୍ଘନ ଦେଖାଇ
ପାରିବେ ତେବେ ସେହି ଲେଖକର ଜାମ
ରେତୁଷ୍ଟରେ ଦର୍ଶ ହୋଇ ଜାହାଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ର
ପଥ ଦିଅପିବ ରେତୁଷ୍ଟର କୁଳ ଦରଖାସ୍ତ
ଲେଖକ ଦୂର ଅନ୍ୟ ତେହି କରେଇବେ
ଲେଖାପତି କର ପାରିବେ ନାହିଁ ଓ ଯେତେବେଳେ
ତେ ଶୌଣି ଲେଖବର କିଛି ପୁଣ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ
ପାଇବ ଜାହାଙ୍କୁ ଜାହାର କରି ବିଅଧିକ ଏପରି
ଦୁଇ ଉପାୟ ଜାହାଙ୍କୁ ହେଲେ ଦରଖାସ୍ତ ଲେଖକର
ପ୍ରାଣ ଯେ ସବୁ ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ର ହେଉଅଛି ଜାହା ନିବା-
ରଣ ହୋଇ ପାଇବ ନାହିଁ ଓ ଜାହାଙ୍କୁ ଯୋଗେ
ଅମଲକର ମଧ୍ୟ ଦୂର୍ମାନ ବୁଦ୍ଧି ହେଉଅଛି ଓ
ହେବ ।

ଉପସଂହାର ସ୍ତରେ ବନ୍ଧୁବିଦ୍ୟ ଏହି ଯେ
ଅମଲମାନେ ଉଚ୍ଛ୍ଵାଶ ନେଇନ୍ତି ଅବା ନ
ନେଇନ୍ତି ଜାହାଜ କାମରେ ଉଚ୍ଛ୍ଵାଶ ନେଇବାର
ହୃଦ୍ୟମଟି ବଗୁବର ଅଛି ଓ ମାମଲଜକାରୀ
ମାନେ ମବୁଦ୍ଧମାଗରୀ ହେବାବ କଲାବେଳେ
ଅମଲଙ୍କ ଦେବାରେ ଛାଇ ଗର୍ତ୍ତ ହେବ ସମ୍ଭବ
ଜାଣି ଓ ତହଁ ପାଇଁ ଝକ୍କା ଦେବ ଅସବୁ ।
ପରଶାସ୍ତ୍ରଲେଖକ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ
ଠାର ଅମଲପାଇଁ ଛାଇ ମାବନ୍ତି ସେମାନେ
ଅନାଦ୍ୟୁମରେ ଜାହା ଦିଅନ୍ତି ଏଥକୁ ଅଛବାଲି
କଟକ କଲେକ୍ଟର କରେଇରେ କଲାଷମଳ
ପରିଷ ବସିଥିବାର ବୌଣେରି ମାମଲଜକାରୀ

ପ୍ରାଚୀ ନାହିଁ ଯେ ସେ ଅମଲ ନିରକ୍ଷରୁ ଯାଇ
ବୌଧିଷି ବଳେ ଦୂରି ଥିଥିବା । ଦରଗାସୁରେଜ-
କମାନେ କହିଲୁଛିଲାରେ ବିନେର ମଧ୍ୟରୁ ଯାଇ
ଆଗରୁ ପୃତିଶିଳ୍ପ ମାମଲଙ୍କରକାରୀଙ୍କଠାରେ ଅମଲ
ନାମକେ ବୌଡି ଭଣ୍ଡି ହେବାଣୀର ତାହାଙ୍କୁ
ବିଶେଷ ମୁହିଥା ହୋଇଥିଲା । ମାମଲଙ୍କରକାର
ଜାଣିଲା ସେ ଅମଲଙ୍କୁ ଦେଇ ମାତ୍ର ଅମଲ
ତାହା ଆଗଲ ନାହିଁ ମଧ୍ୟରତୀ ଗୋବର ଥାଇ-
ରେ ବୌଡି ରହିଲା ଅଜିବକ ଦ୍ଵରେଇରେ
ଯତେ ରଖିବାର ଦରଗାସୁରଙ୍କର ଅସୁକଥା
ହୋଇ ଥିଲା । ଯେବେ ପହଞ୍ଚାବାଲ ବିନ୍ଦୁ
ଦେଇଗାର କରିବାକୁ ଦେଖି ବରେ ତାହା
ମନ୍ତ୍ର ସଫଳ ହେବାର ଅସମ୍ଭବ ନୁହିଲା । ଦରେ-
ଶୁରେ ପହିର ରଖିବାର ଏପରି କେବେଳେ ମୁହିଥା
ଅଜିଷ୍ଠ ହେବାର ବୋଧ ହୁଅର ଓ ତାହା
ନିବାରଣର ସହିତ ଉପାୟ ଏହି ଯେ ସିରପ୍ରା-
ଦାର ନାଳର ଓ ହେଡ଼ିବିନା ପ୍ରଭୁତି ପ୍ରଥାକ
ଅଗଲଙ୍କୁ ଏମନ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ବିଦ୍ୟାରମାର ଉଚିତ
କି ସମ୍ଭବ ରେ ମାମଲଙ୍କରକାରମାନେ ତାହାଙ୍କ
ନିରକ୍ଷରୁ ସହିତରେ ଯାଇପାରନ୍ତି ଅଥବା
ଲହରୀରେ ହାତମଳର ବୌଧିଷି ଦ୍ଵେଷ ହୁଅର
ନାହିଁ । ଅନେକ ମାମଲଙ୍କରକାର ଏପରି ଅନୁକ୍ରମ
ଯେ ସାହେବ ଦେଖି ତାହାର ଓ ତାହାଙ୍କ ଦର-
ଗାସୁରରେ ବି ହୁଲୁମ ହେଲା ତାହା ଦୂରି ନ ଥାର
ପଥ୍ୟାର ଅମଲଠାରେ ଦୂରି ନିଅନ୍ତି । ଏପରି
ଦେଖିବାକୁ ଅମଲ କିବିରୁକୁ ବିବାହ ସୁକଥା କର
ଦେଖାଇ ଅବଶ୍ୟକ ଓ ସିରପ୍ରାରେ ଯାହାର
ଯେ କିମ୍ବା ପ୍ରୟୋଜନ ଥାଏ ତାହା ବିରପ୍ରାଦା-
ହକୁ ଜଣାଇଲେ ସେ ତହିଁର ସଦ୍ଵିନିର ପ୍ରଦା-
ନ କରିବେ ଅନ୍ୟ ଅମଲ କିବିରୁକୁ କି ସିରପ୍ରା
ଦେଖିବାକୁ ଦେଇ ଯାଇ ଆଜିବ ନାହିଁ । ଏପରି
କିମ୍ବା ସୁକଥା କୋଳକୁ ନ ଦେଇ ବରେଇରେ
ଅହିର ରତ୍ନଙ୍କେ ଅନେବ ଦ୍ଵେଷ ଓ ତମ୍ଭିପ୍ରାର
ଅନେକ ଜହାନରେ ଲୋକଙ୍କୁ ପଢ଼ିବାକୁ
ଦେବ ।

୨ । ମାର୍ଗିର ମାଦରୀର କଗଜମଣ୍ଡଳ ପତ୍ର-
ସାର ମାଟ୍ଟ, ମମେ ବିଦ୍ରୋହ ବୁଝି ହେଲାଥିଲୁ
ଆଜି ଖାଣ ଅସତ୍ତାର ବର୍ଷିଅଛୁ । ଏହି ବୁଝି
ହେଉଥି ପୂର୍ବ ଉଦ୍‌ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧାନକଟ୍ଟା ବନ୍ଦ
ଦେବ । ମେଘ ଯେପରି ଅରମ୍ଭ କରି ଧରିଅଛୁ
ଏଥର ଜଣାଯାଉଥିଲି ଯେ, ଅନ୍ତରେ କଢ଼ି-
ବର୍ଣ୍ଣ ଦେବ ।

୪। ବାଲେଶ୍ୱର ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଟ୍ ସ୍କୁଲ ମନ୍ଦିର ମହାରାଜାର ଅର୍ଥାତ୍ ଉଦୟମ୍ଭବ ମାଧ୍ୟମରେ ୧୯୧୫ ଇନ୍‌ଡିପେନ୍ସନ୍ ପାଇବାକାରୀ ବିମନରେ ବନ୍ଦ ହୋଇଥାଏଛି।

* । ଏହିଷ କାଳେପୁର ଜିଲ୍ଲାର ଉତ୍ତରପୁରର
ଶ୍ରୀଦୂତି ପଞ୍ଚଶାରେ ବାଗୁଗୁରୁ ବନ୍ଦମାଳପୁ ପ୍ରଥମ,
ଦୋଳପାତ୍ର ହିଦିଣିଲାଦ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିୟ, ପୋକେ ବିଦ୍ୟା-
ଲୟ ତୃତୀୟ ଓ କାଳେପୁର ଅମେରିକାନ ନିୟ-
ନଶ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଚର୍ଚାଧୀନ ପାଇଥାଇ ।

ତେବେଷୟ ନେଗନ୍ତୁ ସେ ମାତ୍ରାକ୍ ହଜାର
ଦବିଶାଳକୁ ରଖା ବର୍ତ୍ତମାନର ବର୍ମଣ୍ଟ ସମ-
ୟରେ ଦୂରୀଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ଦିନିଭୁ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥାଏ
ଆଜ ଗୁରୁଲ ବବର୍ତ୍ତନେଶ୍ଵର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ
କରିବାକୁ ସଂକଳନ କରିଥିଲାନ୍ତି । ଶାକର ଏ
ପ୍ରକାର ଦାନ କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଛି ପ୍ରପଠ-
ମନ୍ୟ ଅଛି ।

ସାପ୍ତାହିକ ବୟାଗ୍ରର ଲେଖନ୍ତୁ ଯେ ବୋର୍ଡ
ବେଜନ୍ଦ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳ ଦେଇଥିବାରୁ ବି ଆଶାମ ଓ
ଶ୍ରେଷ୍ଠାଗ୍ରହ କିମ୍ବର ସବୁ ଉତ୍ତରକନ କରେଥାଏ
ମାରଙ୍ଗରେ ଭୂମିର ମଜାରା ଦାଖଲ ହେବ
ଏଥବୁ ସମ୍ମାନକ ବୋଲନ୍ତି ଯେ କର୍ମକାଳ
ସମ୍ପର୍କରେ ଏହିମୁଦ୍ରାଗ୍ରର କଲେ କୌଣସି ସତ୍ତା
ହେବ ନାହିଁ ବରଂ ଲୋକର କିମ୍ବର ସ୍ଵଧୀନ
ହେବ । ଅନୁମାନକ୍ରମ ମଧ୍ୟ ଏହି ମଜା । ମଜା
ଶାଖାକାର ଲିପି ଡାକ୍ ଟାଙ୍କେ ଛାଲେ ଛାଲ ।

ବଜରଙ୍ଗ ହୁମୀ ମାତ୍ରାକ ଓ ବମେଇ
ପ୍ରଦେଶ ମାନ୍ଦରେ ସଂଘେଷଣା ଆର୍ଦ୍ର ହେଲା
ଯାଏ । ଏ ବର୍ଷ ମାତ୍ରାକରେ ଚକିତିତ୍ତାପନ
ତା ୧୧ ରଖିଥାଏ ଅଗାମୀ ମାସର ଦିନ ମାତ୍ର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ବମେଇରେ ତା ୧୫ ରଖାଯାଇ
ତା ୨ ରଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଜରଙ୍ଗ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇ
କରି ହୋଇଥାଏ ।

ବୁଦ୍ଧବେଦରେ ଏକଷ ଜନମ ପ୍ରହଳ ହେ
ଇଥି ବିନ୍ଦୁ ବନ୍ଦଳାରେ ହୃଦୟ ସନ୍ତଵା
ସେଠାର ଉତ୍ତାନ ବାର୍ଯ୍ୟ ବସୁଇ ବଚିଅଛୁ
ସେହି ହେବୁନ ସେଠାରେ ମନ ମନ୍ଦିଳର ବାର୍ଯ୍ୟ
ବନ୍ଦି ଶୋଇଅଛୁ ।

ବିମ୍ବେ ହାରବୋଟର କଳ ନିଷ୍ଠର ବିବସ୍ତ
ଶାହେବ ଯେତେବାଳ ଅନୁପସ୍ଥିତ ରହିବେ
ତେତେବାଳ କମିଶ ନିଷ୍ଠର ଜାନାବଲ ବିରଦ୍ଧା
ଏକଟିଂ କଳ ବିପୁଳ ବୋଲିଥାରି ।

ଦୁର୍ଗାଶ୍ରବ ଉପଲକ୍ଷରେ ଯେଉଁ ୧ ୩ ୮ ନ
ବରେଣ୍ୟ ବନ ହୁଅର ତାହା ବହତ ବରିବା
ପାଇ ଗେମୁର ଅବ ବନସ୍ବ ଦେଖା କରିଅଛନ୍ତି।
ଦୁଇ ମହିର ଅଶ୍ଵାସ୍ୟ ଏହି ଯେ ଏକେବନ
ଏକାବେଳରେ ବରେଣ୍ୟ ବନ ହେବାର ବାଧ୍ୟ
ଜିଂର ବିମେଷ ଅସୁରିଧା ଘଟଇ । ଏ ହୃଦୀ
ଉପରେ ହସ୍ତମେଷ ବରିବାର ଜଳ ନହିଁ ।

ଅବ୍ୟୂଳ କାହାର ସାଇବୋର୍ଡରେ ଜାଲି
ଥାଇଥାକନ୍ତୁ । ପୃଷ୍ଠା ମାଟ୍ଟକୁଡ଼ିଙ୍କ ବିଦ୍ୟା
ଏହିତାର ସମୀକ୍ଷା ହେଲା କିନ୍ତୁ ଗର୍ଭିମେଣ୍ଟୁ
ଜାହାଙ୍କୁ ବିଜୁ ବହିବେ କି ନାହିଁ ଦେଖିବାରେ
ଆସିବ ।

ପାଦକାର ପ୍ରଜାମାନେ ଅବସ୍ଥ ସଜ୍ଜ
ହୋଇ ହାହାକୁ ସେମାନେ ଗରଣା ଦେବାକୁ
ଅର୍ପିବାର ହୋଇଥିବାକୁ ଓ ତମିଥାରମାନେ
ନାଲୁମ କର ଅନେକ ତଣୀ ପ୍ରାୟ ହେଲେବି ।
ଏହି ତଣୀ ଯବୁ ଜାଣ ହେଲେ ପ୍ରଜାମାନେ
ବିଲକ୍ଷଣ ଶିକ୍ଷା ପାଇବେ ଓ ଅଇନକୁ ଯେଉଁ-
ମାନେ ଧୂଳ କରିବୁ ଜାହାକର ତୁମ ମନ୍ତ୍ର
ପାରୁ ମାତ୍ର ।

ତିଥୀ ସବୁରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତିର ହୁଏ
ଯୋଗ ନ ଥିବାର ଲୋକଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗରଷା କଲା
ହୋଇ ପାଇଁ ହାହଁ ଏ ସେଇ ସେଠାରେ ଜଳ
ଯୋଗାଇବାର ବନୋବସ୍ତୁ ମିଳିଛିପିଲୁ କରିବା
କରିଅବୁନ୍ତି ଏଥରେ ଅନେବଢ଼ିବା କଣ୍ଠେବ
ସମ୍ବନ୍ଧ ବିନ୍ତୁ ନିର୍ମଳକାଳ ପାଇଁ ବର୍ଷବାକୁ ମିଳିଲେ
ମୃତ୍ୟୁ ପରମାଣୁ ଭଣ୍ଡା ହେବାର ବିଲବତ୍ତାରେ
ଦେବା ଯାଇଅଛି । ଅଭିବଦି ବିଷୟ ବିଜୁ ଆୟୁର
କା ହେବେ ମଧ୍ୟ ଏ ବାର୍ଷିକ ବର୍ଷବାର
ଆବଶ୍ୟକ ।

ଶାପୁର୍ବିକଷଂବାଦ ।

୯। ଦର୍ଶମାତ୍ର କାଳେପୁରରେ ଗଛଳ ନଥିଲ
୧୦। ଓ ଏହି ଲୋକୀର ହୋଇଥିଲୁ
ଆଜି ଟଙ୍କାକୁ ଓ ଏ ଦେଖିଲୋ ଲୋକୀର ।
୧୧। କଳ ସାହିବ ଜୀ ୫ ରାତରେ ଏଠାକୁ
ପ୍ରସାଦ କରିଥିଲୁ ।

ମୂଲ୍ୟାବଳୀ	
ବାରୁ ଗୋପାଳପ୍ରଦୀପ ନିତ୍ୟ ଛଠକ କଙ୍କଥା	୫୯
” ରାଧାକୃତ୍ତାମ ଦେଖ	” ” ୫୪
” ବୃଦ୍ଧକଳେର ଗୋପ	” ” ୩୨

ଏହି ଉତ୍ତମପଥକା ସହର କଟକ ଦିର୍ଘ
ଦିନର ବନ୍ଦବନ୍ଧୁ ଶ୍ରୀ କଞ୍ଚାଲିଙ୍ଗ ଯଗ୍ନାକୟରେ
ମହାର ପାନ୍ଦିତଙ୍କ ବୈଳ ।

ଅଟି ରି କ୍ଷ

ଉତ୍ତଳଖାପିକା ଜା ୨୦ ରାତ୍ରି ଉସମୁର ସତ ୧୯୭୦ ମସିହା ।

ସନ ୧୯୭୦ ମସିହାର ଛିଥକୁଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟାନୀରେ ଉତ୍ତାର୍ଥ ହୋଇଥିବା ବାଲକମାନଙ୍କର ଜାମ ।

ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ ।

୧ ଜ୍ଞମରଣ ପଣ୍ଡା	ବାଗୁରାଇ ସୁଲ
୨ ଦାମୋଦର ନନ୍ଦ	ମହାରିଜିଘର ସୁଲ
୩ ଶିବଚନ୍ଦ୍ର କଳ	ଦୋଲପାତ୍ର "
୪ ବରଦର ଦିପାଠା	" "
୫ ଦାମୋଦର ଶତପଥୀ	ମହାରିଜିଘର "
ଦୂଃଖୀ ଶ୍ରେଣୀ ।	
୬ ସଦାଶିଵ ଦାସ	ଶୋଭା ରହ୍ମାନାଳ ସୁଲ
୭ ବିନ୍ଦୁଧର ମହାନ୍ତି	ତେଜାନାଳ ସୁଲ
୮ ଶୁଭବିଜୋର ମହାନ୍ତି	କଟକ ରହ୍ମାନାଳ ସୁଲ
୯ ନାର୍ଯ୍ୟନ ମହାନ୍ତି	ଶୋଭେ ସୁଲ
୧୦ ମୋହନାଳ ସିଂହ	ଶୋଭା ରହ୍ମାନାଳ ସୁଲ
୧୧ ବଦାଧର ମହାନ୍ତି	ତେଜାନାଳ ସୁଲ
୧୨ ବଦାଧର ଦୋକେଳା	ଶୋଭେ ସୁଲ
୧୩ ଦାମୋଦର ପଞ୍ଚନାୟକ	ତେଜାନାଳ ସୁଲ
୧୪ କୁର୍ରାଧରଥ ଦାସ	କୃଷ୍ଣାନନ୍ଦିଘର ,
୧୫ ବାଲକୁଣ୍ଡ ନନ୍ଦ	ଥେବେ ,
୧୬ ନନ୍ଦ ମହାପାଦ	ବାଲେଶ୍ୱର ମିଷନ ସୁଲ
୧୭ ଅର୍ଜନାର ଦିପାଠା	କିମାପତ୍ରା ସୁଲ
୧୮ ଦୁର୍ଗାଚରଣ ମହାନ୍ତି	ସେଣ୍ଟ ତେଜେମେଥ୍ସ ସୁଲ
୧୯ ବିନ୍ଦୁକୁଣ୍ଡ ପଞ୍ଚନାୟକ	କଟକ ରହ୍ମାନାଳ ,
୨୦ ସଲ ଜାଧୁକ	କାଲେଶ୍ୱର ମିଷନ ,
୨୧ ବଦାଧର ବାନ୍ଦୁ	କଟକ ରହ୍ମାନାଳ ,
୨୨ ବ୍ୟୁବିଜୋର ମହାନ୍ତି	ପଞ୍ଚନାୟକ
୨୩ ଯାତ୍ରୁମାତ୍ର ମହାନ୍ତି	କୃଷ୍ଣାନନ୍ଦିଘର ,
୨୪ କିର୍ତ୍ତ୍ୟାନନ୍ଦ ଶହୁତ	ଦେହର୍ଦ୍ଦୀ ,
ଦୂଃଖୀ ଶ୍ରେଣୀ ।	
୨୫ ଆନନ୍ଦ ମହାନ୍ତି	ତେଜାନାଳ ସୁଲ
୨୬ ଦୁର୍ଗାଚରଣ ଷତକୀ	ଥେବେ ,
୨୭ ଶ୍ରୀମୋହନ ମୁଖ୍ୟ୍ୟ	ବାରବାଟୀ ,

୨୮ ଆନନ୍ଦନାଳ ଦୋଷ	ପହଞ୍ଚିଘର ସୁଲ
୨୯ ବିନ୍ଦୁକୁଣ୍ଡ ଦୋଷ	କଟକ ରହ୍ମାନାଳ ସୁଲ
୩୦ ଅର୍ଜନାର ଦାସ	ବାରବାଟୀ ସୁଲ
୩୧ କୁର୍ରାନାଳ ପାଳ	ବାଁଗଇହା ,
୩୨ ଶ୍ରୀରାମ ମହାନ୍ତି	କଟକ ରହ୍ମାନାଳ ସୁଲ
୩୩ ସତ୍ୟବୀଜ ମହାନ୍ତି	କିମାପତ୍ରା ସୁଲ
୩୪ ନବବିଜୋର ଦୋଷାଳ	ଦେହର୍ଦ୍ଦୀ ,
୩୫ ପରମାନନ୍ଦ ଦାସ	ଗ୍ରମବାଗ ,
୩୬ ବିଦ୍ୟାଧର ଦାସ	ମହାରିଜିଘର ସୁଲ
୩୭ ରଦ୍ଧନାଥ ଦାସ	ବାରବାଟୀ ,
୩୮ ବାଲୁବିଦ୍ୟା ମହାନ୍ତି	ଅଶ୍ଵରେଶ୍ୱର ,
୩୯ ମାଧ୍ୟମାନନ୍ଦ ମହାନ୍ତି	ପୁରୀ ,
୪୦ ହରେକୁଣ୍ଡ ଦିପାଠା	ମହାରିଜିଘର ,
୪୧ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପଣ୍ଡା	” ”
୪୨ କୁଞ୍ଜରାଳ ଆର୍ଦ୍ଦ୍ୟ	ପୁରୀ ,
୪୩ ଶ୍ୟାମଶିଳ ଦାସ	ରେମା ,
୪୪ କାନକଗମ ସିଂହ	ଅଶ୍ଵରେଶ୍ୱର ,
୪୫ ଗ୍ରମପାଦ ଜନୀ	ରେମା ,
୪୬ ବିଶ୍ୱନାଥ ପଞ୍ଚନାୟକ	ତେଜାନାଳ ,
୪୭ ଆନନ୍ଦଗନ୍ଧ ମହାପାଦ	ଜୀଳା ,
୪୮ ଗୋବିଦପ୍ରମାଦ ଦାସ	ଶମକାଗ ,
୪୯ କୃଷ୍ଣପ୍ରମାଦ ସିଂହ	ତାମ୍ରବେଳୀ ,
୫୦ ଗୋପବନ୍ଦ ପଞ୍ଚନାୟକ	ଅନ୍ତରଳ ,
୫୧ ଦେଲେକ୍ଷ୍ୟନାଥ ରଙ୍ଗ ବାଁଗଇହା	” ,
୫୨ ସନାତନ ଦତ୍ତ	ପୁରୀ ,

(Sd.) S. Ager

Joint Inspector & President
of the Ex. Committee.

ପାତ୍ର ପାତ୍ର ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଶା ୨୨ ପିଲ୍ ଉପରେ ସହାଯତା ଦିଲା । ମୁ । ଯୋଷ କ ୧୫ ନ ସହାଯତାକୁ ଶବ୍ଦବାର

{ ଅଗ୍ରିମ ବାଣୀକ ମୁଲ୍ତି ପ୍ରକୃତି
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଳ୍ତି ଦେଲେ ବର୍ଷବୁ ପ୍ରକୃତି
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଭାବମାଧ୍ୟମ ପ୍ରକୃତି }

ଏହି ସଂଗ୍ରାମ ସୋମବାର ଜାତିକେଷ୍ଟର ମଠ
ପୁଣ୍ଡ ମୋଦମା ପାଇବୋରେ ଲାଗୁ
ହେଲା । ମାନ୍ୟବର ମାର୍କିଟ ଓ ବର୍ତ୍ତ ସାଦେ-
ହିକେ ଅଧିକୁ ଅକାଳତଙ୍କ ଲାଗୁଥିବୁ ବାହାଲ
ଲେ । ଏଥରେ ଦର୍ଶକମାନେ ଅଗ୍ରଯନ୍ତି
କରି ହେଲେ ଓ ଅନେକ ଦର୍ଶକ ହୃଦୟ
ପୁଷ୍ଟି ଆସିଥିଲେ । ତେଣୁମୁସ ହୋଇଛି
ମହନ୍ତିର ଉଚିତ ଏତେବେଳ ସାବ୍ଦ
ହୋଇ ଯୁଦ୍ଧାଳ୍ପି ମାତ୍ର ଲେଖନକେବା
ରଙ୍ଗ ନିର୍ମାଣରେ ଏହାକର ମୁକ୍ତିର ପ୍ରା-
କରିବେ । ସେଥିରେ ବି ଫଳ ହେବ
ମାନେ କହି ନ ପାଇଁ ମାତ୍ର ତେବେଦନ
ହୃଦୟକ ତେଜିଲାଗାରେ ଅନେକ ପଦିଷ
ପ୍ରତି ହୋଇଥିବ ।

ପାଇଁ କରିବାର ଦାସକ ପାହାର ବୁଜାନ
ଯାଇଁ ଏହିମୋ ଲେଖିଥିଲୁଁ ଏଠାରେ
କାହାଙ୍କ ଚିତ୍ରସ୍ତା ହୋଇଥିଲ ମାତ୍ର
ଏହାହି ଫଳ ଦେଖାଯିଲା ନାହିଁ ଓ
ଏହି ପାତା ଗାନ୍ଧିହେବାର କିମ୍ବା ଦେଖି
ର ଆଶ୍ରାୟ ଲୋକମାନେ ଜାହାଙ୍କୁ ଘୁଣ
ଲେ । ଏଠାରେ ଜାହାଙ୍କ ର ଚିତ୍ରସ୍ତା
ଏହାଦା ସଂକର ଦେଖିଥିଲୁଁ । ଅଛେକ
ସାମରିଦ୍ଵାରା ଛାନ୍ତି ମାତ୍ର କେବଳ ୫୫
ପାଇଁ ଖେଳାଟି ଓ କୌଣସାଇର
ଏ ବୋଜି ଏହିକା ଧାରାକ୍ଷେତ୍ର ଯାହା

ଇମୁଲ ହୋଇଥାଏ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ଅଜ୍ଞାୟନେ ବଳ୍କ
ଫଥ ଯାଇଥାଏ । ପୁଣ୍ୟରେ ଜାହାଙ୍କର ଚିହ୍ନା
ହେବାର ଶୁଣାଯାଏ । ସେବେ ସେଠାରେ
କେହି ଜାହାଙ୍କ ପୀର ରେଖା ସଂଗ୍ରହ ଦିରନ୍ତୁ
ଭେବେ ଉତ୍ତରପା ହୁଅଇ ଯେ ଏଠା ଲୋକମା-
ନେ ଜାହା ବୃଦ୍ଧ ଦରଦାକୁ ସୁଠି କରିବେ ନାହିଁ
କୌଣସିଛୁଯେ ଅମେମାନେ ଘରାକହିଁ ଯେ
ଜାହାଙ୍କ ଅମେରାଖ ସକାଳେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଯହି
ଦରଦାର ଦିତାଇ । ପରିଷେତମରେ କେହି
ଏ କାର୍ଯ୍ୟର ଭାବ ନେଇଁ ଅବଶ୍ୟ ପଣ୍ଡିତଙ୍କର
କିଛି ଉପଦାର ହୋଇ ପାରେ ପୁଣ୍ୟ ଜାହାଙ୍କମା-
ନେ ଏଥରେ ମନୋଯୋଗୀ ହେଲେ ଥମ୍ଭେ-
ମାନେ ବାୟୁଜ ହେବାରୁ ।

ମାତ୍ରନର ଶ୍ଵରଦୂତର ପଣ୍ଡାର ଫଳ ଗଜ
ପ୍ରବାସିଙ୍କ ଉତ୍ତରଲିହାଟେଣି ପଦେବାରେ ପ୍ରବାଶିଙ୍କ
ହୋଇଥାଏନ୍ତି । କହଁ ଯ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଏବର୍ଷ
ଜ ୧୯ ଶ ଶ୍ଵର ଉତ୍ତାର୍ତ୍ତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।
ସମ୍ବୁଦ୍ଧା କ ୨୭ ଶ ଶ୍ଵର ଅଧ୍ୟାତ୍ମା ଦେଇଥାଲେ ।
କ ୨୭ ଶ ମଧ୍ୟରେ କ ୧୯ ଶ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ
ହେବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ତରର ବିଷୟ ଅଠଇ ।
କ ୧୯ ଶ ଶ୍ଵର ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ବିଷ୍ଣୁକଳସୂର୍ଯ୍ୟ
ଯେତେବେଳ ଉତ୍ତାର୍ତ୍ତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ବିମ୍ନେ
ଲେଖାଗଲୁ ଯଥା—

କୃତି ଲାଭ
ଦେଖି ପରିମା

ଯାଜ୍ଞପୁର ଜ ୫ ଶ
କେନ୍ଦ୍ରପଡ଼ା ଜ ୬ ଶ
ଗ୍ରାବୃତ୍ତପୁର ଜ ୭ ଶ
ଖୋରଧା ଜ ୮ ଶ

ପ୍ରଥମ ଶ୍ଲୋକେ ବେଦଳ ଜ ୪ ଶ ରି
ନୀର୍ତ୍ତି ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଓ ଜନ୍ମରେ ଜୋରଧା
ପୁଲର କଟକର ଦାହ ସନ୍ଦାଯେଷା ଉଚ୍ଛଵାନ
ପାଇଅଛି । ଅବଗିଞ୍ଚ ତିଳଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ଦୂର
ଜଣ ରୂପ ଓ ଏକକଣ କଟକରିଲର ଶ୍ରୀ
ଅଶ୍ରୁ । କଟକ ପୁଲର ସନ୍ଦାଯେଷା ଜ ୩ ଶ
ଉତ୍ତାର୍ଥ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ବଜ ଅନନ୍ଦର ବିଷୟ
କାରଣ କଟକ ପୁଲଟି ପୁରୋ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵପୁଲ ନା-
ନରେ ଜାଗି ଥିଲ ବିନ୍ଦୁ ଜହିର ଫଳ ଭଲ
ହେଉ ନ ସମ୍ଭାବନାର ଫଳ ଦେଖି କିମ୍ବୟ
ତଣାଯାଏ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ଏ ବିଧ୍ୟାଲୟର
କାର୍ଯ୍ୟ ଅଛ ସୁରକ୍ଷାଯେ କଲୁଅଛି ଓ ଭବୁର
କାରଣ ବାବୁ କାଳାମୋହନ ଘୋଷାନ୍ ଅଠକୁ ।
ତିକ୍ଷା ଦେବା ବିଷୟରେ ଏ ମହାଯୁ ଦେମନ୍ତ
କିମ୍ବୟ ଜାହା କାହାରକୁ ପରିଚୟ ଦେବାର
ପ୍ରୟୋଗନ ନ ଭାଗେ କାହାଣ ସେ ଅନେକ
କାଳର ଏଠାରେ ପରିଚାର । ସୁଲିଲ ଭାଗ୍ୟ
ବୋଲିବାକୁ ହେବ ସେ ଜାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ
ପ୍ରୟୋଗ କରି ଆଛି ।

ତାଙ୍କଥର କର୍ମଚାରୀ ।

କେବାରେ ସୁଧିତ ହୋଇଥିବା ପାଇବାରୁ-

ମାନ୍ଦର ଅସୁକାଂଶ ବଜ୍ରଦେଶୀୟ କର୍ମଚାରୀ
ମାନେ କିଷ୍ଟକୁ ହୋଇଥିବାକୁ ଓ ଉତ୍ତରାମାନେ
ଭର୍ତ୍ତର ବଜ୍ରକ ଅଛିନ୍ତି ହୋଇ ଅନେବିଥର
ଏ ପଦିଗାରେ ପ୍ରବାଣିତ ହୋଇଥିବା । ମାତ୍ର
ଅବସ୍ଥା କେବୁ ଏଥିର ମନ୍ଦିରଲୋକ କରିବାର
କହ ନ ଥିଲେ । ଅବସ୍ଥା ଖଣ୍ଡିଏ ପ୍ରେରିତ ଏ
କିଷ୍ଟକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥିବା ଭର୍ତ୍ତରେ ଧାଠ-
କମାନେ ଦେବୁବେ ଯେ ବାସ୍ତବରେ ମନ୍ଦିରଳ
ବାସୁଥିବା । ସବୁର ଅନ୍ତରମାନଙ୍କରେ ଯାହା
ହେଉ ମୋଧୁସଲରେ ନୃତ୍ୟ ସ୍ଵାଧିତ ହୋଇ-
ଥିବା ତାକବରମାନଙ୍କରେ ଡେବୁକୁ କିଷ୍ଟକୁ
କରିବାର କାହାରୁ ପ୍ରଯେବନ । ଏ ସବୁ ଅଧି-
କ୍ଷର ଅସୁକାଂଶ ଡେବୁ ତାଙ୍କ ଅବଲ ଓ
ବଜ୍ରଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ଭଲ ଡେବୁ ଯଦି
ପାରିବେ ଏମନ୍ତ ଅଗା କରିବା ସମ୍ଭବ ଅଛି-
ବା ଅଟିଲ । ବିଶେଷରେ ଯେମାନେ ଏଠା
ଗ୍ରାମର ଜାତି ସବୁ ଭଲ ଜାତାରଙ୍ଗ କରି ଆବନ୍ତି
ନାହିଁ ଓ ଜାହାଙ୍କୁ ଏ ପ୍ରଦେଶର କୌଣସି
ଆଗର ବିଜ୍ଞମାତ୍ର ନାହିଁ ଜଣା ନାହିଁ । ଏପରି
ଲୋକଙ୍କଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ଦୟାଇବା କର୍ମ କରିବ
ହୋଇ ନ ଆବେ । ଏଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ
ଅନେକ ଗ୍ରାମର ନାହିଁ ଜାହାଙ୍କୁ ଓ ଅନେକ
ଜାମଙ୍କୁ ଯିବା ବାଧ କରିଦେଇ ଯାଇନି । ଏପରି
ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ କଲନ୍ତି ହୋଇ ଟକିବ ପା-
ହୋଯୋଗୀ ହୋଇ ଜାହାଙ୍କ ପଦ ପହଞ୍ଚାଇ
ଦିଅନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ସେଇ ମାନେ ବାଲକଙ୍କା-
ଲର ଏଠାରେ ଅଗ୍ରଯାତି ହୋଇଥିବାକୁ ଜା-
ହାନର ଯେମନ୍ତ ଶ୍ରାବ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଦେବ ଅକ୍ଷ୍ୟ
ପ୍ରଦେଶର ଅଧିକାରୀ ମୋରର ଦେଶର ଦେବ
ନାହିଁ ବିଶେଷରେ ଗ୍ରାମ ଜାହାଙ୍କର ସବୁ
ନୃତ୍ୟ ବାସୁଥିବା କାହାର ପାଇବେ କେମନ୍ତ ଏ
ବରୁ ଅଧିକର ଅବର ବଢ଼ିବ । ଅଛିଏକ
ଡେବୁର ଜାହାଙ୍କ ସବୁରେ ଡେବୁକୁ ରଖି-
ବାର ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ଅନେକଥିର ଏ କିଷ୍ଟକୁ ଅନ୍ତର୍-
ଯେଥେ ହୋଇଥିବା ମାତ୍ର ଅବସ୍ଥା ସେମାନେ ଏ-
ଥିରେ ନାହିଁପାଇ କରି ଜାହାଙ୍କ । କହୁଠି ଅସୁ-
ମାନଙ୍କ ପଶ୍ଚପ୍ରଦିବକ ବଥାନ୍ତି ଥାଙ୍କା କଲେ
ଅମ୍ବେମାନେ ଅଜମ ଉପରୁକୁ ହେବୁ ।

ଓଡ଼ିଆରେ ଦୂର୍ଲିଙ୍ଘ
ଅମେମାନେ କଙ୍ଗଳାର ଦୂର୍ଲିଙ୍ଘର ସବନ

କରିଥାଏ କି ଏହି ମନ୍ଦରେ ତୁମେ ଅସୁମା-
ମନକିଥାରରେ ଥିଲି ପ୍ରଦେଶ ହେଲାଏ ।
ଶାସ୍ତ୍ର କମିଶ୍ନ୍ରାତାହେବ ମୋଟାଳ ଗୁଡ଼ ଉପ-
ଲକ୍ଷରେ ଘୋସନ୍ମାନରେ ପଢ଼ିବୁ ଦେଖିଅଛନ୍ତି
ଯେ ସେ ଅଙ୍ଗଳରେ ଦୂରୀକ୍ଷ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ
ଅଛି ଏବଣତମାଳକ ଅସୃଜନରେ ଗୋଟିଏ
ସୁନ୍ଦର ଥାନଗଛ ରକ୍ଷା ପାଇ ନାହିଁ ଓ ପ୍ରଜାମାନେ
ଦୂରମାଧ୍ୟ ବିଳକୁ ଯାଇ ନାହାନ୍ତି । ଆହା କିନ୍ତୁ
ଏଥର କାରଣ ଅଠର । ଶେଷମାରେ ଯେବେ-
କି ବାଧାରଣ୍ୟରେ ଫଳ ହୋଇ ଅଛି ମାତ୍ର
ସ୍ଵାନବିଶେଷରେ ବୃଦ୍ଧି ଅଛି ଅଛିମୟ ଅବଧି
କିମିଶ୍ନ୍ରାତାହେବ ସେବର ଅବଧି
ଏହି ଦେଖି ସେଠାରେ ଲୋକଙ୍କ ବାହୀଯ
କିମିଶ୍ନ୍ରାତାହେବ ବର୍ମ ଅରମ୍ଭ ବରବାପ୍ରାଚୀ
ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଟ୍ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ
କର୍ମ କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ ଜାହାଙ୍କ ସ୍ଵାହାଯ୍ୟ କମିଶ୍ନ୍ରାତାହେବ
ଦେଖାଯାଇଛନ୍ତି ମଂକଳ କରିବାର ଅବଧି
ହେବାର କିମିଶ୍ନ୍ରାତାହେବ କରିବାକୁ କର୍ତ୍ତ୍ବାତ୍ମକ
କରିବାର କରିବାପ୍ରାଚୀ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି । ରହନ୍ତି
ଥାରେ କଲେକ୍ଟରାହେବ ଏ ନବରତ୍ନ ସମ୍ପଦ
ଅନ୍ତାକୁ ଲେବକୁ ସଜାରୁ ଅହାଜ କର ଅଛନ୍ତି
ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ ଗତ କାହିଁ ଥିଥିବାକୁ ଶୁଣ ବାକି
ସମୟରେ ସବରୁଟି ବରରେ ହେବାର ଥିଲା
ଅସମ୍ଭବ ହେବାର ଥିଲେଗାରେ ଗର୍ବ ପରି
ବିବରଣ ଥିଲ୍ୟ ଲେଖି କି ପାରନ୍ତି । କରି
କରି ଯେ ସମ୍ବନ୍ଧ ସଫଳ ହୋଇଥିବ ଓ ଯେତେ
ମାନେ ହରରେ ଉପସ୍ଥିତ କି ଥିଲେ ସମ୍ମାନ
ଅନୁମୋଦ କରିଥାଏ କମିଶ୍ନ୍ରାତାହେବ ଅଗ୍ରବାଦ
ହେଇଲୁ । ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁମୋଦରେ ପଢ଼ିଅଛି
କମିଶ୍ନ୍ରାତାହେବଙ୍କ ଲେଜାନ୍‌ପ୍ରାରେ ଯେ ଅଛନ୍ତି
କର କେତେବଳ୍ଲାଖ ୩୭୦୦ ଟଙ୍କାର ଅଠାର
କୋଡ଼ିଏକିଷ ଲୋକଙ୍କ ମଞ୍ଚରେ ୩୭୦୦ ଟଙ୍କା
କିମିଶ୍ନ୍ରାତାହେବ ହୋଇଥିବା ବତ୍ତ କଠିନ ନହିଁ କି
ଗୋଟିଏ ପ୍ରକଳନର ଏହି ଯେ ତେଣାନେବେ
ଅଛି ତୁମ୍ଭ ପୁଣି କଲିବାରୁ କରିଲ ଅଛନ୍ତି
ରପାନ ହେବାର କର ଅଗନ୍ତୁ ବୁଝି ହେବା
ଅଛି ଏମନ୍ତ କି ତେଣାପ୍ରକଳ ଜାହାଙ୍କ ହର୍ମା
ବୋଲିଯାଇ ଥାରେ ପୁରୁଷ ସ୍ଵାହାଯ୍ୟର
କୁ ପ୍ରଦୟିତନ ଦେଖାଯାଏ ଓ ଇହି ୬
ବୋଧ ଦ୍ୱାରା ବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ ଭାବୁ ପ୍ରାକ୍
ବିତମ ସମ୍ମନ୍ତ ସମା ହେବାର ପ୍ରତ୍ୟକୁ ହେବା
ଜାହା କୁ ହେଲେ କମିଶ୍ନ୍ରାତାହେବ ପକାଯାଏ

ତଣ୍ଡ ଦେବାର ଆଜି ସେମାନଙ୍କର ଉପହାର
ସବାମେ ଅର୍ଥ ବ୍ୟଦିକର ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଏ ନଗରପୁ ମହାକଳମାନେ ଅମୃତାନନ୍ଦ
ଜଣାଉଥିବୁ ଯେ ବ୍ରିଟିଷ ଇଂରୀଜାଙ୍କ କ୍ଷିମ
ଲାକରେଣନ କାହାକୁ ବାଣିଜ୍ୟପ୍ରଦିବ୍ୟ ବଲିବାକୁ
ପଠାଉଥା କାରଣ ହେଉ ନାହିଁ । ନ ଦେବାର
କାରଣ ଏହି ଯେ କବ୍ରିମେଶ୍ଵର ପଠାଇ ଯେଉଁ
ଦିନକ ହୃଦୟ କର ନେଇଥିବୁ କହିବେ ବଲା-
ବର ଓ କଳିବାଲକ ଜାହାଜ ପୁଣ୍ଡ ବୋହାର
ପାଇଥିଲୁ ଅପର ମୋହର ଦ୍ରବ୍ୟ ଘେର ସିବାକୁ
ସ୍ଥାନ ଦେଇ ନାହିଁ ଏବଂ ଉଚ୍ଚଦର ମାହେବ
ସ୍ଥାନ ବାଣିଜ୍ୟ କରାଯାଇ କାମକର ପ୍ରଦିବ୍ୟ ହେଲୁ
ସବେ କୌଣସିପେ ପଠାଇଥିବୁ । ଏଥରେ
ମହାକଳମାନଙ୍କର ବିଶେଷ କ୍ଷତି ଦେଇଥିଲୁ
ମାନସରେ ଅଛେବ ପ୍ରଦିବ୍ୟ ହୃଦୟ କର ବଲିବା
ଜାକୁ ପଠାଉଥାପାଇଁ ପ୍ରଦିବ୍ୟ କରିଥିଲୁ
ଦିନମୁହଁରେ ଯେ ଯକ୍ତି ବଲିବାରେ ପଢ଼ାଇବା
ପାଇଲେ ଜାର ବରନ୍ତେ କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ଵାସର ଆସ-
ଦିଥା ଯୋଗୁ ତଳା ବନ୍ଦ ପଢ଼ ରହ ପୁଅ ବନ୍ଦ
ହେଲୁ ଓ ଅସମ୍ଭବରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ଏମବୁ
କୋଣଥାରେ ଯେ ଯାଇ ଉତ୍ତା ଫୋର ହୁଏ
ପରିକାର ସମ୍ମାନନା । ମହାକଳମାନେ ପ୍ରାଣିମୁ
ଦର୍ଶକ ଓ କବର୍ତ୍ତିମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଏ ଦୁଇ ଜାହାଜ-
ବାଣିଜ ଅମୃତାନନ୍ଦ ଅନୁଗ୍ରହ କରିଅଛି
ଓ ଅମୃତାନେ ଦିଦେଗନା କର ଦେଇ
ଯେ ଜାହାଜର ପୁଅ ଗୋଚରିମୁ ଅଟଇ
ଓ ଜାହା ଜିବାରେ କ କଲେ ଜାହାଜର
ଓ କବର୍ତ୍ତିମେଶ୍ଵରଙ୍କ କ୍ଷତି ଦେବ ।
ଧରକାଣ ଗୁରୁଲ ରାଧାମ କାଳ ଏ କରିବ
କଥିନି କାର୍ଯ୍ୟ କୁବର ଓ ଉଚ୍ଚପାଇ
ବିଦ୍ୟମିତ ବିଧିବ୍ୟାନ୍ତର ଦାଖ କରାଇବା କିମ୍ବା
ଅନୁଚିତ । ସରକାରୀ ଗୁରୁଲ କରି ସିବ ଓ
ଯେବେ ବିଗ୍ନେନର ଓ କଳିବାଲିନ୍ଦ ଅସୁତ୍କା
ଜାହାକରେ ମାନ କ ହେଲୁ ରେବେ
କହିଥାର କାଥିର ଜାହାଜ ଭାତୀ ବନ୍ଦବାର
ଜପତ ଯେ ରାଧାମ ଡାଖାଯେ ମହାକଳ-
ମାନଙ୍କ ତେବେ ଦେବାର କୌଣସି ବାରଣ
ନାହିଁ । ବିଶେଷରେ କବର୍ତ୍ତିମେଶ୍ଵର ଇଂରୀଜାଙ୍କ
ବିହିଅଛି ଯେ ଯାଆଇବା ନାହିଁ ଉପରେ
କୌଣସିକୁ କରି କାହାକୁ ନାହିଁ

ଓ- কবৰ্ত্তিমেঝি জাহা বহার করিবে
। কন্তু যেଉ অগুফথাৰ বথা অমে-
কষ্টঅন্ত জহিৰে পাখাৰণ হাত-
প্ৰকাৰনুচৰে হস্তশেষণ হোৱাপ-
দায় শৰ্বৰ্ত্তিমেঝি কৰ্মলৈক্ষ অমে-
অন্তৰেখ বৰ্ণ যে বথৰ প্ৰশাৰ
নৰিন্দু। অমেৰাজে বৃত্তিঅন্ত যে
১০ ন হৈল কৌশলি মহাজনৰ
ইঞ্চলা উজ্জ সাহৰ ও এম্পূৰ দৰ
ইত্তাৰ দয়া লজ্জল ও রেকচৰ্চুন্দ
হোৱা পঞ্চাঙ্গ। গুৰুবালিতাৰে মধ্য
মৰি ঘটিবাৰ গৱেষ্ণাৰ কৰে লেশিথ-
চহিৰে অনেক মহাজনৰ ক্ষতি
থৈ। কীৰ্তিৰ পুকুৰা বভাগে গুৰ-
ৰ এতে ব্যৱ স্থানৰ বৰ বল্লমৰ ও
ন বিনৰমানকৰা উচ্চল বাধন কৰ-
কন্তু যেকে বসন্তৰে মহাজনমা-
ঠিকারণৰে জাহা ন অস্বিল কেবে
ঠাল হেব ? অমেৰাজেক দিবেৰ-
ক্ষমনীজন্মে অস্বীকাৰ জাহাজমান-
মহাজনমুহূৰ্তৰ পৰ্বত্য ঘৰে পতা-
কৰ্তব্য জন্ম দৰাগ পৰিবাৰ গুৰুল
যেকে জাহাৰু যাই ন পাৰে
শৰ্বৰ্ত্তিমেঝি পুথৰ জাহাজ পতাৰন্ত

ପ୍ରକାଶ ଓ ଲର୍ଣ୍ଣକଷେତ୍ରରେ ।
ମାନ୍ୟ ଗର୍ବର ଜେହରଳ ଲର୍ଣ୍ଣକଷେ
ତେବେ ଆଜିଗୁଡ଼ ପ୍ରଦ୍ୟାମନଙ୍କ କାଳରେ
ଖେଳ ବେଳେକ ହୀନ ଦିର୍ଗଳ ଓ
କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦୟାକ ପ୍ରସମ୍ପରୀ କର ଦୂର-
ଦୟା ଉତ୍ସମରଧେ ଲାଗି ଅସି ଗର୍ବର୍ତ୍ତ-
ମାଳକୁ ଏତ ଘନ ଦେଖି ଅଛନ୍ତି ।
ଏହି ଦ୍ୱାରା ପଥର ଆବଶ୍ୟକ ହେଲୁ ଯେ
ତ ସାହେବ ଗର୍ବର୍ତ୍ତମାନୀ ବଜାଲିଙ୍କ
ର ଅଭିନ୍ଦନ ଦୃଢ଼ ଦୋଷାପୁରୁଷ ଓ
ର୍ତ୍ତମାନେ ଯେମନ୍ତ ଜୟରହୋଇ
ର ମାତ୍ର ଉଧାରମାନ ଲାର୍ଯ୍ୟରେ ପନ୍ଥ-
ଦୟରୁକୁ ଜାହାରେ ଖେଳାନକର
କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଲଭ ମହୋର୍ଦ୍ଦୟ ଦୋଷ-
ମ ଦେଖାର ଅଛିଲବେ ସବାପେଣ୍ଠା
ସମ୍ମାନକା ଅନ୍ତର ବିନ୍ଦୁ ସୋରେ
ଗାଲାଯୁ ଗଥର ସଞ୍ଚିତ କଣ୍ଠ ହୋଇ
କିମ୍ବାଗତ ଦୋଷାପୁରୁଷ ଓ ଭାବୁର

ପ୍ରତିକାଳୀନ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପ୍ରଦେଶରେ ରହି ଥିଲା
ଅଜନ୍ମି ରଜ ହେବାରୁ ସମ୍ମାନନା ଅଛି କେବଳ
ବଡ଼ଫଳ ସମୟକୁ ବିନ୍ଦି ବର୍ଣ୍ଣର ଆବଶ୍ୟକ ।
ଏମନ୍ତ ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ଯେ ଏଥରୁ ସ୍ଥାନର
ବିଷଳାକୁ ଅଜେବ ଗୋଟିଏ ପ୍ରବନ୍ଧ ଆମଦାନ
ହୋଇଥାଏନ । ପୂର୍ବିକ ଜିବାରଣ ଉଦେଶ୍ୟରେ
ଯେ ସମସ୍ତ ଉତ୍ସାହ ପ୍ରିୟ ହୋଇଥାଏ ଜହାନ୍ତର
ଅଦ୍ୱିତୀୟ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରୟୋଗର ହୋଇ ନାହିଁ ଓ
ସାହାଯ୍ୟ ଦାନ ଧାରାବଜାର ବିଧାରବାର ଅବସ୍ଥା
ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇ କି ଅଧିକ ଜାତୀୟ ପ୍ରକଳ୍ପ
ଅଛି ।

ଗବ୍ରୁମେଖକ ପକ୍ଷର ନାହା ସ୍ଵାନ୍ତର ଜାପି
ପ୍ରବ୍ୟାଦ ଅମଦାନ କରିବା ବିଷୟରେ ଗବ୍ରୁମେଖ
ଜେବଳ ଏହି ମନ୍ଦିର ବିଶ୍ଵାସରେ କରିଅଛନ୍ତି
ଯେ ପ୍ରାଣୀ ଅନୁଭବାକ ବାଣିଜ୍ୟଗାର ଉତ୍ତମ-
ଲ୍ୟାପ ଥୁବଣ ହେଉଥିବ ଓ ବାଣିଜ୍ୟ ପ୍ରବ୍ୟାଦ
ଯାତ୍ରାପ୍ରାଚିକ ଯେବେଳେ ଦୂରୀ ଅଛି ତହିଁରେ
ନିଷ୍ଠା କଣାଯାଏ ଯେ ସାଧାରଣ ବାଣିଜ୍ୟଗାର
ପ୍ରକ୍ରିୟା ଲାଇ ହେବ ଗବ୍ରୁମେଖକ ର ଜହାଁରେ
ଚପ୍ରମେଶ୍ୱର କରିବାର କୌଣସି ପ୍ରସ୍ତୋତ୍ର
ନାହିଁ । ଗବ୍ରୁମେଖ କେବଳ ସରକାରୀ ବାର୍ଯ୍ୟ
ହେଉଥିବା ହୁଲରେ ଅବଶ୍ୟକ ନଜେ ଏକିଲ
ନୟକର ରାଜ୍ୟରେ ଓ ସାଧାରଣ ବାଣିଜ୍ୟର
ଯେମନ୍ତ ବିତ୍ତନକିନ ହୁଅର ଜହାଁ ପରି ବିଷେଷ
ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବେ । ଦରତଙ୍କୁ ବିତ୍ତନ କରିବା
ପରାମର୍ଶ ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକମତେ ଘରୁଲ କମା
ବହିବ ।

ଦେବାନନ୍ଦଙ୍କ ପୁଣ୍ୟଶିଳ୍ପିଙ୍କରିଲିପିର ଲେ
କ୍ଷମାଦେହଙ୍କ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ଅନେକ ଅନ୍ୟବାଦ
ଦ୍ୱାରାକ୍ରତ୍ତ । ଅକ୍ରୂ ବରମାପରେ ଯେଉଁ
ଦେଲେ ବର୍ଣ୍ଣାର ଅଭବ ଭାବୁ ଦେଖାଲାନ ତେ
ଦେବକେଳ ସେ ଉକ୍ତ କେଜାଲର ଅନେକମୁଦ୍ରା
ର ମାଝ ପାଇଁ ପ୍ରକୃତବର୍ଣ୍ଣ ଏକନଷ୍ଠ
କାନ୍ତବହିଜାରମାଣ ଭୂମରେ ଜଳ ଦେ-
ଗାର ପୁଣ୍ୟମ ବର୍ଷାରେ ଅନେକ ମେଜ
ପ୍ରକାର ଥିଲେ । ଲେଖିତ ସାହେବଙ୍କ ଏଠା
ଲୁବେ ଉତ୍ସମଜ୍ଞପେ ଜାଣନ୍ତି ତେବାରେ
ଯଲେବେଳେ ଉତ୍ସଗେମ ବାର୍ଷିକ ଅଭୟ
ଜଳ ସେ ଏଠାକୁ ଅସ୍ଥିଥିଲେ ଓ ଏଠା ପୁର୍ବ-
ମନ୍ଦିରରେ ଏହାପର ବାର୍ଷିକର ସୁଖଧାର
ଅଛନ୍ତି । ଏ ପ୍ରକାରେ ଅମ୍ବୁମାତ୍ର
ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ପନ୍ଥରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟତା ନାଲ
ପରମେ ପର କି ହେବ ଓ ଜଳ ଯୋଗାଇବାର

ଅଳ୍ପ ସ୍ମୋଗ ହୋଇଥିଲୁ ସେହିକାଳରେ ତେ
ତିଗାରେ ଦୂର୍ବଳ ଘଡ଼ିଲୁ ଓ ଏବର୍ଷ କେହାର
ପ୍ରସେଣରେ କେବଳ ଶୋନନାଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହୋଇ ଅଳ୍ପଶକ୍ତିରେ କଲ ଦେବାର ପୁଣ୍ୟ
ହୋଇଥିବା କାଳରେ ସେଠାରେ ଦୂର୍ବଳ ଉପ-
ସ୍ଥିତ ହୋଇ ଥିଲା । ଏ ଧାନ୍ୟାଚି ଅଛି ମମହାର
ଅନ୍ତର । ଦୂର୍ବଳ ନିରାଶ କରିବା ପାଇଁ ଗବ-
ଶ୍ରୀମେଘ ନାଳକାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇଥିଲୁ
କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେତେବେଳେ ନାଳକ
ଅରମ୍ଭ ହେଉଥିଲା ମେଠାରେ ଗେତେବେଳେ
ଦୂର୍ବଳ ଉପସ୍ଥିତ ହେଉଥିଲା । ଏଥର ଜାପୁର୍ୟ
ବି ଗୁଣାମାର ନାହିଁ । ବୈଦ୍ୟ ଯେମନ୍ତ କୌ-
ଣ୍ଡି ସେମର ପ୍ରକାର କରିବା ଅରପୂରେ
ସେ ଗେଗଲୁ ପ୍ରଥମେ ବଢ଼ାଇଦେବାର ଶଶ-
ମାଏ ବିଧାରା ବି ସେହିପରି କରିଥିଲୁଣି ଯେ-
ବେ ଜାତୀ ହୁଆର ତେବେ ପରିପେବରେ ମାନ-
ପ୍ରାଣ ମଙ୍ଗଳ ହେବ ଏମନ୍ତ ଯତା କରସ୍ଥି
ହୋଇପାରେ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଅମେମାନେ କୃତିବାବସ୍ଥର ଶୀଘ୍ରାର କରି
ଅଛୁ ଯେ କାଲେଶ୍ଵର ଜଣେ କମଦାର ବାହୁ
ବୈଶ୍ଵାମାଧ ଦେ ପଣ୍ଡିତ ହରିହର ପାଷାଣ
ଶିଖିଲା ପାଇଁ ୧୦ ଲୋ ଲେଖି ପଠାଇଁ ହେ-
ରାତରୁ । ବାହୁଙ୍କର ଏଘର ଦାନ ଅଛି
ପରାମର୍ଶିତ ଅଧିକ ।

ଏ ଜୟରରେ ମୁକଳର ସାଥେ ମୁକଳାବିଦ୍ୱାନୀ ହେବାର ଦେଖାଯାଏ । କଲିକତା ବିଦ୍ୟାମାର୍ଗର ଜୟର ପାଇଁ ।

ଆମୀ ମାର ଜା କ ରଖିରେ ଶ୍ରୀମତ୍ ବ-
ନେହୁଟର ପାହେବ ମୋଧସଳ ଗ୍ରସ୍ତର ସିବେ
ବାବି ପରି ଲାଗୁ ଚାହିଁ ।

ଏବର୍ଷ ବକ୍ତବ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧରେ ସାମନ୍ୟ
ଫୁଲମାଳେ ସାଥରଣଙ୍କ ଦର୍ଶକୋପମୂଳ୍କ
ବୀଜେ କ୍ରାତା ବ ଅମୋଦ ବର୍ଷ ଜାହାନ୍ତି ।
କେ ବୌଦ୍ଧବୌଦ୍ଧ ଉତ୍ସବ ହେଉଥିବାରୁ
ଧରନ ଉତ୍ସବ କଣା ପରି ଥିଲା ।

ଧୂମଶୋଭମର ଜଣେ ଲେଖୁଥିବାକୁ ହେ,
ଧୂମର ଗାସନର ପ୍ରାଣିମାନେ ଅନେକ
ଧୂରେ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ସନ୍ନ ନନ୍ଦର ମୁଦ୍ରାପାଳା
ଏ ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚପାଇଁ ଉତ୍ସନ୍ନ ପାଇଁ

କି ଥିଲେ । ସୁରାର ମହାଗ୍ନା ଶ୍ରୀ ବିଷ୍ଣୁରେଣୁ
ଦେବଙ୍କ ସେ କଥା ଜାଣି ଅପଣା ପରିଠିରୁଛାଏ
ଅଞ୍ଚଳ ମୂଳର ଏକ ଗୋଟିଏକ ମୂର୍ତ୍ତି ସେଠା-
ରେ ବିଶ୍ଵାର ଅପଣା ବିଧୁରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କର୍ମ
ଫଗ୍ର ଆହୁତି । ଏଥିପାଇଁ ପଥପ୍ରେସକ ଭାବା-
କ୍ଷର ଅନେକ ପ୍ରଶଂସା କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ଓ ଥାଣା
କରିଲୁ ଯେ ତାଙ୍କୁରଙ୍କ ପୂଜା ଓ ଯାଥ ନାହିଁ
ଯେ କିମ୍ବା ଜଣା କରି ଦେବେ ।

ଦୃବର ଜଣେ ତାକୁଯୋଗେ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି
ଯେ ସଥକର ମନ୍ଦିରମାରେ ଦେଇ ଜଣ
କିମ୍ବା ଶୀଘ୍ର ହେବାର ହୁବାର ଅନେକ
ପ୍ରବେଶିବା ଓ ଏଲ୍, ଏ ପରାମର୍ଶାଜୀବୀ ବ୍ୟକ୍ତି
ଅଫେବନ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ କାହିଁମ ସେମାନଙ୍କ-
ଠାର ସମାଜ୍ୟ ନିରାଶର ପରାମର୍ଶା କେଉଁଥିଲୁଗା
ଏଥରେ ସରଳେଇ ପୁଣିକିଲ ହୋଇ କହନ୍ତି
ଯେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରାର୍ଥିମାନେ କାହିଁକି ଏତେ ସରଜନମ
କର ବଣ୍ଡକୁଦ୍ୟାଇଥିର ପରାମର୍ଶା ଦେଇଥିଲେ ।
ଅମ୍ବେମାନେ ଦୋଧ କରି ପରାମର୍ଶା ବରଦା ରହ
ପ୍ରାର୍ଥିକ ମଧ୍ୟରେ ଛାଇର କିଶେଷ କରିବାର
ଅପାଧାନ୍ତର ହାହଁ ।

ପୁଣ୍ୟ କଣେ ଧର୍ମପ୍ରେରକ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି
ଯେ ଚଳାମାସ ତା ୫ ଦିନ ମନ୍ଦିରବାର
ନାହିଁ ଯେଥାରେ ମୂର୍ଖ ମହାତ୍ମା ଦେଖାନ
କୃତିକୁ ଦୂରବରତ୍ତ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ-
ଅଛନ୍ତି ଏ ଦେଖାନ ଅଛି ଉତ୍ତମ ଓ ଧର୍ମିଣୀ
ଅଛନ୍ତି ।

ମନ୍ଦିରର ଧୂରକାଳୀବ ପିବ ବଜେ ଶକୁ
ପାଉଥି ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଜେଲାହାତ୍ତିବ ଲେଖନ୍ତି
କାହିଁ ଉଦ୍‌ଧା ହିପର ଯେ ଗାନ୍ଧୀ ଧରେଇ
ଜାତ କରିବେ ।

ମହାମାନ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣର କେନ୍ଦ୍ରିକ ସାହେବ
ଏ ସଂପାଦନରେ କଲାଚାରୀ କମରୁକୁ ପ୍ରତ୍ୟାମନନ୍ଦ
କରିଛେ । ଅଧିକା ସମୟରେ ସେ କରିବାକୁ ଉପର
ଦୂରୀଷ୍ଠାତର ସ୍ଥାନ ଦେଖି ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଓ
ମାନ୍ୟ ଶର୍ମିତା ଯେ ସମୟ ଉପାୟ ହୋଇଥାଏ
ଏ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଯେଉଁପା କଲାପାତ୍ର ଭବିତାରେ
ଲେଫ୍ଟର୍ନେରେ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଓ କିମ୍ବା ସାହୁମଙ୍କ ପ୍ରତି
ବସ୍ତୁକୁ ବୋଲିଥାଏନ୍ତି ।

ତପେ ଦାସ ବୁଜ ଦାସ ହାମରେ ଏକ କ୍ଷୟତି
ଶୁଭ ନଗରରେ ଖୋଲିବିମନିର ଶେ ଉଦ୍‌ଧ୍ୟାନ
ଶୀଘ୍ର ବନ୍ଦିଲାଗୁ ଶେ ବହୁ ସମାଜରେ
ବହୁର ପଣ୍ଡୀ ବର୍ମ ମମାଖା ବଲେ । ବଥୁଳ
ଅପର ଯେ ଏ ନନ୍ଦବ କର୍ମିତରେ ଯେ
୨୫୦୦୦ ଲା ବ୍ୟ ମୃଦୁରାଧିକାର ।

ହନ୍ତୁଷେଟ୍ଟି ଅଟର ଅବଶ୍ୟ ହେଲୁ ଯେ
ପ୍ରାନ୍ତୀ ଦେଶରେ ଜାତିତ୍ୱବ୍ୟ ଉର୍ମିଳି ହୋଇ
ରଥକି ତୁର୍ଣ୍ଣିଷ ପତ୍ରକ ବନ୍ଦନା ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଦେଖୋଯାଏ । ଲୋକଙ୍କ ବିଷାର କରିବା କାରଣ
ଗବ୍ରୁମେଶ୍ଵର ବି ଉପାୟ ବରତେ ଦେଖିବାରେ
ଅସିବ ।

ଏ ବର୍ଷ କଲାବତା କିମ୍ବୁ ଦିଦ୍ୟାଳୁପୂର ବି, ଏ
ଉପାୟ ମିମର ଜେ ୧୦୨ ଶ ପଣ୍ଡାଶୀ ହୋଇ-
ଅଛିଲୁ ବି, ଏଇ ଉପାୟ ସକାଗେ କେ ୧୦୨ ଶ
କେ ଏଇ, ଏଇ ଉପାୟ ସକାଗେ କେ ୧୦୨ ଶ
ଗ୍ରାହୀ ହୋଇଥାଏଇ ।

ଗର ଅତ୍ୟନ୍ତର ମାତ୍ର ଅଧେଶା ଜନମୂଳ
ମାସରେ କହିଲୁଛାଇ ପ୍ରା ଥିଲାଏ ଆଧେ-
ଶିଯର ହୁବ ବରାଦରୁ ଯେ କହିଲାରେ
ତୁମ୍ଭିଷ ହେବ ନାହିଁ । କହ ଅର୍ଥର ଜବମୂଳ
ମାସରେ ଯେ ନୃତ୍ୟ ଆଜ ବିହୟ ହେବାର
କବ ଭଣା ହୁଅର ଏଥା ସେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

ବର୍ଷମାନ ମହାବ୍ଲକାଳୀ ପୁଣ୍ୟବ୍ରତମାନେ
ଗାତ୍ରଦେହରଙ୍କୁ ଅନେକ ସମ୍ରତ ବାଜ ଉଚ୍ଚ-
ଥିବାର ବେବି ଦୋଷତ୍ତବା ମହିନ୍ତ୍ଯ ଶୁନରେ
ଜଣେ ଉପସ୍ଥିତ ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ଶିଦ୍ଧମାନସାରେ
ମନୋଦୂତ ବରାଧାରୀର ମନୀର ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦୀୟ
ଯେହଜମାନଙ୍କ ଅଞ୍ଚଳ ଦେଇଅଛନ୍ତା । ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ
କଣେ ଏହିଠିଂ ମନିନ କିମ୍ବା ଦୋଷପାଇଁ ।

ପ୍ରେସ୍ ପତ୍ର ।

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରାସକୁ ଉତ୍ସଳପଦିକା ପଞ୍ଚାବକ
ମହାଗୟ ମାନ୍ୟବରେସୁ ।
ମହାଶୟ ।

ଭବତ୍ୟା କରିବ ଥୋକୁଣିବ କଲେଗାରେ
ଦେବଳ ବଜଦେଖା କଲାଳି ଶମ୍ଭୁକୁ ଥୁନାରୁ

ବ୍ୟାପ୍କ ଅଳେବ ଅସୁକଥା ହେଉଥିଲି ଅର୍ଥାତ୍
ଯୋଦୁଅପିଏବ ପ୍ରେରଣ ଚିଠିମାଳ ବୃଥାରେ
ଅଳେବ ଅର୍ପିବେ ଫେରୁ ଘେରି କେବୁ
ଲେଖିବ ଅର୍ପିବିଲୁ ପ୍ରେରଣ ହୁଏ । ଜାହାର
ଗୀରଣ ଏହି ବନବାବା ବଜାଲିମାଳେ ଉତ୍ତ-
ମୁଦ୍ରା ଉତ୍ତମମୁଦ୍ରା ଭାଗନ୍ତି ଲାହିଁ, ମଧ୍ୟ
ରତ୍ନମୂଳାଶକ୍ଷର ଉତ୍ତମମୁଦ୍ରା ପଢ଼ି ପାରନ୍ତି
ପାହାଁ, ଯଦବ ରମ୍ଭାର ଉତ୍ତମମାଳା ପଢ଼ି କ
ରାନ୍ତି ଲେବେ ଅପଣା ଅଧୋକ୍ଷୁ “ ସରସତ୍ତା
ଦିଲଙ୍କ ଦର୍ଶନି ” କେଇବ୍ୟା ପିମ୍ପନିମାଳକୁ
ଏ ଚିଠିମାଳ ପଢ଼ିବାକୁ ବିପନ୍ନ, ସେମାନେ
କୁ ତ କର ପଡ଼ି କଥନ୍ତି, ସେଥିରେ ତାଙ୍କ
ଅଶ୍ଵମାଳେ ତାଙ୍କ ଗ୍ରହିକ ଯେଉଁ ଅପେକ୍ଷା ଗଲେ

ଦିଲ ହୁଅନ୍ତା ସେ ଅଧିକୁ
ଅଧିକରୁ ପଠାଇଥାଏନ୍ତି, ଏଣେ
ଏ ଅଧିକ ସେ ଅଧିକ ଫେର
ଅଧିକ ଦର୍ଶନ କରେ । ଧୋ
ତେଣିବ ଆମନ୍ତର, ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ
କରେ ଉତ୍ତରା ନ ଆମ୍ବର ତେ
ବନାଳା ଅଛିବା । ଯାହା କି
ଥିଲେ କେବେ ମଧ୍ୟର ସୁରକ୍ଷା
କ୍ଷେତ୍ରର ଘୋଷନାକୁର କାହା
ଗାହା (ଯେ କି ପ୍ରକଳ୍ପ କରିଥୁ
ଦିଲି କରେ ଦେଲେ ଅକ୍ଷର
କର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କର ହେମନ୍ତ ସବୁ
ବିଦ୍ୟରେ ସହାନୁହିମାନ୍ତର
ଉତ୍ତରା ପ୍ରଦେଶର ଗ୍ରାସରୁ
ଦୂର ଓ କଳର ମାଛକୁରୁମା
ଦେଖ ନ କରେ କାର୍ଯ୍ୟକୁ
ନାହିଁ । ୭୭ ।

ଦୋଷବାହି
ଶ୍ରୀପାତ୍ରମ
ଦେହ

କବିତା

ଏ ଛିନ୍ନ ସମସ୍ତ ଲଗବଳ
ଭାବୁକୁ ଶ୍ରୀ ବର୍ମାର ଅଧ୍ୟାତ୍ମି
କରେ ଯେତେ ପଥକର ଏ
ବାହା ସେମାନେ ସରବାରୁ
ଦାଗକ ଭରବାକୁ ସବୁର ବିଚେ
ଅଧିକ ପ୍ରଗତା ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ବା
କହିବାରେ କିଷ୍ଟବଳୀ ମାତ୍ରିବେ
ନୁହିବୋମାକଳାଗୁ ଭାବ କେବେ
ରେ ଧାରଣାକ ଧାରଣାରୁଦ୍ଧେ
ବିଜ୍ଞାପନ ପରିପାଠାରବଳ
ବିଶ୍ୱାସ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଉପରୁ ଏ

JOSEPH ARM

ମୁଦ୍ରଣପ୍ରାପ୍ତି ।

ଶୋଧିବୁ ବିଜ୍ଞାନୀ ଏକମ କରନ୍ତି
ଯା ସବା ମୂଳାନ କରିଲ ଗଣ୍ଡାଖ୍ୟାନ
କାହୁ ଉର୍ଦ୍ଦୁ କରଇବା ପାଇଲାଗାନ୍ତି

କଟକ
କାରୁ କୁଣ୍ଡମୋଳିଲ ଦୋଷ ..

ଏହି କ୍ଲାନ୍‌ପିଲା ସହି
କାର କୁଟୁମ୍ବୀଙ୍କୁ ବାଧାକାଳୀ
ଦେଇ ତୁ ପ୍ରଶର୍ଜ ହେଲା ।